

Henry John Lysons

INSTITUTIO
GRÆCÆ
GRAMMATICES
COMPENDIARIA

IN
USUM REGIÆ SCHOLÆ

Westmonasteriensis.

In usum studiosæ Juventutis addun-
tur etiam quidam Literarum nexus
& Scripturæ compendia, quæ par-
tim Elegantiae, partim Brevitatis
causâ usurpari solent.

Scientiarum Janitrix Grammatica.

D U B L I N I I :

Impensis apud THOMAM M'DONNELL, No 32, in
Vico vulgo dicta. *New-row, Thomas-street.*

M DCC LXXXIV.

(D0844)

Studium Grammatices omnibus est necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Τῶν ἱστορίων συναγωγὸς τυγχάνω,
καὶ λέξιν ὁρῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω,
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus
libri antehac positi fuere, in hac
editione commodiùs in fine
libri postponuntur.

Græcorum

Græcorum Literæ.

<i>Figura.</i>		<i>Nomen.</i>	<i>Potestas.</i>
A α	ἄλφα	Alpha	a
B β β	βῆτα	Beta	b
Γ γ Γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	ε ψιλόν	E psilon	e breve
Z ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
H η	ἦτα	Eta	e longum
Θ θ θ	θῆτα	Theta	th
I ι	ιώτα	Iota	i
K κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
M μ	μῦ	Mu	m
N ν	νῦ	Nu	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
O ο	ο μικρόν	omicron	o parvum
Π π π	πί	Pi	p
P ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ σ	σίγμα	Sigma	f
T τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλόν	U psilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
X χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	pf
Ω ω	ω μέγα	o mega	o magnum

Ex literis, septem sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωντα.

Institutio Græcæ Divisio Vocalium.

Vocales	{	Longæ, μακρά, η, ω.
		Breves, βραχέα, ε, ο.
		Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.
Vocales	{	Mutabiles, μεταβόλα, α, ε, ο.
		Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.
Vocales	{	Præpositivæ, προθετικά, α, ε, η, ο, ω.
		Subjunctivæ, υποθετικά, ι, υ.
Diphthongi	{	Propriæ, κύριαι αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
		Impropriæ, κατάχρηστικαί, α, η, φ, ηυ, υι, ωυ.
Diphthongi	{	Mutabiles, αι, αυ, ου.
		Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: Mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. e. opposita earum { π, β, φ
κ, γ, χ
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλα, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσωδίαί, sunt tres; acutus ὀξεῖα ['], gravis βαρεῖα ['], circumflexus περισπωμένη [~]. Acutus habent locum in ultimâ syllabâ, penultimâ & antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantum in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Ομνίς

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τις interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν ['], asper δασὺ ['].

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminetur, prius levigatur, alterim aspiratu. : ut, ἔρρωσο vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum ['].

Rejiciuntur per Apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι' ut καὶ αὐτὸν, pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspietur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπο ἡμῶν.

Quæ sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίρρημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοί, tres; Singularis, ἐνικός. Dualis, δυικός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque: Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Fæmininum, θηλυκόν. Neutrum, ὀδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικός, ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικός, ut, ὁς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. D. Acc.
Masc. ὁ, τῆς, τῶ, τὸν	τῶ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τέας.
Fæm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν	ταῖ, ταῖν,	αἱ, τῶν, τοῖς, τὰς.
Neu. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ	τῶ, τοῖν,	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

*Institutio Græcæ
Articulus Subjunctivus.*

Singular.				Dual.		Plural.			
N. G. D. A.				N.A.G.D.		N. G. D. Acc.			
Masc.	ὁς,	ῥ,	ῶ, ὄν,	ῶ,	οῖν,	οι,	ῶν,	οῖς,	ῥς.
Fæm.	ῆ,	ῆς,	ῆ, ῆν	ᾗ,	αῖν,	αἱ,	ῶν,	αῖς,	ᾗς.
Neut.	ὁ,	ῥ,	ῥ, ὅ,	ῶ,	οῖν,	ᾗ,	ῶν,	οῖς,	ᾗ.

Sic ὅςτις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque; nomen simplicium, quinque; nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parasyllabicae, i. e. non crescentes genitivo. Quinta verò est imparasyllabica, i. e. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantum masculini: ut, ὁ Αἰνείας, Æneas; ὁ Χρύσης, Chryses; sed ὁ καὶ ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείη, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείη, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείη.

Plur. Nom. οἱ Αἰνείη. Gen. τῶν Αἰνείων, Dat. τοῖς Αἰνείη, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνείη.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύση, Dat. τῷ Χρύση, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύση, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύση.

Plur. Nom. οἱ Χρύση, Gen. τῶν Χρύσην, Dat. τοῖς Χρύση, Acc. τοὺς Χρύση, Voc. ὦ Χρύση.

Sing. Nom. ὁ Κριτής, Judex, Gen. τοῦ κριτῆ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτῆ.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τὼ κριτῆ, Gen. & Dat. τοῖν κριτῆιν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτάς, Voc. ὦ κριταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων.
In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima,

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet : semper subscriptum, scilicet, α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in α Doricè declinata formant Gen. in α ; ut, ὁ Θωμάς, τὸ Θωμά.

De Vocativo.

Atticè semper vocativus idem est cum nominativo, & poëticè sæpe usurpatur pro nominativo.

Nomina in	{	της, ut μητιέτης, consiliarius,	}	formant vocativum in α brevis, ut ὦ μητίετα, ὦ Σχύθια.
		Gentilia, ut Σχύθης, Scythæ,		
		Poëtica in πης, ut, κυνῶπης, impudens,		
		Composita à πωλῶ, vendo, μετρώ, metior, τρέβω, tero.		

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut, ἡ μῦσα, musa, ἡ τιμή, honos.

Sing Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσει, Acc. τὴν μύσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μύσα, Gen. & Dat. ταῖν μύσαι, Voc. ὦ μῦσα.

Plur. Nom. αἱ μῦσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat. ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φίλια, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis ut μῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

Institutio Græcæ

τῇ θαλάσῃ, A. τὴν θάλασσαν, V. ὃ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. & Voc. τὰ θάλασσα, Gen. &
Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plur. Nom. αἱ θάλασσαί, Gen. τῶν θαλάσσων, Dat.
ταῖς, θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ
θάλασσαί.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ,
Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν
τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.

Plur. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς
τιμαῖς, Acc. τὰς τιμάς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ,
Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat.
ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς
λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in *δα*, *θα*, *ρα*, & *α* purum, faciunt ge-
nitivum in *ας*, & dativum in *αι*: sic Ἀθηνᾶ, Mi-
nerva, Ναυσικά, Naufica, μνά, mīna, contracta
ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dici-
tur, cū vocalis vel diphthongus precedit *α*.

Quædam nomina secundæ declinationis in dativo
ἔ accusativo singulari patiuntur Metaplasmm, ut,
ἀλλὰ pro ἀλλῇ robore, ἔ plurima augentur syllabis
φι ἔ φιν, ut, θύρα, janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, *ος* & *ον*: *ος* ma-
sculini, *εινι*, & communis generis; & *ον* neu-
trius: ut, ὁ λόγος, sermo, τὸ ξύλον, lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λό-
γῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγῳ, Gen. & Dat. τοῖν
λόγοιν, Voc. ὦ λόγῳ.

Plur.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τὲς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπός, Gen. τῆ καρπῷ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A. V. τῷ καρπῷ, G. & D. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τὲς καρπῶς, Voc. ὦ καρποὶ.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τῆ ἀγγελῆς, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ἀγγέλῳ, Gen. & Dat. τοῖν ἀγγέλοιιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, A. τὲς ἀγγέλους, V. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὑλοπαδῇ tertiæ declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, Gen. τῆ νόου, νῆ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νῆν, Voc. ὦ νόε, νῆ:

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ νόῳ, νῷ cum acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς, νόοις, νοῖς, A. τὲς νόους, νῆς, V. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τῆ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τῷ ξύλῳ, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Pœtice Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasimum; ut, καρδένι pro καρδένῳ, ἄσρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen, ut, ἔρι pro ἔριον, ἰانا: & nonnullis φι & Φιν adjungitur, ut, στρατοφι pro στρατῷ, exercitus.

Quartæ Declinationis Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ὡς & ὡν ὡς masculini, fœminini, & communis generis; & ὡν neutrius: ut, ὁ Μελέαυος, Menelaus, τὸ εὐῖον fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τῷ Μενέλει, Dat. τῷ Μενέλει, Acc. τὸν Μενέλεω, V. ὦ Μενέλεω.

Dual. Nom. & Acc. τῷ Μενέλει, Gen. & Dat. τοῖν Μενέλει, Voc. ὦ Μενέλει.

Plur. Nom. οἱ Μενέλεω, G. τῶν Μενέλεων, D. τοῖς Μενέλεω, Acc. τῶν Μενέλεω, V. ὦ Μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ εὖγεω, Gen. τῷ εὖγεω, Dat. τῷ εὖγεω, Acc. τὸ εὖγεω, Voc. ὦ εὖγεω.

Dual. Nom. & Acc. τῷ εὖγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὖγεω, Voc. ὦ εὖγεω.

Plur. Nom. τὰ εὖγεω, Gen. τῶν εὖγεω, Dat. τοῖς εὖγεω, Acc. τὰ εὖγεω, Voc. ὦ εὖγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant accusativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, Atho mons; ἔως, ἔω, aurora; κέως, κέω, Ceos insula; κῶς κῶ, Cos insula; λαγῶς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut, ἀγήρω, pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus declinationis in ως, νευρίω, generis, τὸ χρεῶς, debitum.

Quinta Declinatio Imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τίταν, Gen. τῷ τίτῃ, Dat. τῷ τίτῃ, Acc. τὸν τίτῃ, Voc. ὦ τίτῃ.

Dual. Nom. & Acc. τῷ τίτῃ, Gen. & Dat. τοῖν τίτῃ, Voc. ὦ τίτῃ.

Plur. Nom. οἱ τίτῃ, Gen. τῶν τίτῃ, Dat. τοῖς τίτῃ, Acc. τῶν τίτῃ, Voc. ὦ τίτῃ.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῷ σώματι, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τῷ σώματι, Gen. & Dat. τοῖν σώματι, Voc. ὦ σώματι.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus

Accusativus definit in α.

- Excipiuntur { Nomina in ις & υς, pura in genitivo, quæ
formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις,
serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
Gravitiona in ις & υς, non purè declinata,
utramque retinent terminationem, α & ν, ut
ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νήλυς,
advena, τὸν νήλυδα & νήλυν.
Nomina in αυς & υς formant accusativum in
αυν & υν, ut, γραῦς anus γραῦν, βῆς bos,
βῆν, Poëticè βόα. Sed πῆς pes habet πό-
δα, & ὀδῆς dens ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

- Excipiuntur { Quæ declinantur per εις in genitivo, & ad-
jectiva in ην & εις, vocativum enim for-
mant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν, tener,
ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.
Gravitiona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ
μήτηρ mater, ὦ μήτερ· & quatuor accutitiona,
ὁ πάτηρ pater, ὁ δατήρ levir, ἀνὴρ vir, σωτήρ
salvator, ὦ πάτερ, δάερ, άνερ, σωτερ.
Nomina in ες & υς abjiciunt σ, ut βασιλεὺς,
rex, ὦ βασιλεῦ· præter πῆς pes, ὦ πῆς, &
ὀδῆς dens, ὦ ὀδῆς, ad differentiam adver-
bii πῶ ubi, & ὀδῶ obiter.
Nomina in ις & υς formant vocativum in ι &
υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ
όφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμῆς.
Quædam polysyllaba composita in ων for-
mant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ
Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à dativo singulari
assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ς, τ, vel à no-
minativo singulari, addendo ι in nominibus exeun-
tibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἀραψ, Arabs, Ἀραψι βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι κόραξ, corvus, κοραξί.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo i post ε, ἔσθ' u post ο, ut τιθέντι, τιθεῖσι λέοντι, λέουσιν.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant Dativum pluralem in άσι, ut πατήρ, πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα ἔσθ' μητέρα tantum legantur, quia πάτρα patriam. ἔσθ' μήτρα matricem significant.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo singulari, mutando Θ in εσι vel εσσι, ut ἡρώΘ, ἡρώεσι, ἔσθ' ἡρώεσσι, heros: ἔπειΘ, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in Θ additur syllaba φι vel φιν, ut εἴηδος, pectus, εἴηδεσφι μελεδών, dura, μελεδονόφι suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo τοῦ αἴαν pro αἰαίΘ. In Dativo, τῇ δαί pro δαίδι, pugna; παράχοιτι pro παραχοίτιδι, uxor; τῷ ἰδρῷ, pro ἰνῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὸν ἰδρῷ pro ἰδρώτα, sudorem. In Vocativo, ᾧ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἴα pro Αἴαν, Ajax.

Nominibus ἔσθ' Verbis in i vel e desinentibus i additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκεῖνοις; τύπτουσιν ἐκεῖνον ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variae sunt terminationes Nominativi, ita variae etiam vocales ἔσθ' consonantes sunt ante Θ Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, ἰΘ, litera.	εν. τὸ τέρεν, εἰΘ, tenerum.
ι. τὸ μέλι, ἰΘ, mel.	τό χαρίεν, ἰΘ, gratiosum.
υ. τὸ γόνυ, υΘ, genu.	ην. ὁ Ἕλλην, ηνΘ, Græcus.
τὸ ἄστυ, εΘ, urbs.	ὁ ποιμὴν, ἐνΘ, pastor.
ω. ἡ Λητώ, ὀΘ, Latona.	ιν. ἡ ἀκτὴν, ἰνΘ, radius.
αν. ὁ Παιάν, αἰΘ, Pæan.	ον. τὸ μείζον, ονΘ, majus.
τὸ τύψαν, αἰΘ, quod verberavit.	τό τύπην, οἰΘ, verberans.

εν. σὺ

ῥς. τὸ δίπυς, οδοs. <i>bipes.</i>	ὁ χάρις, εὐχ, <i>gratus.</i>
αν. τὸ τυπῶν, εὐχ, <i>verbera-</i>	ἡ κλεῖς, κλεῖς <i>clavis.</i>
<i>turum.</i>	εὐς. ὁ βασιλεὺς, εὐχ, <i>Rex.</i>
υτ. ὁ μόσσυς, ὑν, <i>turris.</i>	ης, ἡ εὐδης, ἡτ, <i>vestis.</i>
τὸ ζευγὺς. ὑν, <i>jungens.</i>	ὁ σὺς, πτὸς. <i>vermis.</i>
ων. ὁ κλῶν, ὠν, <i>ramus.</i>	ὁ τιμῆς, ἡντος, <i>honora:us.</i>
ἡ χελιδὼν, ὠν, <i>hirundo.</i>	ὁ Κλήμης, εὐχ, <i>Clemens.</i>
ὁ Ξενοφὼν, ὠν, <i>Xenophon.</i>	ὁ Δημοσθένης, ἐν, <i>Demosthenes</i>
ὁ δράκων, ὠν, <i>draco.</i>	15. ὁ ὄφις, εὐχ, <i>serpens.</i>
ξ. ὁ θώραξ, ακ, <i>thorax.</i>	ὁ Πάρις, ἰδος. <i>Paris.</i>
ὁ ἀναξ, ακ, <i>rex.</i>	ὁ καὶ ἡ ὄρις, ἰδος, <i>avis.</i>
ὁ ἄρπαξ, αγος, <i>rapax.</i>	εὐ. τὸ τιχ, εὐ, <i>murus.</i>
ἡ θρίξ, τριχὸς, <i>capillus.</i>	τὸ τιτυφὸς, ἐτ, <i>quod ver-</i>
ἡ πτέρυξ, υγος, <i>ala.</i>	<i>beravit.</i>
ἡ ὄνυξ, υγος, <i>unguis.</i>	υς. ὁ καὶ ἡ βὺς, οδοs, <i>bos.</i>
ἡ ἀλώπηξ, εκ, <i>vulpes.</i>	ὁ πλακῦς, εὐχ, <i>placenta.</i>
ρ. ἡ δάμαρ, ἀρ, <i>uxor.</i>	ὁ ὀδὺς, ὄν, <i>dens.</i>
τὸ ἥπαρ, αἰ, <i>hepar.</i>	ὁ πῶς, οδοs, <i>pes.</i>
ὁ φθίρ, εἰρὸς, <i>pediculus.</i>	τὸ ῥς, ὠτὸς, <i>auris.</i>
ἡ χεῖρ, εἰρὸς, <i>manus.</i>	υς ὁ μῦς, ἰδος, <i>mus.</i>
ηρ. ὁ σωτὴρ, ἥρος, <i>Salvator.</i>	ὁ πελεκὺς, εως, <i>securis.</i>
ὁ αἰθὴρ, ἐρος, <i>aether.</i>	ἡ χλαμῦς, ἰδος, <i>chlamys.</i>
ὁ ἀνὴρ, ερος & ἀνδρὸς, <i>vir.</i>	ὁ ζευγὺς, ὑν, <i>jungens,</i>
ερ. τὸ ἥτορ, ορος, <i>cor.</i>	ἡ κόρυς, υδος & υ, <i>galea.</i>
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, <i>testis.</i>	ως. ὁ γέλως, ὠν, <i>risus.</i>
ωρ. ὁ φῶρ, ὠρὸς, <i>fur.</i>	ἡ αἰδὼς, ἐ, <i>pudor.</i>
ὁ Ἑκτωρ, ορος, <i>Hector.</i>	ὁ Τρώς, ὠός, <i>Trojanus.</i>
τὸ ὕδωρ, αἰ, <i>aqua.</i>	γς. ὁ ἄλς, ἀλὸς, <i>sal.</i>
ας. ὁ Αἴας, αἰ, <i>Ajax.</i>	ἡ ἄλς, ἀλὸς, <i>mare.</i>
ὁ μέλας, αν, <i>niger.</i>	υς. ἡ ἑλμῖς, υδος, <i>tinem.</i>
ἡ μοῖα, ἀδ, <i>unitas.</i>	ως. ἡ δαῖς, αὐτὸς, <i>convivium</i> ρς ὁ καὶ ἡ μάκαρ, ρος, <i>beatus.</i>
τὸ γῆρας, αἰ, <i>senectus.</i>	ὁ παῖς, αὐτὸς, <i>puer, puella.</i> ψ ὁ ὦψ, πὸς, <i>valtus,</i>
ας. ἡ δαῖς, αὐτὸς, <i>convivium</i> ρς ὁ καὶ ἡ μάκαρ, ρος, <i>beatus.</i>	ας. ἡ καὺς, <i>vel</i> ης, αὐός, <i>vel</i> ὁ Ἀραψ, ε, <i>Arabs.</i>
ὁ παῖς, αὐτὸς, <i>puer, puella.</i> ψ ὁ ὦψ, πὸς, <i>valtus,</i>	ηός, <i>pauis.</i>
ας. ἡ καὺς, <i>vel</i> ης, αὐός, <i>vel</i> ὁ Ἀραψ, ε, <i>Arabs.</i>	ἡ κατῆλιψ, ε, <i>scala.</i>
ηός, <i>pauis.</i>	υς. ὁ κλίς, ἰδος, <i>pacien.</i>
υς. ὁ κλίς, ἰδος, <i>pacien.</i>	B <i>Quinque</i>

Quinque Declinationes Nominum Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur à quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam: vel Synerefi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ servantur, ut, *τείχεϊ*, *τείχεϊ* vel Crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur, ut. *τείχεᾱ*, *τείχη*.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fæminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τρίτης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ε verus. In ης & Θ, neutrius, ut, τὸ μέλ^Θ, membrum, τὸ ἀληθές, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθέ^Θ *ης*,
Dat. τῷ Δημοσθέ^{ει}, *ει*, Acc. τὸν Δημοσθέ^{εια}, *η*,
Voc. ὦ Δημοσθέ^{εις}.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθέ^{ει}, *η*, G. & D. τοῖν Δημοσθέ^{οιν}, *οῖν*, Voc. ὦ Δημοσθέ^{εε} *η*.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθέ^{εις}, *εις*, Gen. τῶν Δημοσθέ^{ντων}, *ων*. Dat. τοῖς Δημοσθέ^{σι}, Acc. τὰς Δημοσθέ^{σας}, *εις*, Voc. ὦ Δημοσθέ^{εις}, *εις*.

Sing. Nom. τὸ τεῖχ^Θ, Gen. τοῦ τείχε^Θ, *ης*. Dat. τῷ τείχε^ϊ, *ει*, Acc. τὸ τεῖχ^Θ, Voc. ὦ τεῖχ^Θ.

Dual. Nom. & Acc. τὸ τείχε^α, *χη*. Gen. & Dat. τοῖν τείχε^{οιν}, *οῖν*, Voc. ὦ τείχε^{ει}, *χη*.

Plur. Nom. τὰ τείχε^α, *χη*. Gen. τῶν τείχε^{ων}, *ων*, Dat. τοῖς τείχε^{σι}, Acc. τὰ τείχε^α, *χη*, Voc. ὦ, *τείχεα*, *χη*.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέ^Θ, *ης*, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέ^ϊ, *ει*, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέ^{ια}, *η*, καὶ τὸ ἀληθές, Voc. ὦ ἀληθής, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθές, *η*, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέ^{οιν}, *οῖν*, Voc. ὦ ἀληθές, *η*.

Plur.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθείαι, εἷς, καὶ τὰ ἀληθεία,
 ἦ, Gen. τῶν ἀληθειῶν, ῶν, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς
 ἀληθείαι, Ac. τὲς καὶ τὰς ἀληθείας, εἷς, καὶ τὰ ἀληθεία,
 ἦ, Voc. ὦ ἀληθείαι, εἷς, & neut. ἀληθεία, ἦ.

Regula.

*Nomina propria hujus Declinationis, ἔσθ' composita
 ab ἐτ. in quibusdam casibus parisyllabicè inflec-
 untur : ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Aristo-
 phanes : ὁ ἐπταετής, τὲς ἐπταετίας.*

*Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahuntur
 Atticè in Accusativo in α ut, ὁ καὶ ἡ εὐφυής, inge-
 niosus, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφύα, εὐφύα.*

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes : ις masculini &
 femini generis, ut, ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις ci-
 vitas : & i neutrius ut, τὸ σῖνχις sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ
 ὄφιϊ ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιοι, Gen. & Dat. τοῖν
 ὄφιοι, Voc. ὦ ὄφιοι.

Plur. Nom. οἱ ὄφιοι, ις Gen. τῶν ὄφιων, Dat.
 τοῖς ὄφιοι, Acc. τὲς ὄφιας, ὄφιοι, Voc. ὦ ὄφιοι, ὄφιοι.

Sing. Nom. τὸ σῖνχις, Gen. τοῦ σινηχίου, Dat.
 τῷ σινηχίῳ, σιν, Acc. τὸ σινηχι, Voc. ὦ σινηχι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινηχίοι, Gen. & Dat.
 τοῖν σινηχίοι, Voc. ὦ σινηχίοι.

Plur. Nom. τὰ σινηχία, σιν, Gen. τῶν σινηχι-
 ῶν, Dat. τοῖς σινηχίαι, Acc, τὰ σινηχία, σιν, Voc.
 ὦ σινηχία, σιν.

Regula.

*Casus Attici Accentum habent in antepenultima,
 quamvis ultima sit longa.*

Tertia Declinatio.

Unicam habet terminationem, generis mascu-
 lini tantum, in εὺς, ut, ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τῷ βασιλείῳ, Dat. τῷ βασιλεῖ, ιι, A. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
 Dual. Nom. & Acc. τῷ βασιλεί, Gen. & Dat. τοῖν βασιλείων, Voc. ὦ βασιλεί.
 Plur. Nom. οἱ βασιλεῖς, οἷς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλευσι, Acc. τοὺς βασιλέας, ιις, Voc. ὦ βασιλεῖς, οἷς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω. generis (α-)minini tantum, ut, ἡ Αητὼ Latona, ἡ αἰδώς, vecundia.

Sing. Nom. ἡ Αητὼ, Gen. τῆς Αητόϋ, ῥς, Dat. τῇ Αητοῖ, οῖ, Acc. τὴν Αητόα, τὼ, Voc. ὦ Αητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ Αητὼ, Gen. & Dat. ταῖν Αητοῖν, Voc. ὦ Αηλώ.

Plur. Nom. αἱ Αητοὶ, Gen. τῶν Αητῶν, Dat. τοῖς Αητοῖς, Acc. τὰς Αητῆς, Voc. ὦ Αητοί.

Numerus singularis tantum in hac declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut, τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τῷ κέρατι, κέραϋ, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. & Acc. τὸ κέρατι, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κέρατοι, κέραοι, κερῶν, Voc. ὦ κέρατι, κέραε, κέρα.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κέρατων, κέραων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit tollendo, τ, ut, κέρας, κέραϋ, κέρως.

Nomina

Ὀλο-
παθῆ,
quæ
con-
tra-
hun-
tur in
omni-
bus, ut

Ὀλο-
γοπα-
θῆ,
quæ
pau-
ciori-
bus ca-
sibus
contra-
hun-
tur :
ea sunt
vel

1 νόος νῆς, mens ; ῥόος ῥῆς, fluxus ;
πλόος πλῆς, navigatio ; ἀπλόος α-
πλῆς, simplex ; διπλόος διπλῆς, du-
plex ; σάος σαύς, σῶς Att. Ἑ σῶν Ac.

2 χρυσῆς aureus, ἀργυρῆς argenteus,
χαλκῆς æreus, a nominibus in ἰος.

3 Σιμόεις, σιμῆς, σιμόεντις, σιμῆντις,
πλακῆς, πλακῆς, πλακούντις,
πλακούντις, placenta.

4 ὁ τομῆς, τιμῆς, ἀ τιμῆς bono-
ratus.

5 Ἰν' ης circumflexa, ατ, κῆς κῆρος,
ἀ κίαρ cor ; Ἑ παῖς παιδός, ἀ
παῖς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τῆ μοσῆ· ὁ μωῦσῆς, τῆ
μωῦσῆ, ὁ μωσιεύς, μωσίου· ὁ μω-
ῦσος μωῦσος.

7 ὁ θάλῆς, θάλῆ· ὁ θάλῆς, θάλλος.
Οἰδίπας, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης.
Οἰδιπόδης, Oedipus. Item ὄστιον, ος
offis, ὄστιον, Gen. ἑσ, ῆ, Dat. ἑσ, ῆ.

1 Substantiva Barytona in υς, quæ
contrahuntur in Nominativo, Ac-
cusativo, Ἑ Vocativo plurali in υς,
ut ἱριυδές, ἱριυδές, furia.

2 Imparisyllabica in υς, quæ contra-
huntur in Nominat. Acc. Ἑ Voc. plur.
in υς, ut βόες boves, βῆς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina
in Dat. singular. Nominat. Accus.
Ἑ Voc. plu. contrahuntur more pri-
mæ Declinationis contrahentium, ut
ἡδύς, ἡδέϊς, ἡδέϊ, ἡδέϊ.

4 Comparativa quæ contrahuntur in
Acc. singulari, Nominat. Acc. Ἑ Voc.
plurali ; ut Acc. μείζονα, μείζονα,
μείζω, Nom. μείζονες, μείζονες, μεί-
ζες, Acc. μείζονας, μείζονας, μείζους,
τὰ μείζονα, μείζονα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione defleſcunt.

Heteroclita Genère.

In ſingulari numero generis ſuſculini, in pluſoli neutrius, διſμός, vinculum, τὰ διſμὰ, ἱ-ρίμωδς remus, τὰ ἱρίμια, ζυγός jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλ⊗ circulus, τὰ κύκλα, λύχν⊗ lucerna, τὰ λύχνα, μοχλός veſtis, τὰ μοχλά, νῶπ⊗ dorfum, τὰ νῶτα, γαθμός ſtatio, τὰ γαθμὰ, τράχηλ⊗ collum, τὰ τράχηλα.

In ſingulari numero generis ſæminini, in pluſali neutrius ſunt, ἡ κίλευθ⊗, via, τὰ κίλευθα; ἡ διφρ⊗, currus, τὰ διφρα· quibus addi poteſt, ὁ καὶ ἡ τάρταρ⊗, τὰ τάρταρα.

Quatuor ſingulari numero generis ſæmini- ni, duāli verò ſuſculini; ut, ἡ γυνή, mulier, ἡ γυναῖς ἡ ὁδός via, τὼ ὁδῶ, cum compoſitis; ἡ πό- λις civitas, τὼ πόλις, ἡ χεῖρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita Caſibus.

Aptota ſunt { Nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα.
Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμαι
domus, τρέφω pro τρέφωμιον nutrimentum.
Omnes numeri à quatuor.
Poëtica in φη & φη.
Similiter βεῖτας ſtatua, δῆμας corpus, σίβας,
veneratio, ὕπνος ſomnium, δῆμας poculum,
ὄφελ⊗ utilitas, σίλας lumen, νύκτα tor-
por, δῶς donum, Ὑς.

Monoptōton tantum unum eſt, ut, ὦ τὰν, ὦ amice, vel amici, ab ἑτης.

Diptota ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖς, τὰς φθοῖας, placentæ; ἄττα, pro ἄττινα, quædam, Nominat. & Accuſat. plur.

Triptōta

Triptôta ἀλλήλων, λῶν, λων ἀλλήλοις, αἰς, οἰς, ἀλλήλῃς, λας, λα' τῷ ἄρνός, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες, τὰν ἄρνων, agnus. His adde sanctum nomen Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦς, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in υς, ut ὁ Διονυς, Bacchus, Gen. τῷ υ, D. τῷ υ, A τὸν ὕν.

Vocativo carent Indefinita & interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ αἰὲρ ær, τὸ πῦρ ignis, ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent ἀλφίλα, ἐπιτίμια, μίγαρα, Ἀθῆναι, Θῆβαι, οὐείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in ας, quæ à nominibus in ας genitivum mutantur, ut φρέαρ puteus, ἡ παρ je- u
cur, ὕδωρ aqua. ἡμαρ dies. Gen. φρέατος, ἡ-
πατος, ὕδατος, ἡματός. His addi potest γάλα
lac, γάλακτος, γυνή mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς Jupiter, decem habet rectos, Δ. ὕς, Δις Βδεὺς, Ζῆν, Ζάν, Ζῆς, Ζὰς, Ζεὺς, Δάν, Δῆν, Gen. Ζηνός, vel Διός, Dat. Ζηνὶ vel Διὶ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ Τὸ κάρα, κάρηνον, κάρ, indeclinabile : κρᾶς, κρατός, κράας, κράατος, caput : ὁ υἱός, τοῦ υἱῶ, ὁ υἱεύς, τῷ υἱέως, ὁ υἱίς, τῷ υἱί, filius : ἡ ναῦς, νηῦς, navis. Gen. ναός, & νηός, μάκαρ, μα-
καρς, μακάριος, scælix : ἡ ἀκτίς καὶ ἀπτήν, radius : ὁ δειπνός, καὶ τὸ δειπνόν, cœna : ὁ δειδρός, καὶ τὸ δει-
δρον lignum : μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, testis : ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ : ὁ ἔλεος, καὶ το ἔλεος,
misericordia : τὸ δάκρυ, καὶ δάκρυον, lacrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρυς, Δάρητος, Dares : γόνυ, γό-
νυος, γονατός, genu : ὁ λίθς, lapis, λάατος, & Craf-
λάτος.

λάῳ· ὁ λάῳ, τῷ λάῳ· ὁ λάας, τῷ λάᾱ· τὸ λάῳ,
 τῷ λάῳ· ὁ λάῳς, τῷ λάῳ· ὁ λάς, τῷ λαός· Μῖ-
 νως, Μίνω, Μίνω, Minos: γέλως, γέλω, &
 γίλω, risus: δόρυ, hasta, δόρυ, & δέρυ, per
 Metathesin, & δόρας, δόρα, δόρατι, Pœt. δέ-
 ρι, δέρας, δέρα, δόρος, ὄρε, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à Patre, vel ab alia
 quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica

Masculina desinunt vel

In ῖδης, quæ fiunt à genitiuis
 primitivorum mutando ter-
 minationem in ῖδης, ut Πη-
 λέως, Πηλεΐδης, per Synare-
 sin Πηλεΐδης, per Epenthesein
 Πηληϊάδης, ἢ Ionica pro-
 δucantur.

In ῖδης, cùm nomen sit vel pri-
 mæ declinationis, ut Βορέας,
 Βορεάδης, vel desinat purè,
 ut ἥλιος, ἡλιάδης.

Fæminina desinunt vel

In ις vel ας, quæ fiunt à Mas-
 culinis removendo δη, ut Νη-
 γορίδης, Νήγορις, ἡλιάδης,
 ἡλιάς.

In ινη vel ὠνη, quæ fiunt à ge-
 nitivis primitivorum mu-
 tando ultimam syllabam in
 ινη vel ὠνη, ut Ἀδρατος,
 Ἀδράτη, Ἀδρατίνη. Ἰκά-
 ρος, Ἰκαρίω, Ἰκαριῶνη.

Patronymica Ionica desinunt in ῖον, ut Κρονίων,
 Πηλεΐον, Ἀργεΐον.

Diminutiva

Diminutiva varias ha- bent ter- minatio- nes.	{	in	{	ων, μαρίων, stultulus.
				αξ, λιθαξ, lapillulus.
	{	in Masc.	{	σκ, παῖσκη, juvenis.
				λ, ναυτίλ, nautilus.
	{	Fem. in Masc.	{	ις, κρηνίς, fonticulus.
				σκη, παιδίσκη, puellula.
	{	Fem. in Masc.	{	ιη, πολίχη, urbecula.
Neutra	{	in	{	ιον, γνωμίδιον, sententiola.
				πολίχνιον, urbecula.
Possessiva terminan- tur in	{	in	{	ικ, υἱ μῆσικος, musicus, à μῆσα.
				ικ, υἱ ἐρανικ, celestis ab ἐρανός.
	{	in	{	ικ, υἱ ἀνδρώπιικ, humanus, ab ἀν- δρωπικ.
				ικ, υἱ ἀνδρώπιικ, humanus, ab ἀν- δρωπικ.
	{	in	{	ώδης, υἱ λιθώδης, lapidosus, à λιθος.
				ικ, purum, πατρικ, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ικ purum & ρος faciunt femini-
num per α , reliqua per η , ut $\alpha\gamma\iota\text{ικ}$, $\alpha\gamma\iota\alpha$, $\alpha\gamma\iota\text{ον}$,
sanctus; $\alpha\iota\text{ν}\delta\eta\rho\text{ος}$, $\alpha\iota\text{ν}\delta\eta\rho\alpha$, $\alpha\iota\text{ν}\delta\eta\rho\text{ον}$, floridus: ex-
cipitur $\delta\iota\delta\omega\text{ικ}$, $\delta\eta$, οον , octavus.

Quatuor Adjectiva formant neutrum genus per
 ο , $\alpha\lambda\lambda\text{ικ}$, $\tau\eta\lambda\iota\kappa\text{ικ}$, $\tau\omicron\sigma\kappa\text{ικ}$, $\tau\omicron\iota\kappa\text{ικ}$; & tria
pronomina οὗτος , αὐτός , ἐκεῖν .

Adje-
ctiva
in
ut
{
ὄξυς, ἰξεία, ὀξύ, acutus.
χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiofus.
ἀπλῆς, ἀπλῆ, ἀπλῆν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλή, πολὺ, Acc. πολύν, πολλήν,
πολὺ, Poët. πολλόν. G. πολέικ, D. πολεί Plur.
N. πολέας, G. πολέων, Dat. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva

Adjectiva in ας habent ſcemininum in α neu-
trum in αν, ut, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis: ſed μέας,
μεῖαλη, μέγα, Gen. μεῖαλυ, μεῖαλης, μεῖαλυ, D.
μεῖαλω, μεῖαλη, μεῖαλω, Acc. μέγαν, μεγάλην,
μέγα, μέλας, μελαινα, μέλαν, niger, Gen. μέ-
λαν, μελαίνης, μέλαν, τάλας, ταλαινα, τά-
λαν, miſer, Gen. τάλαν, τάλαινης, τάλαν.

*In Duali
ut si
Meyall*

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παν-
τός, πάσος, παντός, Dat. παντί, πάσῃ, παντί, Acc.
πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πάσα, πᾶν.

Dual Nom. & Acc. Voc. πάνε, πᾶσα, πάνε,
Gen. & Dat. πάντοι, πᾶσαι, πάντει.

Plur. Nom. πάνε, πᾶσι, πάνε, Gen. πάντων,
πᾶσων, πάντων, Dat. πᾶσι, πᾶσαι, πᾶσι, Acc. πάν-
τας, πᾶσας, πάντα, Voc. πάνε, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria
genera & duas ter-
minationes decli-
nata deſinunt in

$\left\{ \begin{array}{l} \eta\varsigma \\ \iota\varsigma \\ \upsilon\varsigma \\ \epsilon\varsigma \\ \eta\varsigma \\ \omega\varsigma \end{array} \right\}$	& formant neutrum per	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon\varsigma \\ \iota \\ \upsilon \\ \omega\varsigma \\ \epsilon\varsigma \\ \omega\varsigma \end{array} \right\}$
---	--------------------------	---

ut $\left\{ \begin{array}{l} \text{ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, verus.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ εὐχαρίς, καὶ τὸ εὐχαρί, gratioſus.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, ſine lacrymis.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπων, multipes.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.} \\ \text{ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμων, ſœlix.} \end{array} \right.$

Sing. N. ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι aliquis, Gen. τῷ
καὶ τῆς καὶ τῷ τινός, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινί, Acc.
τὸν καὶ τὴν τίνα, καὶ τὸ τί, &c. τις, τι, τίς, quis,
quæ quid.

Quædam ſunt trium generum, ut, ὁ καὶ ἡ καὶ
τὸ μακάρι, ſœlix, καὶ ἡ καὶ τὸ ἄρπαξ, rapax. †

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt Cardinalia, quædam
Ordinalia.

Cardinalia

Cardinalia sunt εἰς unus, δύο vel δύν, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor ; quæ sic inflectuntur,
Masculino εἰς, ἐνός, ἐνί, ἐνα unus.

Fæminino μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν, una,

Neutro ἐν, ἐνός, ἐνί, ἐν, unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἰς, ὑδαίς & μηδαίς, nemo, nullus, ὑδεμία, μηδεμία, ὑδέν, μηδέν.

Δύο, Att. δύν, duo, Genitivo & Dativo δυοῖν, & δυῖν Atticè, Dativo δυοὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum ἔσ omnium casuum esse observatur.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισὶ, A. τὲς καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τὲς καὶ τὰς τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinq ; ἕξ sex, ἑπτὰ sep̄em, ὀκτώ octo, ἑνὲα novem, δέκα decem, ἑνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἴκοσι δύν viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πενήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀσδομήκοντα octoginta, ἑνναήκοντα nonaginta, ἑκατόν centum Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducentia ; τριακόσιοι trecenti, τεσσαράκοντα quingenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι ἑννεακόσιοι χίλιοι mille, δισχίλιοι his mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, ἔσ sic deinceps.

Ordinalia sunt quæ Interrogationi πόσος quotus, aptè respondeat ; ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quin-

tus,

tus, ἑξήκω *sexius*, ἑβδομω *septimus*, ὀδω *octavus*, ἔννω *nonus*, δέκω *decimus*, ἑνδέκω *undecimus*, δωδέκω *duodecimus*, τρισκαίδέκω, *decimus tertius*, τεσσαρεσκαίδέκω, *decimus quartus*, *Εἰς*. εἰκοσος *vigefimus*, εἰκοσος πρῶτω, εἰκοσος δεύτερος *Εἰς*. τριακοσος, τεσσαρακοσος, πεντηκοσος, ἑξήκοσος, ἑβδομηκοσος, ὀδωκοσος, ἑννεακοσος, ἑκατοσος *centesimus*, διακοσιοσος, τριακοσιοσος, *Εἰς*. χιλιοσος *millesimus*, δισχιλιοσος, *bis millesimus*, *Εἰς*. μυριοσος *decies millesimus*, δισμυριοσος *vicies millesimus*, *Εἰς*. *Præterea sunt nomina diaphana, quæ dierum spatium significant, ut* τριταῖω *tertianus*, τεταρταῖω *quartanus*, *Εἰς*. *i. e. erumpens aut aliquid agens die 3, 4, Εἰς*.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ς 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	κ 11.	λ 12.	μ 13.	ν 14.	ξ 15.	ο 16.
π 17.	ρ 18.	σ 19.	τ 20.	υ 30.	φ 40.	χ 50.	ψ 60.
ω 70.	α 80.	β 90.	γ 100.	δ 200.	ε 300.	ς 400.	ζ 500.
η 600.	θ 700.	ι 800.	κ 900.	λ 1000.	μ 2000.	ν 3000.	ξ 4000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ω formant comparativum mutando ε in τερος, & superlativum in ταιω.

ut { ἑνδοξω, ἑνδοξότερος, ἑνδοξόταται.
 ἑνδοξη, ἑνδοξότερα, ἑνδοξοτάτη.
 ἑνδοξον, ἑνδοξότερον, ἑνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut, φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενος, κενότερος, κενόταται, vacuus; εὐδης, εὐδύτερος, εὐδύταται, augustus.

Reliqua Adjectiva comparantur per ἴστος & ἰσταιω,

ἴσθι, sed in ας per ἀντερος & ἀνταῖσθι. In υς saepe per ἰων & ἰσθι, ut.

Positivus. Comparativus Superlativus.

ut	ων, σώφρων,	σωφρονέτερος,	σωφρονέταῖσθι,	modestus.
	ας, μέλας,	μελανέρος,	μελάνταῖσθι,	niger.
	εις, χαρίεις,	χαρίετερος,	χαρίεταῖσθι,	gratiosus.
	ης, ευσέβης,	ευσεβέτερος,	ευσεβέταῖσθι,	religiosus.
	υς, ἀπλῆς,	ἀπλέςτερος,	ἀπλέςταῖσθι,	simplex.
	υς, εὐρύς,	εὐρύτερος & εὐρίων,	εὐρύτατος & εὐρίστος,	latus.

Comparatio Irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior	} Optimus.
Ἀγαθός	ἀρεῖων	
Ἐσθλός	βελτίων vel βέλτεσθι	
	κρείττων vel κρείσσω	
	λῶϊων vel λῶϊτεσθι, λῶων	
Καλός	καλλίων	} φέρις & φέριστα.
	φέρτεσθι,	
Malus	καχότεσθι	} pejor {
Κακός	κακίων	
	χείρων	
	χερέων	
Parvus	μικρότεσθι	} μικρόταῖσθι, minimus.
Μικρός	μείων, minor	
	ἥττων, ἥσσω	
	ἐλάττων, ἐλάσσω, ἐλάχις.	

Μέγας, μείζων & μάσσω, μέγισθι, magnus, major, maximus.

Ἀισχρός, αἰσχίων, αἰσχισθι, turpis.

Ἐχθρός, ἐχθί ν, ἐχθισθι, inimicus.

Ῥαδί, ῥάων, ῥάσθι, facilis.

Πολύς, πλείων & πλέων, πλείσθι, multus.

Φίλ, φίλτερος, φίλταῖσθι, & φίλινθι, Poët. amicus.

Attici formant multa per ἰσθι & ἰσθι, & nonnulla per ἰσθι & ἰσθι, a positivis in ἴσθι.

C

Λαλῶ,

Comparantur etiam	λ Δάξϑ, λαλίςτϑ, λαγίςατϑ; loquax.
	Ολίγϑ, όλυγίςτϑ, όλιγίςατϑ, όλίγιστϑ, paucus, &c.
	Substantiva: ut { κέρδϑ lucrum, κέρδιων, κέρδιστϑ. κῦδος gloria, κυδιών, κύδιστϑ.
	Pronomen: αὐτός, αὐτόταλϑ.
	Verbum: { Βάλλω, βάλτερος, βέλτιςτϑ. Φέρω, φέρερος, φέριαλος, φέριςτϑ & φέριςτας,
	Adverbia. { Ἄνω supra, ἀνώτερϑ, ἀνώταλϑ. Μάλα valdè μᾶλλον, μάλιστᾶ. Κάτω infra, κατώτερϑ, κατώταλϑ. Πάρῳ longè, πορρώτερϑ, πορρώταλϑ. Πέραν ultra, περαίτερϑ, περαίταλϑ. Ἐξω extra, ἐξώτερϑ, ἐξώταλϑ. Ἐγγύ; prope, ἐγγύτεςτϑ, ἐγγίαν, ἐγγύταλος vel ἐγγίςτϑ. Πρᾶπο- { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερϑ, ὑπέρταλϑ, per Sync. sitio. { ὑπαλϑ. Πρὸ ante, πρότερϑ, πρόταλϑ, πρκαλϑ, πρῶτϑ. Participium: { Ἐρρῶμένϑ robustus, ἐρρῶμενέςτϑ, ἐρρῶ- μενέςαλϑ.

Pronomina.

Pronomina Primitiva sunt, ἐγὼ ego, σὺ tu, ἔσθι fui.

Possessiva sunt, ἐμός meus, σός tuus, ὃς vel ἐός, suus, ἡ-
νίτερος noster duorum, σφωνίτερος vester duorum, ἡμνίτερος
noster, ὑμνίτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt, οὗτος hic, ἐκεῖνϑ ille.

Relativum unum, αὐτός ipse.

Composita sunt, ἐμαυτῶς mei ipsius, σεαυτῶς tui ipsius,
ἑαυτῶς sui ipsius. X

Ἐγὼ, Ego.

Sing. Nom. Ἐγὼ, Gen. ἐμῶ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ, & per
Aphæresin μῶ, μοί, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶ, νῶ, Gen. & Dat. νῶν, νῶν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Sing.

Σύ tu.

Sing. Σὺ, σὺ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῶν.
 Plur. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Οὗ fui.

Sing. Nom. caret Gen. ἔ, οἱ, vel ἰοῖ, ἔ. Dual. σφῶε,
 σφῆ, σφῶϊν, σφῖν. Plur. σφῆς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἑμὸς,	ἡμῖν,	ἑμὸν.	οὗτος,	αὐτῇ,	τούτο.
ἡμέτερος,	ἡμέτερα,	ἡμέτερον	ἐκεῖνος,	ἐκείνῃ,	ἐκεῖνο.
νωίτερος,	νωίτερα,	νωίτερον.	αὐτός,	αὐτῇ,	αὐτό.
οὗς vel τοῦς, σὴ, τῇ, σὸν, τῶν	ἡμεῶν,	ἡμεῶν	ἡμεῶν,	ἡμεῶν,	ἡμεῶν.
σφῶν,	σφῶν,	σφῶν.	ἐκεῖνός,	ἐκεῖνῇ,	ἐκεῖνό.
ἰδὲ vel ὅς, ἐν vel ἐν, ἰδὲ vel ὅν.	ἐν,	ἐν.	ἐκεῖνός,	ἐκεῖνῇ,	ἐκεῖνό.
σφέτερος,	σφέτερα,	σφέτερον.	ἐκεῖνός,	ἐκεῖνῇ,	ἐκεῖνό.

Sing. Nom. οὗτος, αὐτή, τότο. Gen. τούτου, ταύτης, τέττο.
 Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τούτον, ταύτην, τότο.

Dual. Nom. & Acc. & Voc. τούτω, ταύτῃ, τέττω, Gen.
 & Dat. τούτων, ταύτων, τέττων.

Plural Nom. οἱ, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων, Dat. τοῖς.
 ταῖς, ταῖς, ταῖς, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina Composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἡμεῶν, ἡμεῶν, ἡμεῶν. Gen. σιανῶν, σιανῶν,
 σιανῶν. Gen. ἰανῶν, ἰανῶν, ἰανῶν.

Pronomen Indefinitum δῆνα.

Ὁ δῆνα, vel δῆς, τὸ δῆνα, & δῆνα, τῷ δῆνι, &
 δῆναι, τὸν δῆνα.

Ἡ δῆνα, τῇ δῆνι, τῇ δῆνι, τῇ δῆνι.

Τὸ δῆνα, τὸ δῆνα, τὸ δῆνα, τὸ δῆνα. †

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι, sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in *μν*.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed subintelligitur, ita ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per litteras Characteristicas, quæ figurativæ vel indices appellantur.

Litera Characteristica est quæ præcedit *ω* vel *αμν*. Sed in *πν*, *κν*, *μν*, prior litera est Characteristica.

Characteristica Conjugationis	Primæ	π τέρω	τέρω	τέρω	Delecto.
		β λείω Fut.	λείω Pr.	λείω	Sacrifico.
		φ γράφω ψω	γράφω φα	γράφω	Scrbo.
		πν τίπνω	τίπνω	τίπνω	Verbero.
	Secundæ	κ πλίνω	πλίνω	πίπλωχα	Plico.
		γ λίνω Fut.	λίνω Præt.	λίνωχα	Dico.
		χρῆνω ξτω	δρίνω, χα	τίριχα	Curro.
		κν τίκνω	ίνω	τίτιχα	Pario.
	Tertiæ	τ άνύτω Fut.	άνυσω Præt.	ήνυκα	Perficio.
		δ αἶνω σω	αἶνω χα	ήκα	Cano.
		θ πλῆθω	πλήσω	πίπλωκα	Impleo.
		σπ πλάσσω Fut.	πλάσω, Pr.	πίπλωκα	Fingo.
	Quartæ	τν όρύτνω σω δε	όρύξω κα δε	ώρυχα	Fodio.
		ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πίφρακα	Dico.
		λ ψάλλω	ψαλῶ	ήψαλκα	Psallo.
		μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo.
	Quintæ	ν φαίνω Fut.	φανῶ Præt.	πέφασμα	Ostendo.
		ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	έσπαρκα	Sero.
		κν τέμνω	τεμῶ	τέτμηκα	Scindo.

Sextiæ *ω* purum, τίω, Fut. τίσω, Præt. τίτικα, honoro.

* Nonnulla in ξω habent ξω, ut, οίμáξω, οίμáξω; & alia in σσω habent σω & ξω.

In voce Activa & Media octo sunt tempora, Præsens, χρόνῳ ἐνέσῳ. Præterit. Imperf. Παρατακτικός. Perfectum, Παρακείμενῳ. Plusq. pref. Ὑπερσυντελικός. Aor. primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτῳ καὶ δεύτῳ. Futurum primum & secundum, Μελλων πρῶτῳ καὶ δεύτῳ. In Passiva additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μελλων χρόνῳ.

Modi Ἑξήλσεις.

Quinque ut apud Latinos; Indicativus, Ὅριστική. Imperativus, Προσακτική. Optativus, Ἐυκτική. Subjunctivus, Ὑποτακτική. Infinitivus, Ἀπαρέμφατῳ.

Regulæ.

Cum prima persona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deest. Cum tertia pluralis exit in *σι* vel *ται*, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S.	{	τύπῳ, τύπεις, τύπει	<i>Verbero.</i>
D.		τύπῃσι, τύπῃσιν	
P.		τύπιομεν, τύπῃτε, τύπῃσι.	

Unde Imperfectum.

S.	{	ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε	<i>Verberabam.</i>
D.		ἔτυπῃσιν, ἔτυπῃσιν	
P.		ἔτύπομεν, ἐτύπῃτε, ἔτυπον	

Unde Primum.

S.	{	τύψῳ, τύψεις, τύψει	<i>Verberabo.</i>
D.		τύψῃσι, τύψῃσιν	
P.		τύψομεν, τιψῃτε, τύψῃσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	{	ἔτυψα, ἔτυπας, ἔτυψε	<i>Verberavi.</i>
D.		ἔτυψῃσιν, ἔτύψῃσιν	
P.		ἔτύψαμεν, ἐτύψῃτε, ἔτυψαν	

C 3

Perfectum.

Perfectum.

- S. { τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε
 D. { τετύφαλον, τετύφαλον
 P. { τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι

Verberavi.

Unde Plusquam Perfectum.

- S. { ἐτέτυφειν, ἐτέτυφεις, ἐτέτυφε
 D. { ἐτέτυφειταν, ἐτέτυφείτην
 P. { ἐτετύφειμεν, ἐτέτυφειτε, ἐτέτυφεισαν.

Verberaveram.

Aoristus secundus.

- S. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε
 D. { ἐτύπετον, ἐτύπέτην
 P. { ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Verberavi.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ
 D. { τύπεϊτον, τυπεῖτην
 P. { τυπῶμεν, τύπεϊτε, τυπῆσι.

Verberabo.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύπτε, τυπίτω
 D. { τύπτετον, τυπίτων
 P. { τύπτετε, τυπίτωσαν.

Verbera.

Aoristus primus.

- S. { τύψον, τυψάτω
 D. { τύψατον, τυψάτων
 P. { τύψατε, τυψάτωσαν

Verberato tu.

Aoristicus secundus.

- S. { τόπτε, τυπίτω
 D. { τυπέτον, τυπέτων
 P. { τύπετε, τυπέτωσαν.

Verberato tu.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

- S. { τέτυφε, τετυφέτω
 D. { τετύφετον, τετυφέτων
 P. { τετύφετε, τετυφέτωσαν.

*Verberaveris.**Modus*

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἶδε,

S.	{ τύποιμι, τύποις, τύποι·	Utin. verberem.
D.	{ τύποιτο·, τύποίτην·	vel verberarem.
P.	{ τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum primum.

S.	{ τύψοιμι, τύψοις, τύψοι·	Verberem.
D.	{ τύψοιτο·, τυψοίτην·	
P.	{ τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aoristus primus.

S.	{ τύψαιμι, τύψαις, τύψαι·	Verberaverim.
D.	{ τύψαιτο·, τυψαίτην·	
P.	{ τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.	

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S.	{ τύψεια, τύψεας, τύψεις·	Verberaverim.
D.	{ τυψείατο·, τυψειάτην·	
P.	{ τυψείαμεν, τυψείαιτε, τύψειαν.	

Perfectum & Plusquam Perfectum.

S.	{ τέλφοιμι, τέλφοις, τέλφοι·	Verberavisse.
D.	{ τέλφοιτο·, τετυφοίτην·	
P.	{ τέλφοιμεν, τέλφοιτε, τέλφοιεν.	

Aoristus secundus.

S.	{ τύποιμι, τύποις, τύποι·	Verberaveim.
D.	{ τυποίτο·, τυποίτην·	
P.	{ τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum secundum.

S.	{ τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ·	Verberavero. * Iones
D.	{ τυποῖτο·, τυποίτην·	addunt
P.	{ τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.	σι tertii-

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἰάν.

S.	{ τύπῃω, τύπῃς, * τύπῃ,	Si verberem vel τύπῃς.
D.	{ τύπῃην, τύπῃην·	verberarem. pro
P.	{ τύπῃωμεν, τύπῃς, τύπῃω.	τύπῃ.

Aoristus

Aoristus primus, ἰάν.

- S. { τύψω, τύψης, τύψη
 D. { τύψητον, τύψητον
 P. { τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἰάν.

- S. { τύπω, τύψης, τύπη
 D. { τύπητον, τύπητον
 P. { τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Plusquam Perfectum, ἔαν.

- S. { τετύψω, τετύψης, τετύψη
 D. { τετύψητον, τετύψητον
 P. { τετύψωμεν, τετύψητε, τετύψωσι.

Modus Infinitivus.

- { Præsens & Imperf. τύπην.
 { Futurum primum, τύψειν.
 { Aoristus primus, τύψαι.
 { Perfectum & plusquam Pref. τετυψέναι.
 { Aoristus secundus, τυπεῖν.
 { Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

- M. { ὁ τύπων, τῷ τύποντι
 F. { ἡ τύπουσα, τῇς τυπύσσης
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύποντι.

Futurum primum.

- M. { ὁ τύψων, τῷ τύψοντι
 F. { ἡ τύψουσα, τῇς τυψύσσης
 N. { τὸ τύπον, τῷ τύποντι.

Aoristus primus.

- M. { ὁ τύψας, τῷ τύψαντι
 F. { ἡ τύψασα, τῇς τυψάσσης
 N. { τὸ τύψαν, τῷ τύψαντι.

Perfectum

Perfectum & Plusquam Perfectum.

M.	ὁ τετυφώς, τῷ τετυφώτι.	<i>Qui verberavit.</i>
F.	ἡ τετυφωῖα, τῆς τετυφώιας.	
N.	τὸ τετυφός, τῷ τετυφώτι.	

Aoristus secundus.

M.	ὁ τυπὼν, τῷ τυπόνῳ.	<i>Qui verberavit.</i>
F.	ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσαις.	
N.	τὸ τυπὸν, τῷ τυπόνῳ.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντι.	<i>Verberaturus.</i>
F.	ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσαις.	
N.	τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶντι.	

Cognata tempora in Voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Sub.	Infin.	Partic.
Præf.	τυπῶ	τυπῆ	τύποιμι	τύπῳ	τύπειν	τύπων
Imp.	ἔτυπον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τέλῳφοιμι	τέλῳφω	τέλυφῆναι	τέλυφώς
Plusq.	ἔτέλῳφειν					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπῳ	τυπεῖν	τυπῶν
Fut. β.	τυπῶ		τύποῖμι		τύπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Sub.	Infin.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγῳ	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχῳ	λελεχέναι	λελε-
Plusq.	ἔλελεχειν					χῶς
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξῳ	λέξαι	λέξας
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγῳ	λεγεῖν	λεγῶν
Fut. β.	λεγῶ		λέγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πίθω	πίθῃ	πίθοιμῃ	πίθῃ	πίθειν	πίθων
Imperf.	ἐπιπίθω					
Perf.	ἐπέπεικα	πέπεικε	πέπεικοιμῃ	πέπεικῃ	πέπεικέναι	πέπεικώς
Plusq.	ἐπέπεικα					
Fut. α.	πίσω		πίσοιμῃ	πίσω	πίσειν	πίσων
Aor. α.	ἐπίστα	πίστον	πίστοιμῃ	πίσῃ	πίσσαι	πίσας
Aor. β.	ἐπίδο	πίδε	πίδοιμῃ	πίδῃ	πίδειν	πίδων
Fut. β.	πίδω		πίδοιμῃ		πίδειν	πίδων

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πράζω	πράζε	πράζοιμῃ	πράζῃ	πράζειν	πράζων
Imperf.	ἐπράζω					
Perf.	ἐπράκα	πράκα	πράκοιμῃ	πράκῃ	πράκέναι	πράκως
Plusq.	ἐπράκα					
Fut. α.	πράσω		πράσοιμῃ	πράσῃ	πράσειν	πράσων
Aor. α.	ἐπράκα	πράσον	πράκοιμῃ	πράκῃ	πράσαι	πράσας
Aor. β.	ἐπράδα	πράδε	πράδοιμῃ	πράδῃ	πράδειν	πράδων
Fut. β.	πράδω		πράδοιμῃ		πράδειν	πράδων

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	σπείρω	σπείρε	σπείρομαι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρακα	ἔσπαρε	ἔσπαρομαι	ἔσπαρκα	ἔσπαρειναι	ἔσπαρκα
Pluq.	ἔσπαρκεν					
Fut. α.	σπείρω		σπείρομαι		σπείρειν	σπείρων
Aor. α.	ἔσπειρα	σπείρον	σπείραμαι	σπείρω	σπείραι	σπείρας
Aor. β.	ἔσπαρον	σπαρε	σπαρομαι	σπαρω	σπαρεῖν	σπαρων
Fut. β.	σπαρώ		σπαροίμαι		σπαρεῖν	σπαρων

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	ἀκύνω	ἄκυσε	ἄκυσαι	ἄκύνω	ἄκυσιν	ἄκύνων
Imperf.	ἤκυσον					
Perf.	ἤκυκα	ἤκυκε	ἤκυκομαι	ἤκυνκα	ἤκυκέναι	ἤκυκώς
Pluq.	ἤκυκεν					
Fut. α.	ἄκυσω		ἄκυσσοιμαι		ἄκυσσειν	ἄκυσσων
Aor. α.	ἤκυσα	ἄκυσον	ἄκυσσομαι	ἄκυσσω	ἄκυσσαι	ἄκυσσας
Aor. β.	ἤκυον	ἄκυσε	ἄκυσοιμαι	ἄκύνω	ἄκυεῖν	ἄκύνων
Fut. β.	ἄκυω		ἄκυοίμαι		ἄκυεῖν	ἄκύνων

Institutio Græcæ Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut, *τύπῳ*.

Imperfectum

Imperfectum formatur à præsentī, mutando *ω* in *ον*, et præponendo augmentum, ut *τύπῳ* *ἔτυπον*.

Augmentum.

Augmentum est duplex ; syllabicum *ἄυξησις* συλλαβική, & temporale, *χρονική*. Syllabicum augmentum est *ε*, cū verbum incipiat à consonante, tunc enim *ε* præfigitur imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, Modi Indicativi, sed non reliquis modis.

Attici mutant *ε* syllabicum augmentum in temporale *η*, ut, *ἔμελλον*, *ἤμελλον*, futurus eram.

Verbis incipientibus ab *ο* vel *ω* Attici præfigunt *ε*, ut, *ὄραω*, *ἴωραον*, videbam.

Poëtæ præponunt *ε* Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut, *εἶπα* pro *εἶπα* dixi.

Si verbum incipiat à *ξ*, geminatur *ε* post *ε*, ut, *ῥίπῳ*, *ῑρρίπον*.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cū verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, *α*, *ε*, *ο*, *α* & *ε* mutantur in *η*, ut, *ἀκούω*, *ἤκουον*, audiebam : *ἐλευθω*, *ἤλευθον*, veniebam : & *ο* in *ω*, ut *ὀρύτῳ*, *ὤρυτον*, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt *αι*, *αυ*, *οι* *αι* mutantur in *η*, ut, *αἶρω*, *ἤρων*, tollebam : *αυ* in *ηυ*, ut, *αυξάνω*, *ἤυξανον*, augebam : *οι* in *ω*, ut, *οἰκίζω*, *οἰκίζον*, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles

Immutabiles	Vocales	{ η, ἡχέω, ἡχέον, sono, sonabam.
		{ ι, ἰξέω, ἰξέον, visco aves capio.
		{ υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuriâ afficio.
		{ ω, ὠδω, ὠδον, impello.
	Diphthongi	{ εἰ, εἰκάω, εἰκαζον, assimilo.
		{ εῦ, εὐδύνω, εὐδυνον, dirigo.
		{ υ, ὑτάω, ὑταζον, vulnero.

Atticè tamen iω mutatur in ηυ, ut, εὐχομαι, εὐχόμεν, oro, orabam: Εἶδω, scio, plusquam perfectum εἶδμεν, per Sync. εἶδεν, Εἶ Alt. ᾗδεν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut, ἄω, ἄον, spiro: αἶω, αἶον, audio: ἀηδέσσω, ἀηδεσσον, infuetus sum: ἀηδέζομαι, ἀηδεζόμεν, tædio officior.

Quædam ab ε incipientia in imperfectum adsciscunt ι, ut, εἶχω, εἶχον, habeo: εἴω, εἴλον, capio: sed εἴλω, εἴλω, εἴλω, traho: ἐρπω, ἐρπίζω, serpo: ἐσῆκω, ἴτο: ἐπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἐστίαω, convivio excipio: ἕω, sedeo: ἔαω, fino: ἔω, induo: ἐρόω, traho: ἐδιζω, assuesfacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: ἔδω, assuesco: præteritum medium εἶωδα, interposito ω.

Β ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur, ut, ἐοξάω, ἐοξάζον, festum celebro.

Quædam etiam ab ο incipientia nullum habent augmentum: ut, οἰδάω, οἰδανον, tumeo: οἰκερέω, domum custodio: οἰνώ, in vivum verito: ὀρμάω, concito; & quædam alia.

Institutio Græcæ
De Augmentis Compositorum.

Verba habent
augmentum in
initio, si com-
ponantur vel
cum

Augmentum
erit in medio
inter præposi-
tionem & ver-
bum, si

Nomine, ut, φιλοσοφίῳ, ἐφιλοσό-
φην, philosophor

Præpositione quæ non mutat sig-
nificationem verbi, ut καθεύδω,
ἐκάθευδον, dormio; vel si sim-
plicia nullo sint in usu, ut ἀντι-
βολῶ, supplico, ἡντιβόλευν ἐμ-
μῶ, ἡμμέλευν, curo.

ὁμῶς vel ὁμῶ, & α privativa par-
ticula, ut ἀφρονέω, ἡφρόνουν,
insipiens sum; ὁμολογέω, ὁμο-
λόγηυν, confiteor.

Præpositio mutet significatio-
nem verbi, ut καταγινώσκω,
κατεγίνωσκον, condemno; ἀπο-
λαύω, fruor, ἀπῆλauen.

Componatur cum δυς & ευ, ut
δυσαρξέω, δυσηρέσυν, displiceo;
ευεργετέω, ευηργέτην, benefacio:
nisi consonans vel immutabilis
vocalis sequatur, ut δυσυχέω,
ἰδυσύχην, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur,
ut, ἐνοχλέω, ἠνωχλευν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθην,
corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus
suam propriam vocalem amittunt, tam in præ-
senti quam in præterito, ut, παρακῶ, παρήκηον,
perperam audio.

Excipe περί & πρό, quæ nunquam vocalem a-
mittunt, & aliquando ἐμφί πρό, autem sæpe
contrahitur, ut, πρόχω, προῦχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si
verbum incipiat ab aspirata, ut κατάπλομαι, at-
tingo, ἀκάτᾱ, & ἄπλομαι.

Regula.

Regula.

Iones. ex omnibus Imperfectis abijciunt augmentum, ut τῦπτε pro ἔτυπτε.

		Futurum primum:	
Formatur à præsenti, mu- tando ulti- mam sylla- bam in con- jugatione	Prima	in	ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σσω, cum duplici
			σσ, & τλω cum du- plici τλ in ξω, sed
			ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexis.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima Futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut, τέμνω, τεμῶ scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut, κρίνω, κρινῶ, judico.

Diffyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut, πλέω navigo, πλεύσω ῥέω fluo, ῥεύσω præter δέω, δήσω, ligo, ligas.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἔξω, ab ἔχω, habeo; ob differentiam adverbii ἔξω, extra; adde θύψω, à τύφω, fumum excito.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt ζ, & circumflectunt ῶ, ut, νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιῶμαι, gradior.

Dores mutant in quarta declinatione ζω in σδα, ut, κωμάσδα pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut, βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω, & κλείω, κλάδο, κλείσω, & κλάσω.

Æoles efferunt Futurum in σ per σω, ut, ὄρω, ὄρῶ, ὄρω.

Pœtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δῆω inveniam, pro δήσω, à δέω κλείω, claudam, pro κλείσω ἔκω, seu κίω, cubabo, pro κίσω, α κίω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cū incertum sit an paulō ante, an multō ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut, τίψω, ἔτυψα.

Exceptions.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut, ἵδωκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἤκα, misi, ἔπα, dixi, ἤνικα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut, ψαλῶ, ἔψηλα, cano : ε in ει, ut σπείρω, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut, pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω fundo : ἔκαυσα, ἔκαα à καίω, uro : ἔσειυσα, ἔσεια, à σείω, moveo : ἔπλευα, ab ἄπλεω, viro : ἔσῃκεια ab ἀκέω, sano.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatum à futuro primo, mutando in conjugatione	Prima ψω in φα.	Et repetitur prima consonans thematis cum i, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τίψω, τίτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum : præponitur, ut ζάω, vivo ἔζηκα.
	Secunda ξω in χα.	
	Tertia σω in κα.	
	Quarta ξω in χα, & σω in κα.	
	Quinta λῶ, ρῶ, ῶ in κα, μῶ in μήκα, & νῶ in κα.	
	Sexta σω in κα.	

Cū verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem, ut, δέω, sacrifico, τίδωκα. Si incipiat

piat à ς, geminatur ρ, & = tantum præfigitur, ut, ῥίπτω, præcipito, ῥρίφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium Præteriti & Imperfecti, ut, ἤκακα, ἤκαον.

Disyllaba quintæ conjugationis mutat = futuri in α, ut, σέλλω, σέλω, mitto, ἔσταλλα.

Disyllaba in εῖνω, ἐνω, ὕνω, abjiciunt = futuri in præterito, ut, κτείνω, κτείνω, ἐκτακα, interficio : θύνω, θυνώ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant = in γ, ut, φαίνω, ostendo, πείφαίκα, μολύνω, contamino, μεμόλυκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω, tantum = præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐρηγόρηκα enim & ἐνώρηκα tantum sunt in usu.

Verba incipientia à π, κ, μ, repetunt primam literam thematis, ut, κλάομαι, κέκτημαι, possideo ; μνάομαι, commemoro, μέμνημαι, præter κτείνω, ἐκτακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus præponunt duas priores literas thematis, ut, ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo : ἐρίζω, ἤρικα, ἐρηρικα, contendo : & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excefferit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt = præterito, ut, λείβω, εἵληφα accipio : μέιρομαι, εἴμαρμαι, fortior, unde εἴμαρμένη, fors, fatum.

In verbis disyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt = penultimam præsentis in ο, ut, σρέφα, verto, ἔσροφα, κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam Perfectum.

Formatur à præterito, mutando α in ει, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τέτιφα, ἐτεῖψεν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsentis, mutando ω in \omicron , præponendo augmentum, & servando characteristicam Præsentis, ut, $\tauύπλω$, $ἔτυπον$.

Penultima hujus Aoristi plerumq; brevis, unde si penultima Præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut, $καμύω$, laboro, $ἐκαμον$.

Vocales	μ	{ mu- } $δέρω$, $ἔδαρον$, excorio.	{ ἐλέγον,
Præ-	η	{ tan- } $λήβω$, $ἔλαβον$, accipio.	{ ἔβλεπον,
sentis	ω	{ tur } $τρῶγω$, $ἔτραγον$, comedo.	{ ἔφλεγον,
in pe-	αι	{ in α, } $καίω$, $ἔκαον$, uro.	{ excipiun-
nulti-	αυ	{ ut, } $παύω$, $ἔπαον$, sedo.	{ tur.

ma Aor- $ευ$ in $υ$, ut, $ρεύω$, fugio, $ἔφυγον$.

rismi 2. $ε$ in $ο$, ut, $ἀκῶω$, audio, $ἤκοον$.

ita mu- $αι$ in $ι$, ut, $λείπω$, $ἔ-$ } Dissyllabis in $α$, ut $σπείρω$,
tan- $λικο$, sed in quin- } sero, $ἔσπαρον$.
ta conjugatione. } Trissyllabis in $ε$, ut, $ὀφείλω$,
mutatur in } debeo, $ὠφείλον$.

Quædam tamen dissyllabia habent penultimam longam ut, $ᾄδω$, cano, $ἤδον$, $ἔλκω$, traho, $ἔλκον$. Et pauca trissyllabica, ut, $ἐνέτω$, fero, $ἤνεσκον$, $πέτρω$, $δυνασσο$, $ἐπαρθον$.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si Futurum primum exit in $σω$, Aoristus secundus definit in $δον$, si in $ξω$, in $γον$, ut $φράζω$, $φράσω$, dico, $ἔφραδον$, $τάτλω$, $τάξω$, $ἔταγον$, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter, ut,	{	$βλάπτω$, $ἔβλαβον$, noceo.
		$καλύπτω$, $ἐκάλυβον$, tego.
		$κρύπτω$, $ἔκρυβον$, abscondo.
		$βάπτω$, $ἔβαφον$, tingo.
		$σκάπτω$, $ἔσκαφον$, fodio.
		$ῥάπτω$, $ἔρραφον$, suo.
		$θάπτω$, $ἔταφον$, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro $ἐκαμον$, $κίκαμον$, $λαβάρων$.

Verba.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & Præterito Medio.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ω in $\tilde{\omega}$ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\omega$, $\tau\upsilon\pi\tilde{\omega}$.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab indicativo, tempora similia a similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S.	{ $\tauύπτομαι$, * $\tauύπη$. $\tauύπτεται$	Verberor. * Qua-
D.	{ $\tauυπόμεδον$, $\tauύπτεσθον$, $\tauύπτεσθον$	tuor
P.	{ $\tauυπόμεδα$, $\tauύπτεσθε$, $\tauύπτεσθαι$	verba
	Unde Imperfectum.	for-

S.	{ $\epsilon\tauυπόμην$, $\epsilonτύπη$, $\epsilonτύπτετο$	Verberabar. mant
D.	{ $\epsilon\tauυπόμεδον$, $\epsilonτύπτεσθον$, $\epsilonσθην$	secun-
P.	{ $\epsilon\tauυπόμεδα$, $\epsilonτύπτεσθε$, $\epsilonτύπτεσθαι$	dam
	Aoristus secundus.	perso-

S.	{ $\epsilonτύπη$, $\epsilonτύπησθε$, $\epsilonτύπη$	Verberatus fui. nam in
D.	{ $\epsilonτύπησθαι$, $\epsilon\tauυπήτην$	ει, μι βέ-
P.	{ $\epsilonτύπημεν$, $\epsilonτύπησθε$, $\epsilonτύπησαν$	λομαι
	Unde futurum secundum.	βέλει.

S.	{ $\tauυπήσομαι$, $\tauυπήσθαι$, $\tauυπήσεται$	Verberatus. ὄψομαι
D.	{ $\tauυπήσόμεδον$, $\tauυπήσέσθον$, $\etaσισθον$	fui, vel. ὄψημι
P.	{ $\tauυπήσόμεδα$, $\tauυπήσεσθε$, $\tauυπήσονται$	verberabor. ὄσομαι,
	Perfectum.	οἶμι

S.	{ $\tauέτυμμαι$, $\tauέτυψαι$, $\tauέτυπται$	Verberatus. ἔομαι,
D.	{ $\tauετύμμεδον$, $\tauέτυφθον$, $\tauέτυφθον$	sum. ἔει, ἔσ-
P.	{ $\tauετύμμεδα$, $\tauέτυφθε$, $\tauε\tauυμμένοι εἰσὶ$	facta
		Craft,
	Unde $\epsilon\tau\tau$.	

Institutio Græcæ

Unde Plusquam Perfectum.

- S. { ἐτελύμην, ἐτέλυσο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
 D. { ἐτελύμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτελύφθην.
 P. { ἐτελύμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτελυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post Futurum.

- S. { τελύσομαι, τέλυση, τελύσεται. *Mox verberabor.*
 D. { τελυσόμεθον, τελύψισθον, ισθον. *vel jam verbe-*
 P. { τελυσόμεθα, τελύψισθε, τελύσονται. *ratus sum.*

Aoristus primus.

- S. { ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
 D. { ἐτύφθηλον, ἐτυφθήτην.
 P. { ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυφθήσομαι, τυφθήση, τυφθήσεται. *Verberatus*
 D. { τυφθησόμεθον, τυφθήσισθον, ισθον. *fui vel ver-*
 P. { τυφθησόμεθα, τυφθήσισθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύπτε, τυπίσθω. *Verberare.*
 D. { τύπτεσθον, τυπίσθων.
 P. { τύπτεσθε, τυπίσθωσαν.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

- S. { τέτυψο, τέλυφθω. *Verberare.*
 D. { τέτυφθον, τέλυφθων.
 P. { τέτυφθε, τέλυφθωσαν.

Aoristus primus.

- S. { τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
 D. { τύφθητοι, τυφθήτων.
 P. { τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

- S. { τύπητι, τύπήτω. *Verberator tu.*
 D. { τύπητοι, τυπήτων.
 P. { τύπητε, τυπήτωσαν.

X

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἶδε.

- S. { τυπλοίμην, τυπλοιο, τυπλοίο· Utin. Verberarer.
 D. { τυπλοίμεθον, τύπλοισθον, τυπλοίσθην.
 P. { τυπλοίμηνθα, τύπλοισθα, τύπλοισθαι.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

- S. { τέτυμμένον, εἶχον, εἶης, εἶη· Verberatus essem.
 D. { τέτυμμένον, εἶχον, εἶητην.
 P. { τέτυμμένοι, εἶχον, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus α.

- S. { τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· Verberatus sim
 D. { τυφθείητον, τυφθείητην· vel fuerim.
 P. { τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

- S. { τυπείην, τυπείης, τυπείη· Verberatis sim vel
 D. { τυπείητον, τυπείητην· fuerim.
 P. { τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α

- S. { τυφθήσοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιο· Verberer.
 D. { τυφθήσοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
 P. { τυφθήσοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοισθαι.

Futurum β.

- S. { τυπήσοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιο· Verberer.
 D. { τυπήσοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
 P. { τυπήσοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοισθαι.

Paulò post Futurum.

- P. { τέτυψοίμην, τέτυψοιο, τέτυψοιο· Mox verberabor.
 D. { τέτυψοίμεθον, τέτυψοισθον, ψοίσθην.
 S. { τέτυψοίμεθα, τέτυψοισθε, τέτυψοισθαι.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, *ιάν.*

- S. { τύπλωμαι, τύπλη, τύπλησαι. Si verberer, vel
 D. { τυπλώμεθον, τύπλησθον, τύπλησθον. verberarer.
 P. { τυπλώμεθα, τύπλησθε, τύπλωσθαι.

Perfectum & Plusquam Perfectum, *ιάν.*

- S. { τέλυμμένω, ὦ. ἦς, ἦ. Si verberatus sim vel
 D. { τέλυμμένω, ἦτον, ἦτον. essem:
 P. { τέλυμμένοι, ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Aoristus primus, *ιάν.*

- S. { τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ. Si verberatus sim vel
 D. { τυφθῆτον, τυφθῆτον. fuerim, vel fuero.
 P. { τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus, *ιάν.*

- S. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ. Si verberatus fuero.
 D. { τυπῆτον, τυπῆτον.
 P. { τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

{ Præsens & Imperf. *τίπλισθαι.*Perfectum & Plus. Perf. *τέλυσθαι.*Aoristus primus, *τυφθῆναι.*{ Aoristus secundus, *τυπῆναι.*Futurum primum *τυφθήσεσθαι.*Futurum secundum *τυπήσεσθαι.*{ Paulo post Futurum *τελύψεσθαι.*

P A R T I C I P I A.

Præfens & Imperfectum.

- M. { ὁ τυπόμενος, τὸ τυπόμενον. *Qui verberatur.*
 F. { ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης
 N. { τὸ τυπόμενον, τῶ τυπόμενῳ.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

- M. { ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένον. *Verberatus.*
 F. { ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης
 N. { τὸ τετυμμένον, τῶ τετυμμένῳ.

Aoristus primus.

- M. { ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέν. *Verberatus.*
 F. { ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης
 N. { τὸ τυφθέν, τῶ τυφθέντι.

Aoristus secundus.

- M. { ὁ τυπείς, τὸ τυπέν. *Verberatus.*
 F. { ἡ τυπείσα, τῆς τυπείσης
 N. { τὸ τυπέν, τῶ τυπέντι.

Futurum primum.

- M. { ὁ τυφθησόμενος, τὸ τυφθησομένον. *Verberandus.*
 F. { ἡ τυφθησόμενη, τῆς τυφθησομένης
 N. { τὸ τυφθησόμενον, τῶ τυφθησομένῳ.

Futurum secundum.

- M. { ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησομένον. *Verberandus.*
 F. { ἡ τυπησόμενη, τῆς τυπησομένης
 N. { τὸ τυπησόμενον, τῶ τυπησομένῳ.

Paulò post Futurum.

- M. { ὁ τετυψόμενος, τὸ τετυψόμενον. *Mox verberandus.*
 F. { ἡ τετυψόμενη, τῆς τετυψομένης
 N. { τὸ τετυψόμενον, τῶ τετυψομένῳ.

Cognata

Cognatâ tempora in Voce Passivâ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	ἐπιπλομαι	ἐπιπλῆ	ἐπιπλοίμην	ἐπιπλωμαι	ἐπιπλοσθαι	ἐπιπλόμενος
Imperf.	ἐπιπλόμην					
Aor. 6.	ἐπέπλην	ἐπέπληθι	ἐπέπλην	ἐπέπλῳ	ἐπέπλησθαι	ἐπέπλησθαι
Fut. 6.	ἐπιπλήσομαι		ἐπιπλήσομαι	ἐπιπλήμενός εἰν	ἐπιπλήσθαι	ἐπιπλήμενος
Perf.	τέτυπμαι	τέτυπθω	τέτυπμαι	τέτυπμην	τέτυπθαι	τέτυπτός
Pluq.	ἐτέτυπάμην		ἐτέτυπάμην			
Paul.p.	τέτυπτομαι		τέτυπτομαι	τέτυπτομαι	τέτυπθαι	τέτυπτός
Aor. α.	ἐτύπθην	ἐτύπθης	ἐτύπθην	ἐτύπθῳ	ἐτύπθαι	ἐτύπθεις
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθήσομαι	τυφθῶ	τυφθήσθαι	τυφθήσόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λέγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λέγόμενος
Imperf.	ἐλέγομαι		ἐλέγομαι			
Aor. 6.	ἐλόγην	ἐλόγηθι	ἐλόγην	ἐλόγῳ	ἐλόγησθαι	ἐλόγησθαι
Fut. 6.	ἐλέγισομαι		ἐλέγισομαι	ἐλέγιστός εἰν	ἐλέγισθαι	ἐλέγιστός
Perf.	ἔλεγον	ἔλεξο	ἔλεγον	ἔλεγμαι	ἔλεξθαι	ἔλεξτός
Pluq.	ἐλέγχαμην		ἐλέγχαμην			
Paul.p.	ἐλέξομαι		ἐλέξομαι	ἐλέξομαι	ἐλέξθαι	ἐλέξτός
Fut. α.	ἐλέξθην	ἐλέξθης	ἐλέξθην	ἐλέξθῳ	ἐλέξθαι	ἐλέξθεις
Aor. α.	λεχθήσομαι		λεχθήσομαι	λεχθῶ	λεχθήσθαι	λεχθήσόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	πείδομαι	πείθε	πείδοιμην	πείδομαι	πείδισθαι	πείδόμενος
Imperf.	ἐπειδόμεν					
Aor. β.	ἐπιδῶ	πιδῶ	πιδέην	πιδῶ	πιδῆναι	πιδῆς
Fut. β.	πιδήσομαι		πιδήσοιμην		πιδήσεσθαι	πιδήσόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πέπεισμένῃ	πέπεισμένῃ	πέπεισθαι	πέπεισμένος
Pluq.	ἐπέπεισμαι		ἐπείην			
Paul. p.	πέπεισομαι		πέπεισοιμην		πέπεισεσθαι	πέπεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισθην	πέισθης	πέισθειν	πέισθῶ	πέισθῆναι	πέισθης
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθήσοιμην		πεισθήσεσθαι	πεισθήσόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	φράζομαι	φράζε	φράζοιμην	φράζωμαι	φράζισθαι	φράζόμενος
Imperf.	ἐφράζομην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδης	φράδην	φράδῶ	φράδῆναι	φράδης
Fut. β.	φραθήσομαι		φραθήσοιμην		φραθήσεσθαι	φραθήσόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασ	πέφρασμένῃ	πέφρασμένῃ	πέφρασεσθαι	πέφρασμένος
Pluq.	ἐπέφρασμαι		ἐπείην			
Paul. p.	πέφρασομαι		πέφρασοιμην		πέφρασεσθαι	πέφρασόμενος
Fut. α.	ἐφρασθην	φρασθῆς	φρασθῆναι	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθῆς
Aor. α.	φρασθήσομαι		φρασθήσοιμην		φρασθήσεσθαι	φρασθήσόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	σπείρωμαι	σπείρω	σπειρόμην	σπείρωμαι	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἰσπείρομην					
Aor. β.	ἰσπείρω	σπάρεθι	σπαρέην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεῖς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρήσοιμην		σπαρήσεται	σπαρήσόμενος
Perf.	ἰσπαρέμαι	ἔσπαρσο	ἰσπαρέμην	ἰσπαρμένῳ	ἰσπαρέναι	ἰσπαρμένος
Plusq.	ἰσπαρέμην					
Paul.p.	ἰσπαρήσομαι		ἰσπαρήσοιμην		ἰσπαρήσεται	ἰσπαρήσόμενος
Aor. α.	ἰσπαρῶ	σπάρεθι	σπαρῆναι	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεῖς
Fut. α.	σπαρήσομαι		σπαρήσοιμην		σπαρήσεται	σπαρήσόμενος
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	ἀκούωμαι	ἀκούω	ἀκούοιμην	ἀκούωμαι	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἡκούομην					
Aor. β.	ἡκούω	ἀκούθι	ἀκούην	ἀκούῶ	ἀκούῆναι	ἀκούεις
Fut. β.	ἀκούσομαι		ἀκούσοιμην		ἀκούσεται	ἀκούσόμενος
Perf.	ἡκούσμαι	ἤκουσο	ἡκούσμεν	ἡκουσμένῳ	ἡκούσναι	ἡκουσμένος
Plusq.	ἡκούσμεν					
Paul.p.	ἡκούσομαι		ἡκούσοιμην		ἡκούσεται	ἡκούσόμενος
Fut. α.	ἡκούσθην	ἀκούσθι	ἀκούσθην	ἀκούσῃ	ἀκούσθηναι	ἀκούσθεις
Aor. α.	ἀκούσθην		ἀκούσθην		ἀκούσθηναι	ἀκούσθήμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce } Præsens,
 Passiva, quorum tria de- } Præteritum,
 ducuntur ab activa. } Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentis activo, mutando
 ω in ομαι, ut. τύπω, τύπομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis, mutando μαι
 in μην, & præponendo augmentum, ut, τύπομαι,
 ἐτυπόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo
 Activo, vertendo ον in ην, ut, ἔτυπον, ἔτυπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona
 Aoristi secundi, addendo σομαι, & abjiciendo
 augmentum, ut, ἐτύω, τυπήσομαι.

Præteri-
 tum per-
 fectum
 formatur
 à præte-
 rito Acti-
 vo mu-
 tando in
 conjugati-
 one.

Prima	{	φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
Secunda	{	χα in σμαι, ut λέλιχα, λέ- λογμαι.
Tertia	{	κα in σμαι, ut πίπεικα, πί- πεισμαι.
Quarta	{	χα in σμαι, ut τέταχα, τέ- τασμαι.
Quinta	{	κα in μμαι, ut ἔφαλκα ἔφαλ- μαι sed ἔφασκα, μμαι.
Sexta	{	σμαι, si penultima præteri- ti sit brevis, ut τελέλιχα, τελέλισμαι.
κα in	{	μαι, cum penultima præ- teriti activi sit longa, ut πέπονηκα, πέπονημαι.

Excipe ἤκωμαι, ab ἄκω, audio: κέρωμαι, à κέρω, pulso: ἐπλαιομαι, à πλαιο, impingo: ἐκέλευμαι, à κελύω, jubeo: κέλειμαι, à κλείω, claudio: σείσειμαι, à σείω, quatio: ἔγνωμαι, à γνώω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μαιίνω, *inquino, μεμίασμαι φαίνω, appareo, πέφασμαι.*

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut γρέφω, ἔγραφα, ἔγραμμαι, verto: excipe βέβρεγμαι, à βρέχω, rigo,

Plusquam Perfectum.

Formatur à perfecto, mutando μαι in μην & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτέτυμην.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interferunt σ, cum tertia singularis definit in ται vel το purum: cum verò definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, τέτυπται, τέτυμμενοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perf. & plusq. perf. interfendo α ante ται vel το, ut, ἔφαλται, ἔφαλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam; & ε in θ, aliquando in δ, ut, τέτυπται, τετύφαται, πέπεισται, πεπειθαται, ἰσχεύασται, ἰσχευάδαται. Si vocalis longa vel diptongus præcedat. plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθείαται.

Aoristus primus.

Formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut, τέτυπται, ἐτέφθην.

Exceptio.

Excipiunt.	{	ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum,	{	quæ ad-
		ἐρρώσθην ab ἐρρῶται, convalui.		sumunt σ.
		ἔσωθην à ἰσίσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.		
		εὗρέθην ab εὕρηται, inventus sum,		quæ cum paucis aliis mutant η in ε.
		ἤρεθην ab ἤρηται, sublatus sum,		
		ἐτέθειθην à τεθείαται, positus sum		

Verba

Verba quæ in præterito verterant : in α, in Aoristo primo resumunt α, ut, ἔγραμμαι, ἔγρη-
φθην & quæ abjecerant ν, Poëtice hic illud re-
cipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amo-
vendo augmentum, ut, ἰτύφθῃ, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum Formatur à secunda per-
sona præteriti, posito ομ ante αι, ut, τίτυψκι,
τίβήσομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tem-
pora à suis temporibus,

Verbum Medium.

Verbum medium dicitur, quia mediam inflex-
ionem, & mediam significationem, partim pas-
sivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto &
plusq. perfecto, in reliquis temporibus passivam.

*Hæc verba non dicuntur Media propter significa-
tionem, quasi ubivis activè vel passivè arbitrio nostro
accepi possint, ut Communia apud Latinos ; sed quòd
saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utram-
que significationem habent, ut, ἄγομαι, duco, &
ducor.*

*Activa significatio tribuenda est, ut aliqui vo-
lunt, Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, &
activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio
aliquid suadeat, aut per passionem significent, ut
τίτηνα à τέκω, contabui : σίσηπα à σήπω, compu-
trui : μέμνηα à μαινώ, insanivi : ἔλωα, a πύλωα,
perii, & similia.*

Cognata tempora in Voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	τύπτομαι	τύπῃς	τυπτοίμην	τύπτομαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην	τυπῆ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Aor. β.	ἐτυπόμην		τυπόμην		τυπέῃσθαι	τυπήμενος
Fut. β.	τυπῶμαι	τέτυπε	τετύπομαι	τείπω	τεύπεναι	τείπῶς
Perf.	τέτυπα					
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι	τύψαι	τυψοίμην	τύψωμαι	τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην		τυψάμην		τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγω	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην	λεγῶ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Aor. β.	ἐλεγόμην		λεγοίμην		λεγείσθαι	λεγέμενος
Fut. β.	λεγῶμαι	λέλογε	λελόγομαι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Perf.	λέλογα					
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι	λέξαι	λεξοίμην	λέξωμαι	λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλέξαμην		λεξάμην		λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praes.	πειθῶμαι	πειθε	πειθῶμεν	πειθῶμαι	πειθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἔπειδομην					
Aor. 6.	ἔπειδομην	πιδῶ	πιδῶμεν	πιδῶμαι	πιδῶσθαι	πιδόμενος
Fut. 6.	πειθῶμαι		πιδομην		πιδεῖσθαι	πιδόμενος
Perf.	πέποιδα	πέποιδε	πέποιδοιμι	πέποιδω	πέποιδέναι	πέποιδώς
Plusq.	επεποίησα					
Fut. α.	πέποιθα		πεισοίμην		πέισεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἔπεισάμην	πέισαι	πέισάμην	πέισωμαι	πέισασθαι	πέισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praes.	φράζομαι	φράζε	φράζοιμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἔφραζομην					
Aor. 6.	ἔφραζομην	φραδῶ	φραδοίμην	φραδῶμαι	φραδῶσθαι	φραδόμενος
Fut. 6.	φραδοίμην		φραδοίμην		φραδέσθαι	φραδόμενος
Perf.	φράδα	φράδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	επεφράδειν					
Fut. α.	φρασσομαι		φρασσοίμην		φράσσασθαι	φρασσόμενος
Aor. α.	ἔφρασαμην	φράσαι	φρασάμην	φράσωμαι	φρασασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπεύδωμαι	σπεύε	σπεύοιμην	σπεύωμαι	σπεύειν	σπεύόμενος
Imperf.	ἔσπευδον					
Aor. β.	ἔσπευδα	σπεύε	σπεύοιμην	σπεύωμαι	σπεύειν	σπεύόμενος
Fut. β.	σπεύωμαι		σπεύοιμην			
Perf.	ἔσπευκα	ἔσπευ	ἔσπευοιμι	ἔσπεύω	ἔσπευειν	ἔσπευκός
Plusq.	ἔσπευκα					
Fut. α.	σπεύωμαι		σπεύοιμην	σπεύωμαι	σπεύειν	σπεύόμενος
Aor. α.	ἔσπευδάμην	σπεύει	σπεύοιμην	σπεύωμαι	σπεύειν	σπεύόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀνέχομαι	ἀνέχε	ἀνέχοιμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχειν	ἀνέχόμενος
Imperf.	ἠνέχον					
Aor. β.	ἠνέχον	ἀνέχε	ἀνέχοιμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχειν	ἀνέχόμενος
Fut. β.	ἀνέχομαι		ἀνέχοιμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχειν	ἀνέχόμενος
Perf.	ἠνέκα	ἠνέχε	ἠνέχοιμι	ἠνέχω	ἠνέχειν	ἠνέκός
Plusq.	ἠνέκα					
Fut. α.	ἀνέχομαι		ἀνέχοιμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχειν	ἀνέχόμενος
Aor. α.	ἠνέξάμην	ἠνέχε	ἀνέχοιμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχειν	ἀνέχόμενος

Formatio Temporum in Voce Medio.

Præsens est idem cum præsentī Passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto Passivo.

Aoristus secundus.

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *ομην*, ut, *ἔτυπον*, *ἔτυπόμην*.

Aoristus primus.

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo *μην*, ut, *ἔτυψα*, *ἔτυψάμην*.

Sing. *ἔτυψάμην*, *ἔτύψω*, *ἔτύψατο*. Dual. *ἔτυψάμεθον*, *ἔτύψασθον*, *ἔτυψάσθην*. Plur. *ἔτυψάμεθα*, *ἔτύψασθε*, *ἔτύψαίτο*.

Futurum primum.

Formatur à Futuro primo Activo, vertendo *ω* in *ομαι*, ut, *τύψω*, *τύψομαι*. Sed in quinta conjugatione in *ῶμαι*, ut *ψαλῶ*, *ψαλῶμαι*.

Futurum secundum.

Formatur à Futuro secundo Activo, mutando *ω* in *ῶμαι*, ut, *τυπῶ*, *τυπῶμαι*, *τυπεῖται*.

Sing. *τυπῶμαι*, *τυπῶ*, *τυπεῖται*. Dual. *τυπέμεθον*, *τυπεῖσθον*, *τυπεῖσθην*. Plur. *τυπέμεθα*, *τυπεῖσθε*, *τυπῶνται*.

Excipe *πίομαι*, *bibam*: *ἔδομαι*, *edam*: *φάγομαι*, *edam*, *φάγεσαι*, *φάγεται*. Ἐ Poetica illa *βίομαι*, *ibo*, *νέμαι*, per *Crasin* *νεῦμαί*, *ibo*.

Præteritum Medium.

Formatur à Præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut, *τίτυφα*, *τίτυπα*.

In sexta conjugatione tollitur *κ*, ut, *λέλυκα*, *λέλυα*, à *λέω*.

Iones item tollunt *κ* è Præterito Medio, Ἐ penultimam corripunt, ut *γάω*, *nascor*, *γῆσω*, *γέγαα*, pro *γέγηκα*, *μάω*, valde cupio, *μήσω*, *μέμαα*, pro *μήμηκα*; unde participia *γεγαώς* Ἐ *γεγώς*, *μεμαώς* Ἐ *μεμώς*.

Imperat. Aorist. α.

Sing. *τύψαι*, *τυψάσθω*. Dual. *τύψασθον*, *τυψάσθων*. Plur. *τύψασθε*, *τυψάσθασκε*.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τυψαιο, τυψαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τυψαιοθον, τυψαίοσθην. Plur. τυφαίμεθα, τυψαίοσθε, τυψαίητο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activa plerumque.

Sed in penultima præsentis activi $\left\{ \begin{smallmatrix} \alpha^i \\ \alpha^i \\ \alpha \end{smallmatrix} \right\}$ muta- $\left\{ \begin{smallmatrix} \alpha^i \\ \eta^i \\ \eta \end{smallmatrix} \right\}$ tur inut $\left\{ \begin{array}{l} \piείω, \piίποιδα, \text{persuadeo.} \\ \phiάινω, \piίφθηα, \text{appareo.} \\ \deltaάλλω, τέδηλα, \text{germino.} \end{array} \right.$

Sed α aliquando servatur, ut, ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent α in penultima futuri mutant α in ο in penultima præteriti medii, ut, λέγω, λέξω, λέλογα & σπειρώ, περισώ, ἔσπορα, fero.

Cum χ vel φ sit Characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium.

Plusquam Perfectum Medium.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut, τέτυπα, ἐτέλεπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perf.	τέτρεφα	τέτρεμμαι	τέτρεπα
Plusquam.	ἐτέλεφειν	ἐτέλεμην	ἐτέλεόπην
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρεφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. α.	τραπήω	τραπήσομαι	τραπήμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Pr. & Imp.	τρέπε	τρέπεσθ	τρέπεσθ
Perf. & plu	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπῃ
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθῃς	τρέψαι
Aoristus β	τραπέ	τραπήθῃ	τραπέσθ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τριποίμην
Perf. & plu	τέτρεφοιμι	τέτραμμένος εἶην	τετρόποιμι
Aorist. α.	τρέψοιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τραποίμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθισοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	πραπησοίμην	τραποι-
Paulò post		τέτραψοίμην	(μην)

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & plu	τέτρεφω	τέτραμμένος ᾷ	τέτρόπα
Aoristus α.	τρέψω	τρέφῶ	τρέψωμαι
Aoristus β	τραπώ	τραπῶ	τραπώμαι

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & Plu	τέτρεφναι	τέτραφθαι	τέτροπεναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρεψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπήναι	τραπίσθαι
Futur α.	τρέψειν	τρεφθήσθαι	τρεψέσθαι
Futur β.	τραπεῖν	τραπήσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τέτραψέσθαι	

Participium,

	Activum.	Passivum.	Medium.
ῥ. & Imp. <i>τρέπων</i>	<i>τρέπομεν</i>	<i>τρέπομεν</i>	
Perf. & plu. <i>τείρεφώς</i>	<i>τείραμμέν</i>	<i>τείροπώς</i>	
Aoristusa. <i>τρέψας</i>	<i>τρεφθεις</i>	<i>τρεψάμεν</i>	
Aoristu. β. <i>τραπών</i>	<i>τραπεις</i>	<i>τραπόμεν</i>	
Futur. α. <i>τρέψων</i>	<i>τρεφθησόμενος</i>	<i>τρεψόμενος</i>	
Futur. β. <i>τραπών</i>	<i>τραπησόμενος</i>	<i>τραπόμενος</i>	
Paul. n. f.	<i>τείραψόμεν</i>		

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in *έω*, *άω*, *όω*, unde tres sunt circumflexorum conjugationis.

Prima in *έω*,
 Secunda in *άω*, { Fut. in { *ήσω* } Præt. in { *ηκα* }
 Tertia in *όω*, { *ήσω* } { *ήσω* } { *ηκα* }
 { *ώσω* } { *ωσω* } { *ωκω* }

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in *ήσω* & *έσω*, *ήκα* & *έκα*, cum *η* & *ε*, ut, *καλέω* voco, *αἰνέω* laudo, *φρονέω* sapio, *φορέω* gesto, *κορέω* satio, *τελέω* perficio, *πονέω* laboro, &c.

Diffyllaba formant futurum in *εύσω*, scilicet, *χείω* fundo, *ρίω* fluo, *πνέω* flo, *πλέω* navigo. Excipe *Δέω*, *δήσω*, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent *ε* vel *ι* ante *άω*, ut, *έάω*, permitto, *θεάω*, specto, *κοπιάω* laboro; item trisyllaba quæ habent *λ* vel *ρ* ante *άω*, modò immediatè præcedat vocales non consona: ut, *πιράω* transeo, *γελάω* rideo: & dissyllaba quæ habent *λ* vel *ρ* ante *άω*, etiam præcedente consona, ut, *θλάω* tundo, *κλάω* frango, *δράω* facio, formant futurum

futurum in *άσω*, & præteritum in *ακκ*. Hæc tamen *κaiώ* vel *κάω* uro, & *κλαίω* vel *κλάω* fleo, formant futurum *καύσω* & *κλαύσω*.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in $\acute{\omega}\nu$, quæ nomine descendunt, formant futurum in $\acute{\omega}\sigma\omega$ præteritum in $\omega\kappa\alpha$ per ω , ut, à $\chi\rho\upsilon\sigma\theta\varsigma$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omega}\nu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omega}\sigma\omega$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{\omega}\kappa\alpha$, reliquæ per \omicron

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium, ut, δέπω, δέπῳ, ἔδωκα, ἐδούκα, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut, *πλέω, πλείομαι, πλέουσιν*, non *πλώ, πλῆμαι, πλῆσιν** uti nec Optativis nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione $\left\{ \begin{smallmatrix} 22 \\ 20 \end{smallmatrix} \right\}$ contrahi- $\left\{ \begin{smallmatrix} 21 \\ 2 \end{smallmatrix} \right\}$
tur in

Si vocalis longa, aut diphthongus sequuntur, fit contrac-
tio tollendo .

In secunda conjugatione.

Si o , vel, ω , vel oi , vel u , sequitur α , contractio in ω .

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α , fit contractio in α .

Dores contrabunt αἰς, in ἡς, αἰ in ἡ, Ἐ αἰ in ἡ, ut, ὀράεις, ὠρῆς, ὀράει, ὀρῆ, ὀράειν, ὀρῆν. Ἐ Attici in his quatuor, ζῶ, ζῆς, ζῆ, αἰς : πῖνῶ, πῆς, πῆ, εἰς : διψῶ, ῆς, ῆ, sitio ; χερμαί, χερῆ, χερῆαι, χερσῶναι, utor.

Æoles vertunt in Infinitivo añ in aĩs, ut, γιλαĩs pro
γιλαĩ

Pōice in secunda hac conjugatione post contrāctionem in ω præponunt ο. ut καρχημοῖντες, καρχημονῶντες, ἀκαρχημονῶν. caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut τιμασσάσθαι pro τιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contrāctio in ω.

Si ε vel υ vel ο sequitur ο, fit contrāctio in υ.

Si quævis alia diphthongus sequatur, fit contrāctio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in αι, ut χεῖναι, χεῖσθαι.

Paradigma Verborum Circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	ποιέω, ὦ	εἰς, εἰς	ἐε, εἰ	έο, οῦ	έο, οῦ	έο, οῦ	έε, εἰ	έε, εἰ	έε, οῦ
2	βοάω, ὦ	αἰς, αἰς	άε, αἰ	άο, ὦ	άο, ὦ	άο, ὦ	άε, αἰ	άε, αἰ	άε, οῦ
3	χεύσσω, ὦ	οἰς, οἰς	όε, οἰ	όο, οῦ	όο, οῦ	όο, οῦ	όε, οῦ	όε, οῦ	όε, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	ποιέω, ὦ	εἰς, εἰς	ἐε, εἰ	έο, οῦ	έο, οῦ	έο, οῦ	έε, εἰ	έε, εἰ	έε, οῦ
2	βοάω, ὦ	αἰς, αἰς	άε, αἰ	άο, ὦ	άο, ὦ	άο, ὦ	άε, αἰ	άε, αἰ	άε, οῦ
3	χεύσσω, ὦ	οἰς, οἰς	όε, οἰ	όο, οῦ	όο, οῦ	όο, οῦ	όε, οῦ	όε, οῦ	όε, οῦ

Imperativus.

Imperativus.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίη, εἰ	εἴ, εἰ	εἴ, εἰ	εἴ, εἰ	εἴ, εἰ
2	βοάε, α	ἀέ, ἀ, τω	ἀέ, ἀ, τω	ἀέ, ἀ, τω	ἀέ, ἀ, τω
3	χεύσσε, υ	οέ, υ	οέ, υ	οέ, υ	οέ, υ

Optativus.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέομαι, οἷ	έοι, οἷ	έοι, οἷ	έοι, οἷ	έοι, οἷ
2	βοάομαι, ῶ, με	άοι, ῶ, τον	άοι, ῶ, τον	άοι, ῶ, τον	άοι, ῶ, τον
3	χεύσομαι, οἷ	όοι, οἷ	όοι, οἷ	όοι, οἷ	όοι, οἷ

F 2

Subjunctivus, ἔαν.

Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έη, ῆ	έη, ῆ	έη, ῆ	έη, ῆ
2	βοάω, ῶ	άη, ᾶ	άη, ᾶ	άη, ᾶ	άη, ᾶ
3	χεύω, ῶ	όη, ῶ	όη, ῶ	όη, ῶ	όη, ῶ

Infinitivus.

Præfens primæ conjugationis, ποιεῖν, 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χευσῖεν, χευσθῖεν.
 Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποινηκέστις 2 βεβοηκέστις. 3 πεχυσωκέστις. Aor. α. 1 ποι-
 ῆσσι. 2 βοῆσαι. 3 χευσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσεν. 2 βοήσεν. 3 χευσώσεν.

Participium.

Participium.

Masc.

Fem.

Neut.

	1	2	3			
ποιέων, ὢν	ποιούσῃ, ὄντι	ποιούσα, ὄντα	ποιούσα, ὄντα	ποιούσας, ὄντας	ποιούσας, ὄντας	ποιούσας, ὄντας
βοάων, ὢν	βοάουσῃ, ὄντι	βοάουσα, ὄντα	βοάουσα, ὄντα	βοάουσας, ὄντας	βοάουσας, ὄντας	βοάουσας, ὄντας
χρυσάων, ὢν	χρυσάουσῃ, ὄντι	χρυσάουσα, ὄντα	χρυσάουσα, ὄντα	χρυσάουσας, ὄντας	χρυσάουσας, ὄντας	χρυσάουσας, ὄντας

Verbi Passivi Præsens.

Sing.

Dual.

Plural.

	1	2	3			
ποιέομαι	ποιέσθαι	ποιέσθαι	ποιέσθαι	ποιέσθαι	ποιέσθαι	ποιέσθαι
βοάομαι	βοάεσθαι	βοάεσθαι	βοάεσθαι	βοάεσθαι	βοάεσθαι	βοάεσθαι
χρυσάομαι	χρυσάεσθαι	χρυσάεσθαι	χρυσάεσθαι	χρυσάεσθαι	χρυσάεσθαι	χρυσάεσθαι

Imperfectum.

Sing.

Dual.

Plural.

	1	2	3			
ποιέομαι	ποιέμενος, ὢν	ποιέμενος, ὢν	ποιέμενος, ὢν	ποιέμενος, ὢν	ποιέμενος, ὢν	ποιέμενος, ὢν
βοάομαι	βοάεμενος, ὢν	βοάεμενος, ὢν	βοάεμενος, ὢν	βοάεμενος, ὢν	βοάεμενος, ὢν	βοάεμενος, ὢν
χρυσάομαι	χρυσάεμενος, ὢν	χρυσάεμενος, ὢν	χρυσάεμενος, ὢν	χρυσάεμενος, ὢν	χρυσάεμενος, ὢν	χρυσάεμενος, ὢν

Perfect.

Perfect. Aor. α. Fut. α. Paulō post Fut.

1	πῆλοίμαι	1	πῆλοισθαι	1	πῆλοισθῶμαι	Omnia ut
2	βῆλοίμαι	2	βῆλοισθαι	2	βῆλοισθῶμαι	in Bary-
3	κεχῆλοίμαι	3	κεχῆλοισθαι	3	κεχῆλοισθῶμαι	tonis.

Imperativi Præsens.

Sing. Dual. Plural.

1	πῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ
2	βῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ
3	κεχῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ

3

Optativi Præsens.

Sing. Dual. Plural.

1	πῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ
2	βῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ
3	κεχῆλοι, ῶ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ	ῆ, ῆ

Perfect.

Perfectum Optativi.

Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ
2	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ
3	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ	ποιήσῃ

Imperativi Præsens.

Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω
2	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω
3	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω	ποιήτω

Perfectum.

1	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας
2	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας
3	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας

Infinitivus.

Præf.	1	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας
Perfect.	1	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας	ποιήσας

Participium.

Participium.

Præfens	1 ποιέμενθ, έμενθ	μέτη, μενον.
	2 βοάμενθ, ώμενθ	
	3 χρυσοάμενθ, ύμενθ	

Verbum Medium.

Indic.	1 ποιησάμην	2 βόησάμην	3 έχρυσασάμην
Imper.	1 ποιήσαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι
Optat.	1 ποιησάμεν	2 βοησάμεν	3 χρυσωσάμεν
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum Primum.

Indic.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Optat.	1 ποιησώμην	2 βοησώμην	3 χρύσωσώμην
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in.	έω	ut à	δέω, τιθήμι, pono.
	άω		τάω, ἱσθίμι, statuo.
	όω		δῶ, δίδωμι, do.
	ύω		ζευγνύω, ζεύδωμι, jungo.

Fiunt verba in μι { mutando ω ultimam syllabam in μι.
 { vertendo penultimam in suam longam, si mutabilis, ut, δέω, τιθήμι.
 { præponendo reduplicationem.

Reduplicatio

Reduplicatio est duplex.

{	Propri, cum vel	{	repetitur prima consonans
			thematis cum <i>ι</i> , ut, <i>δω</i> , <i>δίδωμι</i> .
{	Improperia, cum <i>ι</i> tantum præfigitur, id- que fit vel	{	tenuis pro aspirata ponitur, ut, <i>δέω</i> , <i>τίθημι</i> .
			cum verbum incipiat a <i>τ</i> , ut, <i>τάω</i> , <i>ἵστημι</i> . cū verbum incipiat à vocali, ut, <i>ἴω</i> , <i>ἴημι</i> .

Æoles mutant η in ε, geminato μ. ut, τίθεμι, pro τιθημι. Bæoti mutant η in ι, faciā reduplicatione per ε, ut, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum *ω* mutantur in *μ*.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut *φῆμι*, *βῆμι*, *γῶμι*, *ἄλωμι*, *σβῆμι*, &c.

Destituuntur verba in *μ* Futuro Secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus Secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in *μ*.

Indicativi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.				
1	τίθημι	ης	ησι	ετον				ει	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον	τον	μεν	τε	αι	σι
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ου	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				υ	

Imperfectum.

Imperfectum.

	S'ng.	Dual.	Plural.
1	ἴσθην	ἡς η	
2	ἴσθην	ἡς η	
3	ἴδιδων	ὡς ω	μεν, τε, σάν.
4	ἴξουσιν	υς υ	υ

1 τίθεικα pro τίθηκα, Bæoticè.

2 ἴσανα pro ἴσηκα, à futuro ἴσω, ad differentiam τῷ ἴσηκα præteriti Medii, ab ἴσῃσω.

3 δίδωκα.

Plusquam perfectum.

1 ἰτεδείκιν.

2 ἰσάκιν.

3 ἰδεδάκιν.

Aoristus α.

1 ἴδωκα.

2 ἴσησα.

3 ἴδωκα.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἴθην	ἴθης	ἴθην	ἴτον	ἴτην	ἴμεν	ἴτε	ἴσαν
2	ἴσθην	ἴσθης	ἴσθην	ἴστον	ἴστην	ἴμεν	ἴτε	ἴσαν
3	ἴδων	ἴδως	ἴδω	ἴτον	ἴτην	ἴμεν	ἴτε	ἴσαν

Aoristus secundus similis est imperfecto in omnibus, excepto quòd in plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἴθην, ἴδων, & ἴν, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1	τίθει	ἔ		
2	ἴσθι	ά	τω	τον, των
3	δίδοθι	ό		τε, τωσαν
4	ξέουσθι	ύ		

Aoristus secundus.

1 θί, τίτω.

2 ῥήθι, ῥήτω.

3 δός, δότω.

Optativus.

Sing.		Imperfectum. Dual.	Plural.
1	ἰτιδέμην	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ῖο.
2	ἰσαμην σο, το,		
3	ἰδιδόμεν		
4	ἰξύνύμην		
		Præteritum.	
1	τίδειμαι.	2 ἰσάμην.	3 δίδειμαι.
		Plusq. Perf.	
1	ἰτεδείμην.	2 ἰσάμην.	3 ἰεδιδόμεν.
		Aor. α.	
1	ἰτίδην.	2 ἰσάδην.	3 ἰδδην.
		Futurum α.	
1	τιθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.
		Paulo post Futurum.	
1	τιθείσομαι.	2 ἰσάσομαι.	3 δεδύσομαι.

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τίδισο	σθον, σθων,	σθε, σθωσαν.
2	ἴτασο σθω		
3	δίδισο		
4	ξύνυσσο		
		Perf. & Plusq.	

Optativus. Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1	τιθείμην	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ῖο.
2	ἰσαίμην		
3	διδόμην		
Præteritum.			
Sing.		Dual.	Plural.
1	τιθείμην	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ῖο.
2	ἰσαίμην		
3	διδόμην		
Subjunctivus.			

Institutio Græcæ

Subjunctivus.

Præsens.

1	τιδῶ	ῆ, ῆ		
2	ἴσῶ, μαι,	ᾷ, ᾷ,	ται	ῶμεθον, σθον, σθον μεθα, σθι, σθι.
3	διδῶ	ῶ, ῶ		

Perfectum.

1	τεδῶ	ῆ ῆ		ῆσθον		ῆσθι.
2	ἴσῶ, μαι,	ᾷ, ᾷ,	ται	ῶμεθον, σθον, σθον		ῶμεθα, ᾷσθι, ᾷσθι.
3	διδῶ	ῶ, ῶ		ῶσθον		ῶσθι.

Infinitivus, Participium.

Præsens.

1	τιδισθαι		1	τιδέμεν	
2	ἴσασθαι		2	ἰσάμεν	
3	διδισθαι		3	διδόμεν	
4	ζεύγυσθαι		4	ζευγύμεν	

νη, ορ.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1	ἰδηκάμην.	2	ἰησάμην.	3	ἰδωκάμην.
---	-----------	---	----------	---	-----------

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἰδέ				
2	ἰτά, μην, σο, το		μίθον, σθον, σθην		μεθα, σθι, σθι.
3	ἰδῶ				

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.

Dual.

Plural.

1	ἰε				
2	τά, σο, σθω,		σθον, σθων,		σθι, σθισσιν.
3	ἰε				

In Optativo.

Sing.		Dual.		Plural.
1	δεῖ	εἴ		
2	γαί, μῆν, αἶ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, σθι.	
3	δοί, οἷ			

In Subjunctivo.

Sing.		Dual.		Plural.
1	δῶ, ῆ, ῆ			
2	δῶ, μαι, αῖ, αῖται	ώμεθον, σθον, σθον	ώμεθα, σθε, σθι.	
3	δῶ, ῶ, ῶ			

*In Infinitivo.**Participium.*

Aor. Ὶ.		Aor. Ὶ.	
1	δεῖ	1	δεῖ
2	γά, σθαι	2	γάμεν, μέν, μενοι.
3	δο	3	δο

Formatio temporum Verborum in μι.

De Præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab apositione longa, ut τίδημι, ἐτίδην sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίδειον, ἐτίδον· ἐτίδεις, ἐτίδεις, ἐτίδων, ἐτίδων. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίδει, ἵστα, δίδου, pro τίδετο, ἵστατο, δίδοτο.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίδην, ἔδην· sed

ἔσθην, ἔστην, quod ut præteritum ἔσθαι (quod & ἔσται) neutram seu passivam habet significationem, scilicet, steti, jacui vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. ἔ. ut σέβημι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbuni εἰμί, sum.		Indicativus.	
Sing.	Dual.	Plural.	
Præf. εἰμί, εἰς vel εἴ, εἶ.	ἔσθον, ἔσθον,	ἔσμεν, ἔσθι, εἰσὶ.	
ἑμὶ D. ἔθι, ἔθι A. ἔθι D.		εἰμέσ D. ἔθι P. ἔσσι I.	
ἔμι Ἀ. ἔσσι P.		ἔμιν P. ἔθι Ἀ.	
		εἰμε P. ἔθι D.	

Imp. ἦν, ἦς, ἦ, ἦν. Att.	ἦτον, ἦτην,	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἔα P. ἦσθα Ἀ.	ἦσθον, ἦσθην,	ἦμες D. ἔσαν
ἦ A. ἦσθα P.	Pleon. Pleon.	Systol.
ἦα P. ἦες P. ἦ P.	ἔτον, ἔτην,	ἔσαν
ἔην P. ἔης P. ἔη P.	Syst. Syst.	Poët.
ἔσθον P. ἔσθης P. ἔσθαι P.	ἔσθον, ἔσθην.	ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦ D.	Poët.	ἔσθον.
ἔιν P. εἶς P. ἔη P.		Poët.
ἦν A. ἔεις I. ἦ P.		

Plufq. ἦμεν, ἦσο, ἦτο.	ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθην.	ἦμεθα, ἦσθη, ἦλο.
Fut. ἔσομαι, ἔσθι, ἔσθιαι.	ἔσόμεθον, ἔσσεθον, σθον.	όμεθα εσθε, ονται. ἔσσονται P.
ἔσομαι P. ἔσση P. ἔσθιαι P.		
ἔσθαι D. ἔσθαι A. ἔσθαι Sync.		
ἔσθαι D. ἔσθαι D. ἔσθαι D.		
ἔσθαι I. ἔσθαι P.		
ἔσθαι P.		

Imperativus.

Præf. ἔσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔσθω, ἔσθον, ἔσθων, ἔσθι, ἔσθων.	
ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P.	ἔσθων
εἰ Craf. Po. ἦτω D.	Atticè.
	Obtativus.

Optativus.

Præf. εἴην, εἴης, εἴη | εἴηλον, εἴητην | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
 εἴομαι, εἴης, εἴοι, P. | εἴμεν, εἴτε, εἴεν, Syne.
 Fut. εἰσοίμην, εἰσοίσοι, εἰσοίλο, | &c.

Subjunct. Præf. εἰάν,

ὦ, ἦς, ἦ εἴω P. εἴης P. εἴη P. εἴω I. εἴης I. εἴη I. ἦσθα Ἄ. ἦσι I. ἦσι I.	ἦτον, ἦτον, εἴηλον, P. Ἔ. C. εἴηλον, I. Ἔ. C. ἦσθα Ἄ. ἦσι I.	ὦμεν, ἦτε, ὦσι. εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι A. I. εἴομεν Syft. εἴωσι P. εἴωμεν I. εἴητε I. ὦμεν D. εἴωμεν D.
--	---	--

Præf. εἴαι. Fut. εἰσισθαί. Præf. ὦν, ὦσα, ὦν. F. εἰσόμενος.
 εἴμεν I. ὦν I. εἴσα I. ὦν I. εἰσόμενος P.
 ἦμεν & ἦμεν D. εἴς Ἄ. εἴσσα D. εἴσα A.
 εἴμεναι A. εἴν Ἄ.
 εἴμεναι Ἄ.
 εἴμεναι P.

Εἴμι, Εο & Ιβο.

Præf. εἴμι εἴς vel εἴ, εἴσι. | ἴτον, ἴτον. | ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
 εἴσθα Ἄ. ἴμεν D. ἴασι I.
 Imper. εἴν, εἴς, εἴ. | ἴτον, ἴτην. | ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
 ἴον, ἴης, ἴε, P. ἴμεν D. εἴσαν P.
 Perf. εἴχα.
 Plusq. εἴκειν & ἥκειν Att. Aorist. α. εἴσα inusitatus unde 3 Dual. εἰσάτην & εἰσάτην, Att. εἴσαν. 3 Plural. inde verò ἦσαν & ἥσαν Poët.
 Perf. Med. εἴα, εἴας, εἴε | εἴαλον, εἴαλον. | εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
 ἦα, ἦας, ἦε, &
 ἦια, ἦιας, ἦια I.
 Plusq. ἦειν, ἦεις, ἦει. | ἦειλον, ἦείλην. | ἦειμεν, ἦειτε, ἦεσαν.
 ἦεα I. ἦειμεν, ἦειτε, ἦεσαν. A.
 Aor. β. ἴον, ἴης, ἴε. | ἴειλον, ἴείτην. | ἴμεν, ἴειτε, ἴον.
 ἴειον I.
 Fut. α, εἴσμαι.

Imperativus.

Præf. Ἴθι vel εἰ, ἴτω | ἴτον, ἴτων | ἴτε, ἴτωσαν.

Aor. Ἑ. ἔε, & Crasi εἰ solummodo in compositis, ut ἔξε, ἔξει, exi, transi. Optativus ἵομαι, οἶς, οἶ. Subjunctivus ἴω, ἦς, ἦ, &c.

Infinitivus.

Ἴναι vel εἶναι, & ἰέναι in compositis.

Ἴμεν I. Ἴμεναι, D. A.

Ἴμεν I. Ἴμεναι, A. & D.

Ἴημι, vado, eadem planè ratione declinatur.

Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπείσσω in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Aor. β. ἰὼν, ἰῶσα, ἰὼν, ut κίων & ἰών.

Ἰημι, Mitto.

Indicativus.

Præf. Ἰημι, ἦς, ἦσι, | ἦλον, ἦλον | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

ἶσαι I.

ἶσαι A.

Imperf. ἦν, ἦς, ἦ | ἦλον, ἦτην, | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Ἰεον, Ἰεν, Ἰεις. Ἰει, contracta.

Ἰει B.

Perfect. Εἶκα, εἶκας, εἶκας B. dicitur etiam ἕωκα Att.

Aor. α. ἤκα, ἤκας, ἤκας, dicitur etiam ἦκα Att.

Aor. Ἑ. ἦν, ἦς, ἦ, | ἦτον, ἦτην, | ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Fut. α. ἦσω.

Imperativus.

Præf. Ἰεθι, ἰετω.

Aor. Ἑ. ἱε, ἱετω.

Præf. εἶκας, εἰκέτω.

Optativus.

Præf. Ἰοίην, ἰοίης, ἰοίην.

Aor. Ἑ. εἰήν, εἰής, εἰή.

Subjunctivus.

Præf. Ἰῶ, ἰῶς, ἰῶ.

Perf. εἰκῶ, εἰκής, εἰκῆ.

Aor. Ἑ. ἦ, ἦς, ἦ I. &

P. εἴω, εἰής, εἰή.

Infinitivus.

Infinitivus.

Præf. ἴδναι.
ἴμεναι D.
ἴμεν I.

Perf. εἰκέναι.

Aor. β. εἶναι.
ἔμεναι A. D.
ἔμεν I.

Participium.

Præf. ἴδς, ἰδῶσα, ἰέν. Perf. εἰκῶς, ἔναι, ὅς. Aor. β. εἷς, εἶσα, ἔν.
Vox Passiva. *Indicativus.*

Præf. ἴεμαι, ἴσαι, ἴσαι
Imperf. ἴμεν, ἴσο, ἴτο. Aor. α. εἶδην & εἵδην.
Perf. Εἶμαι, εἶσαι, εἶλαι· εἶμεθον, εἶσθον, σθον· εἶμεθα, εἶσθε, ἦσαι.
ἔται. A. ἔωται. A.
Plusq. εἶμεν, εἶσο, εἶτο. *Imperativus* ἴσο, ἴσθω.
Infinit. εἶσθαι.

Vox Media.

Aor. α. Ἠγάμην, ἦκω, ἦκαλο. Aor. β. Ἔμην, ἔσο, ἔο, & ἔ, ἔλο.
Imperativus. *Optativus.*

Præf. Ἔσο, ἔσθω, &c. εἶμεν, εἶο, εἶτο.
ἔο I.
ἔ A.

Subjunctivus.

Infinitivus.

Participium.

Præf. Ἐανῶμαι, ἦ, ἦται. Aor. β. α. ἐθῆναι & ἐιθῆναι P. | A. α. ἐθείς.
Aor. β. εἶσθαι Aor. β. εἶμεν.

Ἰημι, Concupisco.

Eandem habet Inflexionem, præterquam quod format Aor. α. ἦσα, non ἦκα.

Ἦμαι, Sedeo.

Præf. Ἦμι, ἦσαι, ἦται. | ἔμεθον, ἦσθον, σθον | ἦμεθα, ἦσθε, ἦται
ἔται I.

Imperf. Ἦμην, ἦσο, ἦλο | ἦμεθον, ἦσθον, ἦσθην | ἦμεθα, ἦσθε, ἦλο.
P. ἦτο
ἦτο I.
ἦλο & ἦαλο P.

Imperativus.

Præf. ἴσο, ἴσθω. Infinitivus ἴσθαι. Participium ἴμεν.

Κάθημαι, inde compositum.

Præf. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperfect. ἐκάδημην,
κάθηαι I. unde καδῆτο & καδῆσα.
κάθη A.

Imperativus.

Præf. κάθησο, καδῆσθω. Ion. κάθηο & κάθει. Syst. Att. κάθου.

Κεῖμαι jaceo.

Præf. κεῖμαι, σαι, ται. | μεδον, σδον, σδον. | μεθα, σθε, κεῖσθαι.
κίεται I. κίεται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειλο. Fut. κείσομαι, σθ, σεται.
3 Plur. κείλο I. κεισῶμαι & κεισεύμεθα D.
κείλο P.

ἴσθμι Scio. Indicat.

Præf. ἴσθμι, ἴσθς, ἴσθσι. | ἴσθλον, ἴσθλον. | ἴσθμεν, ἴσθτε, ἴσθσι.
ἴσθμι D. ἴσθτε D. ἴσθον Sync. ἴσθμεν Sync. ἴδμεν D.

Imper. ἴσθην, ἴσθς, ἴσθ. | ἴσθλον, ἴσθλην. | ἴσθμεν, ἴσθτε, ἴσθσαν.
ἴσθον Sync.

Imperativus.

Præf. ἴσθθι, ἴσθτω. | ἴσθλον, ἴσθτων. | ἴσθτε, ἴσθτωσαν.
ἴσθθι, ἴσθθω, &c. Sync. ἴσθων A.

Infinitivus.

Præf. ἴσθαι, ἴσθμενάι & ἴδμεν D. ἴσθμεν I. ἴσθμεν Sync.
Participium ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum.

Indicativus.

Præf. ἴσασθαι & ἴσασθαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσασθαι, σαι, &c.
ἐπίσθ A. ἐπίσθαι I.

Imper. ἴσάμην, ἴσασο, ἴσάλο. Comp. ἐπίσάμην, ἐπίσασο, ἴσάλο.
ἐπίσάμην A. ἐπίσθαι I. & ἐπίσθ A.
Imperativus.

Imperativus.

*Ἴσασο. Compositum. ἐπίσασο, ἐπίσαιο, Ionicè ἐπίσω, Att.
Infinitivus *Participium.*
 *Ἴσασθαι, Compositum, ἐπίσασθαι. ἐπισάμενΘ.

Εἶμαι, Indutus sum, ab ἔω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσα, & ἔσσαι, P. εἶται & εἶται, 3 plur. εἶσται.
Particip. εἶμενΘ.

Plusq. Εἶμην, εἶσο & ἔσσο, εἶτο & εἶτο, 3 plur. εἶσθε,
 Aor. α. act. Εἶσα, εἶσας, εἶσε.

P. ἔσσαι, ἔσσας, ἔσσε.

Infinitivus, Εἶσαι, & ἔσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. M. Εἰσάμην & ἔσάμην & ἐισάμην.

Particip. ἙσάμενΘ.

Φημί, Dico.

Indicativus.

Præsens. Φημί, φῆς, φησὶ, | φαλὸν, φαλὸν, | φάμεν, φάτε, φασὶ.
 Φαμί, D. φάτι, D. | φάτι & φάτι, D.

Imperf. Ἐφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφατον, την, | ἔφμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. 6. Εφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφηλον, την, | ἔφημεν, ἔφητη, ἔφησαν.
 φῆσθα, Αἰ. ἔφαν & φάν, B.

Φῆν, φῆς φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ, P.

Futur. α. Φήσω, φήσεις, φήσει. A. α. ἔφησα. Imperat. Φάδε.
 Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ, D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aor. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσομαι.
Subjunct. εἰν, φῶ, φῆς, φῆ. *Inf.* φάναι nam φᾶναι
 est apparuisse.

Participium.

φᾶς, φᾶσα, φᾶν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἰφάμην. *Participium* ΦάμενΘ.

VERBALIA.

Institutio Græcæ
V E R B A L I A.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel	A prima persona præteriti passiva in	{	μα, ut γράμμα, litera.
			μῶ, ut δισμός, vinculum.
	A secunda persona præteriti passivi in	{	μη, ut γραμμή, linea.
			μων, ut νοήμων, intelligens.
	A tertia persona præte- riti pas- sivi	Masculina in	ις, ut ποίησις, poësis.
			ια, ut δοκιμασία, probatio.
			της, ποιητης, poëta.
			της, χαρακτης, character.
		Fœminina in	τῶ, ἀκουστος, audibilis.
			τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
			κῶ, κριτικός, judicialis.
			τις, πίστις, fides.
		Neutra in	τους, ὀρχηστὺς, ars saltandi.
			της, ὀρχηστρὶς, saltatrix.
			τρα, ὀρχήστρα, illa theatri pars in qua chorus saltabat.
			τήριον, ποτήριον, poculum.
A præterito Medio in	{	{	τρων, δίδακτρον, Minerval.
			Adverbia positionis in ἑῶ, ἑα, ἑόν, ut γραπλέῶ, γραπλία, γραπλέον.
	{	{	ῶ, λόγῶ, sermo.
			η, ἐπιστολή, epistola.
	{	{	ιον, λόγιον, oraculum.
			εως, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate ut λευκός, candidus, ἀ λεύσσω, video ; & ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ἀ ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνῆκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε, conveniebat.
Ἀρίσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρίσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἰδέησι oportuit.

tuit. Infinit. *δεῖν* oportere. Particip. *δὸν* quod oportet.

δοκεῖ videtur, *ἰδοκεῖ* videbatur, *δοξεῖ* videbitur, *ἰδοξε* visum est.

Μίλει curæ est, *ἔμιλει* curæ erat, *μελήσει* curæ erit, *ἡμέλησει* curæ fuit.

Χρῆ oportet, *ἔχρη* & *χρῆν* oportebat, *χρήσει* oportebit, *χρήναι* oportere.

Compositum *ἀπόχρη* sufficit, *ἀπίχρη* sufficiebat, fut. *ἀποχρήσει* sufficiet. A. 1. *ἀπίχρησι* suffecit. Inf. *ἀποχρήναι* sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, *ἰνδύχεται* accidit, *εἰμαρται* & *πίπτωται* in fatiς est, à *περατόω* definitio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solam usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur; & si quæ tempora habent præter ea, mutantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ι solam vel cum immutabili; ut *ρίμβω*, *φίεβω*, *σίβω*.

In άνω gravitona, ut *λαμβάνω*.

In σκω, ut *γινώσκω*, præter *γνῆσκω*, quod facit *θνήσκω*, & *ἀλύσκω*, *ἀλύξω*.

In άθω, ut *κιάθω*, *έθω*, ut *τελέθω*, *ύθω*, ut *μυνύθω*, *θω*, cum implicatione consonantis, ut *ἄχθω*.

In ειω hyperdiff. ut *φαίνω*, *ύω*, hyperdiff. facientia verba in μι, ut *κισσινύω*, *ρήσινύω*, *σβεινύω*, *τρωνινύω*, *γορινύω*.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida ut *δάκνω*.

Quæ in ω purum desinunt, precedente υι diphthongo, ut *άϊνω*.

Quæ in άω si præcedat ι vel λ, ut *σπείδω*, *μέλδω*.

Item in ειω derivata à præsentī vel futuro, ut à *τελείω*, *τελείω*, *ετέλειον*, *γαμέω*, *γαμήσω*, *γαμησεύω*, *βρώω*, *βρώσω*, *βρωσεύω*, *όπιω*, *όψω*, *όψειω*, *πολεμέω*, *πολεμήσω*, *πολεμησεύω*, quæ appetentiam connotant, edere vel cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt in contracta, αὐλίω, αὐλῶ, ἡύλον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ. ἀλέξω· ἐψέω, ἐψω, ἐψω, quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutantur, αὐλίσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam : mutantur in ι, ut μένω, μέμνω, ἔμμινον· τέκω, τίχλω· ἐπέπω, ἐνίσπω· γίνομαι, γίνομαι· at ἔπω, ἔσπω· ἔπωμαι, ἔπομαι, : non mutant ; amittunt tamen illud subinde : ut, σπέτε pro ἔσπετε, σπείσθαι pro ἔσπισθαι, σπόμεν⊖ pro ἔσπόμην⊖.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἀγασμαι, fut. ἀγάσομαι, ἀγάζω, aor. 1. ἡγάσθην, aor. 1. med. ἡγασάμην.
Ago	ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἤχα, Att. ἀγόχα, aor. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον.
Sicco	ἄζω, aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.
Frango	ἄλυνμι, fut. ἄξω. præt. ἤχα, Att. ἀλόχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἤγα, inusit. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.
Dico	ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἡγόρευσα, præt. εἶρηκα, ab ἐρέω.
Cano	ἄδω, fut. ᾄσο, 1. ᾄσα. ἄδω, placeo, præt. med. ᾄδα & ἔαδα.
Capio	αἴρω, fut. αἰρήσω, aor. 2. εἶλον, ab ἔλω, inusit.
Eligo	αἵρωμαι, fut. αἰρήσομαι, præt. ἤρημαι, aor. 1. ἤρηθην, aor. 2. med. εἰλόμην, ab ἔλομαι, inusit.
Sentio	αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾔσθόμην, ab αἰσθίομαι, αἰσθῆμαι, inusit.
Arceo	ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.
Erro	ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	αἶρω, fut. ἄρῶ, aor. 1. ἤρα vel ῥρα, aor. 2. ᾔρον, præt. ᾔρεκα.
Capior	ἀλίσκομαι, fut. ἀλώσομαι, aor. 2. ἤλων, ἤλω, ἤλω, & ἰάλων, Att. ab ἀλώω, ἀλῶ. ἄλωμι, unde participium, ὁ ἀλὺς, τῷ ἀλόντι⊖.

Consumo

Consumo	Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνό- λωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.
Pecco	Ἀμαρτάνω, fut. ἀμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἡμαρτον, ab ἀμαρτέω, inusitato.
Induo	Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἡμφίεσμαι.
Renuo	Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἤνηναμην.
Aperio	Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνηνωγα, pass. ἀνέωδμαι, aor. 1. ἀνέωχθην.
Lego	Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνω, ab ἀναγνώω, ἰώ, & ἀνάγνωμι, inusitato.
Odio sum	Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθη- μαι, aor. 2. med. ἀπηχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι, inusitato.
Admoneo	Ἀναμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνή- σθην.
Renuo	Ἀπαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo	Ἀπολέω, λῶ, & ἀπολλύω, ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & præt. med. Att. ἀπόλωλα.
Privo	Ἀπαυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηύρα.
Placeo	Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro	Ἀτίξω, fut. ἀτίξω.
Ægrè fero	Ἀχθόμαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἤχθισθην.
Augeo	Ἀυξάνω & αὐξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. αὐξήσα.
Tristior	Ἀχω, præt. ἤκαχε.
B	
Mitto	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2. ἔβα- λον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado	Βαίνω, fut. βέσομαι, aor. 2. ἔβην, a βῆμι, inusit.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo	Βιώνω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, par- ticip. ὁ βιῶν, à βίωμι.
Edo	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἐβρωσα.
Volo	Βέλομαι, fut. βελήσομαι, præt. βεβέλημαι, plusq. ἱβεβλήμην, & aor. 1. ἐβελήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

Duco

(orem	Γ
Duco ux-	Γαμέω, ᾧ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gignor	Γίνομαι, fut. γενῶμαι, aor. 1. med. ἐγενάμην.
Lætor	Γήθω, fut. γήσω, præt. med. γέγηθα, & γηθέω, ᾧ. γηθήσω.
Senesco	Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum	Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, præt. γενέτημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inusit. præt. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.
Cognosco	Γινώσκω, ἐγινώσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνώω & γνώμι, unde & præt. med. γέγνωα, exauditus sum, pro γίγνωα, per Metath. <i>Eustath.</i>
Vigilo	Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐρήγορα, plusq. perf. ἐγρηγόρειν.
Δ	
Scio	Δαίω, fut. δάησω, à δαίω præt. med. δίδηκα, aor. 2. ἔδāην.
Divido	Δαίζω, fut. δαίξω, & δαίω. δαίσω, præt. διδασμαι, & διδάσμαι, aor. 2. ἔδāην.
Mordeo	Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδāκον, à δήκω.
Oportet	Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἠδέησε, imperf. ἔδει vel εἶδει, Infin. δεῖν.
Timeo	Δεῖδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδισα, plusq. ἰδιθῆιν, Imperat. δέδιδι, ab inusitato δέδιμι.
Rogo	Δέομαι, fut. δέησομαι, præt. δέδημαι, aor. 1. ἰδεήθην, à δέομαι, δεῖμαι.
Suspicio	Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεσμαι, aor. 1. med. ἰδεξάμην.
Ligo	Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι, & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo	Διδάσκω, ἰδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἰδιδάξα.
Aufugio	Διδράσκω & ἀποδιδράσκω, aor. 1. διέδρα & ἀπέδρα.
Existimo	Δοκίω, ᾧ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα ; à δοκίω, δοκήσω.

Facio	Δράω, ὦ, fut. δράσω, præt. δίδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.
Subeo	Δύνω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν; & ἀνέδυν.
Possum	Δύναμαι, δύνεσθαι, & δύνῃ, imperf. ἰδυνάμην, Att. ἡδυνάμην, præt. pass. διδύνεσθαι, aor. 1. ἰδυνάσθην, seu ἡδυνάσθην, potui, valui, ἂ δυνάξω, ἰδυνήθη, seu ἡδυνήθη, ἂ δυνάω.
E	
Sino	Ἔαω, ὦ, fut. ἱάσω, aor. 1. ἱάσα.
Cucurri	Ἐδραμον, ἂ τρέχω, fut. 2. med. δραμῶμαι, aor. 2. ἔδραμον, ἂ δρέμω.
Edo	Ἔδω, vel ἰσθίω, præt. med. ἰδήδωκα.
Volo	Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἰθελίω.
Solitus sum	Ἔθω, præt. med. ἔθωθα pro ἱθα, per pleonasm. τῷ ω.
Excito	Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.
Infundo	Ἐχέω, fut. ἐχέουσιν, ab ἐχέω, aor. 1. ἐνέχευα, & ἐνέχουα, Æolicè.
Polliceor	Ἐγυῶ, ὦ, fut. ἐγυήσω, aor. 1. ἐγυήσα, præt. ἐγγεγύηκα.
Scio	Εἶδω, fut. εἶσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, plusq. p. ἦδειν. aor. 2. εἶδον, poet. ἴδον, sine i. præt. Infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.
Dixi	Εἶπα, aor. 1. & εἶπον aor. 2. ab inusitato ἔπω.
Abigo	Ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, Att. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλατα, perf. pass. ἤλαμαι, Ἀ. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, partic. ἐλαθείς.
Venio	Ἐρχομαι, vel ἐλεύθω, inusit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, Att. ἐήλυθα, aor. 2. ἤλυθον, & ἤλθον, ἤλθεις, ἤλθεις, per Syncopen.
Operor	Ἐργάζομαι, perf. pass. ἔρψασμαι, part. ἔρψασμένω, aor. 1. ἐργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. ἐργασάμην.
Facio	Ἔργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, plusq. p. ἰόρσειν.
Facio	Ἐξέω, fut. ἐξέω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, absolutum, fut. ἱρῶ, & ἱρήσω, perf. εἶρηκα, pass. εἶρημαι, aor. 1. pass. ἑρρήθην, partic. ῥηθεῖς, aor. 2. act. εἶρον.

Interrogo Ἐρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἐρόμην.

Sortitus Ἐμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα,, & fum ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίπτω, fut. ἐμπήσω.

Curo Ἐμπαζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & εἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, plusq. ἦεν.

Speravi Ἐολπα, ab εἶλω, præt. med. ἤλπα & εολπα.

Pereo Ἐρῶ, fut. ἐρήσω.

Invenio Εὐρίσκω, fut. εὐρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὕρον, ab εὐρέω, εὐρῶ.

Habeo Ἐχῶ, fut. ἐξῶ & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχίω, ῶ, inusit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύνυμι & ζεύνῶ, f. ζεύξω, à ζεύγω, p. ἐζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, 3. sing. ζῇ pro ζῇ.

Cingo Ζωνύω, ζώνυμι, fut. ζώσω ab antiquo ζών, perf. ἐζωκα, perf. pass. ἐζωμαι, & ἐζωσμαι.

H

Lætor Ἡδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἥσκα, aor. 1. ἥσθην, med. ἥσάμην.

Iveram Ἡεν, ἦεις, ἦει, præt. plusq. ab εἶω.

Tritavit Ἡκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπλω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἐθαψα, perf. pass. τέταμμαι, aor. 2. ἐτάφην, à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θίλω, fut. θιλήσω, à θιλέω, aorist. 1. ἐθίλησα, Atticè ἠθίλησα.

Morior Θνήσκω, ἰθνησκον, fut. θανῆμαι, perf. τέθνηκα, à θιάω, θινῶ, Ion. τίθναα, Bæot. τίθνηκα, & τίθνηα, ex quo ιεθνήως, ιεθνηώς, & τιθνήως, P. pro τιθνηκώς, Infin. τιθνήναι, aor. 2. ἐθανον.

Pervenio

I

Pervenio ἵκνέομαι, ἔμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην. ab ἵκομαι, perf. ἴγμαι.

Placo ἱλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι, ab ἱλάομαι.

Volo ἵπταμαι, fut. πήσομαι, præt. πίπταμαι, aor. 2. ἔπτην, ab ἵπτημι, med. ἱπτόμην & ἐπτόμην, Infin. πιάσθαι, & πλέσθαι, partic. πλάμεν.

Eundem ἴτεον, & Pleonafmo ἰτητέον, ab εἶμι, vado, præt. aët. effet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & : ablato ἰτέον.

K

Sedeo καθίζω, καθίζομαι, fut. 2. καθιζόμεναι.

Sedeo καθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto καθήμι, aor. 1. Ind. καθῆκα.

Purgo καθαίρω, aor. 1. ἐκάθην.

Voco καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro. κενάληκα,

Laboro κάμνω & κάμω, fut. καμῶμαι, aor. 2. ἱκαμεν, perf. κέκηκα.

Tondeo κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσο, & Sync. κρασω, perf. κέκρηκα. Infin. κερᾶσθαι, per Sync.

Clango κλάζω, fut. κλάξω, à κλάγω, aor. 1. ἔκλαξα, perf. κέκλακα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα, à κλήγω.

Fleo κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσο, à κλαύν, & κλαιήσω, à κλαιέν, inuſitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio κλύμι, à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυν, imperat. κλῦθι, particip. κλύς, κλύντ.

Saturo κορηνύω & κορέννυμι, fut. κορέσω, & κορήσω, aor. 1. ἰκόρεσα, perf. κενόρηκα, à κορεω, præt. med. κέκορα.

Clamo κράζω, fut. κράξω, perf. κέκρακα, aor. 1. ἔκραξα, Atticè ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

H 2

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω, à κρεμάω, perf. κρεμάμαι, pass. κρεμάσμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδεδάηνω, fut. καταδεδάησομαι, aor. 2. κατέδαρδον, à καταδάξδω.

Abfcondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρω, aor. 1. ἔκυρσα, particip. κύρσας, Æolica sunt : est quoque κυρίω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Δ

Sortior Δαίχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρώ, ὦ, perf. med. λείλοχα, quasi à λείχω, præt. act. λέλαχα, Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Δαμβάνω, fut. λήψομαι, à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέλιφα. Att. εἴληφα.

Lateo Δαιδάνω, fut. λήσομαι, à λήδω, perf. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαδον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαδόμην.

Linquo Δείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

Μ

Infanio Μαίνομαι, fut. μανῆμαι, præt. med. μέμνηα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, à μαθίω, perf. μεμαθήκα, aor. 2. ἔμαδον, à μῆδω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχήμαι & μαχέσομαι, & μαχῶσομαι, à μαχιομαι inusit. aor. 1. med. ἤμαχισάμην.

Curo Μίλω, fut. μελήσω, à μέλει, aor. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, Poëticum.

Recordor Μνησέω, fut. μνήσομαι, præt. μεμνημαι, à μνάω, plusq. perf. ἐμνησάμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μίνω, fut. μινῶ, aor. 1. ἔμεινα, perf. μεμίνηκα, à μίνω inusitato.

Misceo Μίσγω & μίσχυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίγω inusitato.

Abstergo Μορβύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

- Nuo Νέω, fut. νέσω.
 Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νεμέμηκα, aor. 1. ἐνείμα.

Ξ

- Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ξυνήκα, & ξυνέηκα, Atticè.
 Lacero Ξαίνω, fut. ξαινῶ.

Ο

- Oleo Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὤδα, & Att. ὄδαδα.
 Eo Οἶχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ὤχομην.
 Puto Οἶσμαι & οἶμαι, οἶσι, οἶται, fut. οἴητομαι, aor. 1. ὤηθην. Imperf. ὤομην, Sync. ὤμην.

- Ululo Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.
 Juro Ὀμνύω, & ὀμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμῶμαι, perf. ὤμωκα, Atticè ὀμώμωκα.

- Abstergo Ὀμόρβηνυμι, fut. ὀμόρξω.
 Debeo Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὀφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφειλον, Sync. ὤφλων.

- Inquino Ὀνόω, fut. ὀρόσω.
 Perdo vel pereō Ὀλλύνω sive ὀλλυμι, perf. med. ὤλα, Atticè ὀλω-
 λα, aor. 2. ὤλον, med. ὤλόμην.

- Video Ὀράω, fut. ὀψομαι, præt. εἴωραμαι.
 Moveo Ὄρῶ, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὤρα, Att. ὄρωρα.

Π

- Patior Πάσχω, fut. πείσομαι, à πείθω, perf. med. πέπον-
 θα, aor. 2. ἐπαθον à πήθω.

- Acquiro Πάσμαι, ὤμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

- Populor Πέρθω, aor. 2. ἐπαρθον, & ἐπραθον.

- Sum vel fio Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἐπέλον & ἐπέλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεισ-
 κον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλω, & Ion. ἐπέλειο, Sync. ἐπέλε & ἐπέλειο, Dor. ἐπέλει, eras; tertia persona ἐπέλειτο, Sync. ἐπέλειτο, & detracto augmento, πέλειτο, erat, à πέ-
 λομαι, πέλεη, πέλειλαι.

- Extendo Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πεπίτακα, & per
 H 3 Sync.

Sync. *πίπλακα*, unde pass. præt. *πίπλωμαι*, à *πιτάω*, inusit.

Coquo *Πίτλω*, fut. *πίψω*, à verbo Poëtico *πέπω*.

Figo *Πίστυμι* & *πηθύω*, fut. *πήξω*, aor. 2. pass. *ἐπάγη*, à *πήγω*.

Bibo *Πίνω*, *ἔπιιν*, fut. *πώσω*, præt. *πέπωκα*, pass. *πέπωμαι*, à *πόω*, *πώμι*, inusit aor. 2. *ἔπιον*.

Incendo *Πίμπρημι*, fut. *πρήσω*.

Cado *Πίπλω*, fut. *πισθῶμαι*, præt. *πέπιλωκα*, ab antiquo *πίλω*, aor. 2. *ἔπεσον*.

Fingo *Πλάττω*, fut. *πλάσω*, præt. *πέπλακα*.

Percutio *Πλήττω*, aor. 2. *ἐπληγον*, cum ad corpus, *ἔωλχον*, cum ad animum refertur.

Vendo *Πράττω*, fut. *πράσω*, præt. *πέπρακα*; nam *πράττω*, *ξω*, facio.

Projicio *Προίεμαι*, aor. 1. med. *προηκάμην*.

Volo *Πτάω*, aor. 1. med. *ἐπτάμην*.

Interrogo *Πυνθάνομαι*, fut. *πύσομαι*, à *πειθόμεαι*, præt. *πέπυσμαι*, aor. 2. med. *ἐπυδόμην*.

P

Facio *ῤίζω* vel *ἔρδω*, fut. *ρίξω*, & metathesi *ἔρξω*, aor. 1. *ἔρξα*.

Eluo *ῤέω*, fut. *ρίσω*, & *ρήσω*, præt. *ἔρρυκα*, aor. 2. pass. *ἔρρυν*, à *ρύίω*.

Rumpo *ῤήνυμι* & *ρήνυμι*, fut. *ρήξω*, præt. med. *ἔρρωγα*, aor. 2. pass. *ἔρράγη*.

Roboro *ῤώνυμι*, fut. *ρώσω*.

Valeo *ῤωνύομαι*, fut. *ρώσομαι*, præt. *ἔρρωμαι*, imperf. *ἔρρωσο*.

Σ

Extinguo *Σβινύω* & *σβίνυμι*, fut. 1. *σβίσω* & *σβίσομαι*, aor. 2. pass. *ἔσβην*, à *σβῆμι*, inusit.

Concitor *Σεύω*, aor. 1. *ἔσενσα*, pass. *σείσομαι*, præt. *ἔσενμαι*, aor 1. pass. *ἔσούθην*.

Putresco *Σήπομαι*, fut. *σήψομαι*, aor. 2. *ἔσάπων*.

Vello *Σπάω*, fut. *σπάσω*, præt. *ἔσπακα*.

Libo	Σπείδω, fut. σπείδω, à σπείδω, inusit. aor. 1. ἔσπεισα.
Stillo	Στάζω & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.
Gemo	Στείνω & στενάζω, fut. στενάξω.
Pungo	Στίζω, fut. στίξω.
Privo	Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.
Sterno	Στορνύνω & στορίννυμι, fut. στορέρω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.
Sterno	Στρωνύνω, & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἐστρώσα.
Cohibeo	Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχω, unde imper. σχῆς, χέτω, à χῆμι.
Τ	
Extendo	Ταύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.
Seco	Τίμνω, fut. τιμῶ & τμήξω, à τμήνω, aor. 2. ἔταμον.
Fabrico	Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.
Liquefacio	Τήνω, fut. τήξω, præt. τέτηχα.
Pario	Τίκτω, fut. τίξω, aor. 2. ἔτεκεν, præt med. τέτοκα.
Solvo	Τίνω, vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero	Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρώω, ὦ.
Perforo	Τιτράω, fut. τρήσω, à τρέω.
Tolero	Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην, à τλήμι.
Nutrio	Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐθράφην.
Curro	Τρέχω, fut. θρέξω, præt. διδράμηνκα, à δραμείω, aor. 2. ἔδραμον, ab antiquo δρέμω.
Timeo	Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo	Τρώγω, fut. φάγῃμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sor-	Τυγχάω, ἐτύχαιον, fut. τυύξομαι, à τεύχω, præt.
tior, Nan-	τεύχηκα, à τυχίω, aor. 2. ἔτυχοι.
ciscor	Υ
Pluit	Ύει, fut. ὕει, aor. 1. ὕειν,
Sustineo	Ύπείχω, fut. ὑφίξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχω.
Promitto	Ύποσχῃμαι, fut. ὑποσχέσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπέσχομαι.
Dormito	Ύπνιόω, fut. ὑπνιώσω.

Φ

Dico	Φάσκω, imperfect. ἴφασκον, cæteris caret.
Fero	Φέρω, fut. οἴσω, ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἐνέψα, aor. 2. ἤνεκον, ab ἐνέψκω.
Fugio	Φεύγω, fut. φεύξομαι & ἔμαι, præt. med. πέφυγα, aor. 2. ἐφυγον.
Aio	Φημί, fut. φήσω, aor. 1. ἔφησα, aor. 2. ἔφη, Infin. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, ἴφθανον, fut. φθάσω, à φθάω, præt. ἴφθακα, aorist. 1. ἴφθασα, & aorist. 2. ἴφθην, à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco	Φθίνω, fut. φθίσω, à φθίω.
Corrumπο	Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἴφθορα.
Cruento	Φοίνικω & φοινίξω, fut. φοινίξω.
Horreo	Φρίττω, fut. φρίξω, præt. πέφρικα.
Produco	Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aor. 2. ἔφυν, à φῦμι.

Χ

Gaudeo	Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aor. 2. pass. ἐχάρην.
Sævio	Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco	Χάσκω, fut. χάνεμαι, præt. med. κίχνηα, aor. 2. ἔχανον, à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύσω, à χεύω, aor. 1. ἔχια, Infin. χεῖαι.
Coloro	Χερνύω & χερώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass. κίχρωσμαι.
Fundo	Χύνω & χώνω, fut. χύσω.
Obruo aggere	Χώννω & χώννυμι, fut. χώσω, à χώνω, inusit.

Ω

Pello	ὠθώ & ὠθίῶ, fut. ὠσώ & ὠθήσω, aor. 1. ἔωσα, præt. p. ἔωσμαι.
Emo	ὠθέομαι. fut. ὠθήσομαι, præt. ὠθημαι & ἰώημαι, Atticè, unde ἰωημήθη.
Concitavi	ὠρεῖα, ab ὠρέω, fut. ὠρέσω, aor. 1. ὠρεσα, & per. Sync. ὠρεα, vel ὠρω ὠρεω, ὠρεα, Æol.

A D V E R B I U M.

A D V E R B I U M.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε, tunc ; aut derivativum in σι, ut ἰλλησις Græcè, *semaisi* Latinè ; item in δον, ut κυνηδον caninè ; in ην, ut κρύβδην, secreto ; in ει, ut πανσυδει, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominibus adjectivi ducitur adverbium in ως ; ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, vere ; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acuté.

Porro δε, σε, ζε, abjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum ;θεν, δε, de loco ;δι, σι, χῆ, χῆ. in loco : ut ἐρανόει, ad cælum ; ἐρανόθει, de cælo ; πάντοθι, πανταχῶ, πανταχῇ, ubique, ubivis ; ἄρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βα, λx, λι, aliis præfixæ dictionibus earum adaugent significata ; ut δηλῶ, manifestus, ἀρίδην vel ἐρίδην, valdè manifestus : η & ι in compositione privant, iu facilitatem, , δως difficultatem seu malignitatem indicat.

Ἄλφx in compositis privat, conjungit, & auget : ut χάρις, gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἀπαντες omnes simul, ἄξυλον lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

C O N J U N C T I O.

Conjunctiones copulativæ καὶ & τε, quæ, ἥδὲ, poëtice, atque καὶ μίτοι atque, καὶ μὲν καὶ quænetiam, καίτοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἢ μὲν, ἢ δὲ poëtice tum, tum.

Connexivæ seu conditionales ; εἰ cum comp. εἰάν, ἂν, ἔν, κε, si ; περ, εἰδή, εἰδῆπερ, siquidem, ἔτιπερ, ἐπειδή, ἐπειδῆπερ, ἐπειῶν, ἐπειῇ, si, cūm, postquam, quandoquidem ; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi ; εἰ δὲ μὴ, sin minus alioqui ; εἰγῶν, si saltem ; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ ; μὲν quidem ; δὲ verò ; γε, ἀτάρ, ἀλλὰ, sed, verūm ; μίτοι, sanè, sed ; μίλοι πε, μίλοι γέ, nimirum, tamen ; δίγε, δῖπε, δίτοι, autem ; δὲ, δῆ, porrò, autem.

Adversativæ ; καίπερ, εἰ καὶ, καὶν, καὶν εἰ, εἰσι,

Reditivæ ; ὅμως, δῆπε, γιδῆπε, ἔμπης, tamen ; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ἔν, at enim, sed tamen, atqui, at verò ; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Disjunctivæ :

Disjunctivæ : ἢ, ἢτοι, ἢπῶ, vel, aut, sive.

Causales ; γάρ cum præpositione, καὶ γάρ, ἢ γάρ, γάρτοι, γάρ αὖ, γάρπερ, γάρ δήπερ, nam, enim, etenim : ὃ γάρ ἀλλὰ, enimvero : ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ὅτινα, poëticè, quid, quod : ἐπεὶ, postquam : ἵνα, ὥς, ὅπως, ὅφρα, poëticè ὡς, ut.

Rationales seu collectivæ : ἔν, ἄρα, ποιεῖ, τοιεῖ, τοίγαρ-τοι, τοίγαρ, ἕκ, τον, καὶ δὲ, τένα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ : ut ἄρα, num ? μῶν, nunquid ?

Potentiales : ut ἂν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent : ῥα, θι, ν, πε, τοι, περ, πω, ἀρ, καὶ, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones
sunt Octo-
decim.

Monosylla-
bæ sex :

Disyllabæ
duodecim :

ἐν, & Poëticè ἐν, in.
ἐς, & Atticè ἐς, ad, in.
ἐν } ex, { ante consonantem
ἐξ } { ante vocalem.
σύν, cum.
πρὸ, ante.
πρὸς, ad, à, coram.
ἀνά, per.
κατά, secundam, contra.
διὰ, propter, per.
μετά, cum, post.
παρά, à, apud, contra.
ἀντί pro.
ἐπὶ, in, super, propter, ad.
περί, de, circa.
ἀμφί, de, circum.
ἀπὸ, à vel sub.
ὑπὸ, sub.
ὑπέρ, super, pro, supra.

SYNTAXIS.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona : ut, Πολλάκις τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰκαιρίον εἴπει, *Sæpe etiam stultus oportunè loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & sceminina : ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύο, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali : ut, *Aristoph* ἐξ ἀμφοῶν ψευδῶν, *ex utrisq; falsis.* Ἰσὺς δύο ποσὶ καίρεται τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constituit.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè : ut, εἶδε μοι τὰτα γέγονε, *pro tæte, utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere, & numero consentit : ut, χρηστὸς αἰνὴ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit : ut, κόσμιος γυνή, *ornata Mulier* : Ἰωνότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in & definitiva ferè communiter accipiuntur : ut, τιμωρία ἀδικίας ἀνόμωτος, *Pæna injustitiæ comes.*

Adjectiva sæpè permutant suum substantivum in genitivum : ut, *pro φαῦλοι ἀνδρες, φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν, Impii homines.*

Sæpe

Sæpe usurpantur Substantivæ pro Adjectivis : ut, μάγος τέχνη, *Ars magica* : τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἰξίμαdon, *Græcam linguam didici*.

Convenientia Relativi & Antecedentis

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero, & persona : ut, χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἣ μετιμᾷται, *gratias ago pro honore, quo me honoratis*. Hal.

Atticè Relativum & antecedens eodem casu ponuntur : ut, χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris, quos habeo*.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis : ut, Νηλεὺς, ὁ Κόδρῶ, subaudi υἱός, εἰς αἶδαν, *ad inferos*, subaudi οἶκον & per defectum vocis ἔνεκα, ut, μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem*.

Genitivus per se positus est abominantis : ut, εἰς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò sunt adverbia : ut, ὀξύ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primum*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπώτατα *lætissimè*.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotent, genitivum adsciscunt : ut, δόσιως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus* : ἀσπιρος τῶν πράξεων, *rerum imperius*.

Regula.

Nomina partiva, infinita, interrogativa & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent : ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium*.

Comparativa

Comparativa cū exponuntur per *quam* genitivum adseiscunt: ut, τῆς πολυπραμοσύνης ἔδεν κατεώτερον ἄλλο, *nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam, quæ superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut, ἑξοχος πάντων, *præcipuus omnium: Δία Διάων, Diva Dearum.*

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significāntur, in dativum transeunt: φίλος σοι, *amicus tibi, ἐναντίῳ τῷ νόμῳ, adversus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σύν & ὁμῦ composita: ut, σύντροφος, ὁμόησος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιῳ ἀνδράσι.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligatur καὶ, accusativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖον, *Romanus patria: Theog. Οὐδείς ἀνδράπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut, πατρὸς μου, *pro patris mei.*

Regula.

Pronomina quandoque construuntur loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde: ταύτη, hoc pacto: ταύτη τοι, itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμι ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελείω, χύρω, *sum: Item verba vocandi passiva, & verba gestūs, utrinq. nominativum expetunt; ut, Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλεῖστον, Malorum operculum sunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὦν, cum alio nominativo, ut, Σωκράτης τυγχάνει ὦν σοφός, *Socrates est sapiens*. Sin participium sequatur, omittitur ὦν, ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum, ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλεσίων, i. e. πλεῖστος, *Cræsus est dives*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῷ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur*.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuscumque verbis additur genitivus absolute sumptus, ut, ἐμὲ διδάσκοντες, & Att. Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt, ut, ἵπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρείαις λόγχαισι μάχεσθαι, καὶ πάντα κερήσας, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significationem

nificationem habentiā : ut Νεκρὸν ἱατρεῖν, καὶ γέροντα νοθεῖν, τ' αὐτὸ ἐστὶ, *Mortuum curare, Et senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut, ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest* : ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati* : λοιδορῶ σοι καὶ σι, *convicior tibi* : προσκυνῶ τῷ Θεῷ καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*, cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, & πρὸς, ut, ὁ νῆς ὑπὸ οἴνῳ διαφθεῖραι, *Mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur, ut, πεποιήμαι μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πωλήσομαι τὴν κεφαλὴν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut, Μωρῷ ἔπιστεύομαι τὴν ἀρχήν, quia dicimus Μωρῷ ἔπιστεύομεν τὴν ἀρχήν, *Stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut, ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te* : sic τελῶ, *censeor* : ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνασπάμπω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπλω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt } Genitivum, διῷ, δεῖται, προσέει, *opus est.*
 Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μετέστι, ἐνδεχέαι, *fieri potest.*
 Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόστι, γίνεαι, πρέπει.
 Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Institutio Græcæ

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut, λέγειν ἀγαθός, *dicendi peritus*; καιρὸς τῷ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum vel oratu*; ποιῶν αἰσχρὸν, *factu inonestum*.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci adverbii positionis, quæ regunt plerumque dativum vel accusativum, ut, ἴτεόν μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum; ut, μνημονεύειν Θεῶ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum; ut, ἐλιγνῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξω εὖ εἰδώς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*: ἢ παύσομαι γράφω, *non cessabo scribere*: μέμνημαι ἰδών, *memini vidisse*.

De Articulo præpositivo.

Articulo
præpositivo
uti-
mur in

Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.

Demonstrando: ut, ὁ ποιητής, i. e. summus Poëta, *pro Homero*.

Distinguendo, ut, κύων ὁ ἐρανῶ ἐχ' ὁ γῆς, *canis ille cælestis, non terrestris Diogenes*.

Articulus si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo sit adjectivum: ut, τὰ ἐξω, *externa*: οἱ πέλας, *vicini*: τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulu

Articulus cum *περι, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ,* & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum; ut,, *οἱ περὶ ἱερὰ, sacerdotes: οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, Plato, vel Platonici: οἱ μὲν Ἀχιλλέως, socii Achillis: οἱ κατ' ἀγορὰν, causidici.* Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut, *τὸ ῥᾶστον ἀπ' αὐτῶν, pro ὃ ῥᾶστον, quod factu facillimum.*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, *τὰ μητρὸς, facultates matris, τὰ Πλάτωνος, opera Platonis.*

Articulus cum conjunctionibus *μὲν & δὲ* habet locum in divisionibus: ut, *οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοί, bi boni, illi mali.*

Item adverbialiter, ut, *τῇ μὲν, τῇ δὲ, partim.*

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, *τεχνικῶς,* id est, pro seipsis acceptis; ut, *τὸ ἀνθρώπου, id est, hæc dictio ἀνθρώπου; τὸ γυναικός, hæc dictio γυναικός.*

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo nonnunquam in dativo & accusativo: ut, *νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte dieque: εἰκοσὶν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.*

De Loco.

Græci sæpissime in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut, *ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βερίαντιαν.*

Aliquan-
do usur-
pant ad-
verbia

in *δι* & *σι* pro in loco: ut, *ἐρανόδι, in caelo: Ἀθήνησι, Athenis.*
in *χθ* & *χθ*, ut, *πανταχθ, ubique: πανταχθ, ubiquevis.*
in *δε, σε, & ζε,* pro ad locum; ut, *οἶκαδε, domum; ἐρανόσει, in caelum; Ἀθήναζε, Athenas.*
in *θεν,* pro de loco: ut, *οἶκοθεν, domo.*

A D V E R B I A.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis, & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἀμα & ἄμα gaudent dativo.

Μὰ & ἢ jurandi accusativo gaudent : ut *μὰ Δία, non per Jovem. ἢ Δία, ita per Jovem.*

ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo ; est admirantis vel dolentis.

ὦ circumflexum cum vocativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio : at, *τῆς τύχης*, pro *ὦ τῆς τύχης, O fortunam !*
Regula.

Dux Negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

οὐτῶ ante consonantes, ἔτως & ἔτιωσι, ante vocales locum habent.

Optandi particulæ αἶδε, εἶδε & ὥς, præponuntur Præter. Imperf. ὤφειλον, sive ὅφειλον, & Aor. 2. ἠύφειλον sive ὅφειλον, sequente Infinitivo ; ut, *ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὤφειλες, αὐτόθ' ὀλίσθαι, Venisti ex pugna, utinam ibi perisisses.*

ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva scæminina adverbiorum naturam induunt, ut, *ιδία, privata, δημοσία, publicæ ;* sic & *ἀρχήν* & *τὴν ἀρχήν*, in principio, vel prorsus.

C O N J U N C T I O.

Subjunctivo junguntur *ἵνα, ἵπτιδαν, ἵνα ὅρα, ἵπως, ὅταν, ὁπόταν, καὶ & ἂν* pro *licet* : ὅπως pro *quomodo*, Indicativo.

Ὅτι,

*Οτι, *quod*, gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic δότι, κατότι.

*Επι & ἐπιθῆ gaudent Indicativo & Infinitivo.

*Εὖ ὧ, *ob quod, propter quod*, Indicativo & Infinit.

*Ὡς & ὥς Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Ei præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

*Αἰ potest præ-
poni & postpo-
ni, cum accipi-
tur.

{ ὁποῖοις, omnibus modis inser-
vit, nisi Imperativo.
Indefinitè, Subjunctivo constru-
itur, aliquando Optativo.

*Αἰ sæpissimè redundat, aliquando deest.

*Αἰ præteritis, perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositio-
nes sunt { Sex monosylla-
bæ,
Duodecim dis-
syllabæ, } quæ serviunt Ge-
nitivo, vel Dati-
vo, vel Accusa-
tivo.

*Εἰ soli Dativo jungitur, ut, ἐν οἴκῳ, *in domo*.

Sed per Eclipsin genitivo, ut, ἐν ἅδῃ, subaudi οἴκῳ,
In domo Plutonis.

Composita *In* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & εἰς Atticè, *In*, Accusativo, ut εἰς ὕδωρ
γράφω, *In aquam scribo*.

Composita *In* cum, Accusativi significationem
habet, ut εἰσάλλομαι, *infilio*.

*Εξ sequente vocali, sed ἐκ sequente conso-
nante, genitivo, gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας παράγματα,
Ex otio negotium.

Composita auget, ut ἐκπίνω, *ebibo*; & idem sig-
nificat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σύν, & ξύν Atticè, semper cum Dativo, ut
σύν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεῷ : officium, & πρὸς φιλοσόφῳ, non est philosophi : coram, πρὸς ἐπίσκοπῳ ; jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad schoolam ; & contra, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut προσκαλῶ, advoco.

Πρό ante, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρά cum genitivo à, ut παρὰ Κυρίου, à Domino ; excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit : contrarium, παρὰ λόγῳ, contra rationem.

Dativo juncta, prope vel juxta, παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo motum ad rem, ut παρὰ σε : immorationem in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικά, in studiis mathematicis : item præter, παρὰ ὀρίπον, præter decorum.

Composita, minuit, παράσημος ῥήτῳ, malæ monetæ, i. e. adulterinus, orator. Significat & comparisonem, παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; ; παράνομος, iniquus. Et prope, παρακολυθῶ, proximè sequor.

Ἀνὰ per, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut ἀνατρέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίῃ, per vitam : cum, ut διὰ μαχαίρῳ cum gladiis : potentiam, ut δι' ἐαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον propter timorem.

Composita dis significat, ut διαστῆναι dividere.

Κατὰ cum genitivo contra : κατὰ χριστιανῶν contra Christianos : de, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis : per in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos : præ, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus : supra, ut κατὰ πέτρων, supra petras.

Accusativo secundum, ut κατὰ τύπον, ad exemplar : pro, ut κατὰ δυνάμιν, pro viribus

Composita

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo*.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*: cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρῶ τοιςιν, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδίδοναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*: *præ*, ut, περὶ πάντων, *præ omnibus*.

Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἢ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ut ὃν περὶ φίλῳ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiā*, ut περικαλλῆς, *admodum venustus*: περιγίνομαι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*. ut βῆς ἐπὶ γλώττης *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post* ut, ἐπὶ τέτοις, *post hæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τὸς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ut ἐπὶ τῷ: *contra*, ut ἐπ' ἐμέ, *adversus me*.

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*: item *seu*, ut ἐπιμνησθῆναι, *post factum consulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris*.

Cum dativo *pro* poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulyssæ*.

Cum accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκανγίε, *circa diluculum*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*. Ἀπὸ

ἄνω cum genitivo ἀ, ut, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ἀπολείνω extendo; contrarium significat, ut, εὐχομαι, precor, ἀεὶ εὐχομαι, imprecor; exemplum etiam significat, ut ἀπογράφω, describo.

ὑπὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κόλῳ, sub sinu: propter, ut ὑπὸ αἰδῷ, propter pudorem.

Dativo sub, ut, ὑπὸ τῇ λεοσὶν πίδνῳ, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδείδω, subvereor: improbilitatem materiæ, ut, ὑπόχρυσος, aurum nequam.

ὑπὲρ cum genitivo pro, ut, ὑπὲρ ἡμῶν pro nobis: de, ut, ὑπὲρ ἴνυ σκῆας, de umbra asini: supra ut, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusativo supra, ut, ὑπὲρ ἀνδρώπων φρονεῖ, supra hominem sapit: præter, ut, ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut, ὑπερασπίζω, defendo: augmentum, ut, ὑπερβαίνωμαι, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut, εἰρήνης ὡς, tonusque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἐν pro ἔνι, licet: ἐπὶ pro ἔπαι, inest, adest: περί pro περίεσι, supra modum, superest: sic ἀνα, surge, pro ἀναστῆθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut, κατὰ γαῖαν κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ Constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca Lingua Enallage, quâ una pars cum alia, Modus cum Modo, Tempus cum Tempore, itemque Genus cum Generi, Casus cum Casu, Numerus cum Numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur per Enallagen modi: ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπέρροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, Et esto aliis præstantior.

De Accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, acutus erit in antepenultima, ut, φιλάνδρωπος.

Si ultima fuerit longa; acutus erit in penultima, ut, μισανδρώπης.

Excipiuntur Attica, Participia Præteriti Passivi, verbalia in εσσι, Et composita cum nomine à Præterito Medio, Et c. Sed composita a κτείνω Et τρέφω, si actiuè capiuntur, acuunt penultimam, ut, μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut, μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut, σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut, ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut, ποιέτω, ποιείω.

As & oi diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι domi excipitur; nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκο.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium,	} Si accentus sit in ultima syllaba,	{	Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris,	
			ut, θε <u>ος</u> , θε <u>ᾱ</u> , θε <u>ῶ</u> , θε <u>ων</u> , θε <u>οῖς</u> .	
				Accentus in reliquis casibus manet, ut, θε <u>ον</u> , θε <u>οι</u> , θε <u>ῆς</u> .
				Si acutus erit in penultima, ubique manebit, ut λό <u>γος</u> , λό <u>γης</u> , λό <u>γῳ</u> .
				Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶ <u>κος</u> , οἶ <u>κης</u> , οἶ <u>κῳ</u> .
			Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἀνθρ <u>ωπος</u> , ἀνθρ <u>ώπῳ</u> .	

Genitivus

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis femininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, *μακάριος, μακαρίων*.

In quinta declinatione { Acutus in ultima recti erit in penultima obliquorum, ut, *τριάς, τριάδος, τριάδι* sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, *σωτήρ, σωτήρος*.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, *βῆμα, βήματος, μάγιστρος, μάγιστρος*.

Acutus in antepenultima recti permanet quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut, *ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος* sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut, *ἐπιγράμματις*.

Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut, *τῆς χειρός, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσίν*.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectuntur, ut, *χειρῶν, χειρῶν*.

In accusativo singulari in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut, *χείρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας*.

Excipe participia *θεῖς, θέντις, ὄντις, ὄντις*. Item genitivos *παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμῶων, φώτων*, luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore; sic *πᾶσα* à *πᾶν*. Item *τίς* interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed *τὶς* indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nulla accentu notantur, *ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οἷς, ἐς, ἐν, ἐξ, ἐ, ἐ, ὡς*.

Enclitice

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut, *ἤκεν ἅ τινος*.

¶ Nomine *τις* quidam indefinitum; sed *τίς* interrogativum acuitur in prima.

Pronomine *μὲ, μοι, μὲ, σοι, σὺ, οὐ, οἱ, ἔ*.

Post præpositiones autem, *ἐν, ἐν, ἐν, ἐν*, vel *ἐν, ἐν*, & disjunctionem ἢ non inclinant.

Verbis *εἰμι* & *φημι*, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.

Adverbiis *ποτὶ, ποτὶ, ποτὶ, ποτὶ, ποτὶ, πῶ, πῶ*, indefinitis habentibus accentum in ultima.

Hæc interrogativa in penultima habent accentum, & non inclinant.

Conjunctiones duæ copulativæ *καὶ & τε*; expletivæ innumeræ, *ἵνα, γὰρ, ὅτι, καὶ, καὶ, καὶ, καὶ*.

Inclinant, i. e. transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel.

Acutum in antepenultima, ut, *ἀνθρώπος τις*.

Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut, *σῶμα τι*.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones cum præcedens habeat vel.

Acutum in penultima ut, *λόγος σου*.

Circumflexum in ultimâ, ut, *ὅρα σι*.

Acutum in ultimâ, ut, *ἐργάζομαι τι*.

Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate adverbis *ὅτι, ὅτι, καὶ, καὶ, καὶ, καὶ, καὶ, καὶ*.

Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur, vel circumflexitur in ultima, ut, *ἐργάζομαι ἐστί*.

Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflexitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut, *λόγος ἐστί, φωνὴ ἐστί*.

Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut, *φῶνός ἐστί*, vel acuta in antepenultima, ut, *ἀνθρώπος ἐστί*.

Dictiones encliticæ sunt in

Verbum ἐστί

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita : ut, *τεταγών* pro *ταγών*, à *τάζω*, *apprehendo* : *σμικρὸς*, *parvus*, pro *μικρὸς*.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut, *ὅρῃ* pro *ιορῃ*, *festum* : *ἱρὸς* pro *ιερὸς*, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam ē medio dictionis subtrahit, ut, *εὐράμην* pro *εὐρησάμην*, *inveni* : *ἐγέναιλο* pro *ἐγενήσαλο*, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur : ut, *ἔλλαβε* pro *ἔλαβε*, *cepit* : *ὕπνότερος* pro *ὑπότερος*, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit : ut, *δῶ* pro *δῶμα*, *domus* : *Ποσειδῶ* pro *Ποσειδῶνα*, *Neptunum* : *βρί* pro *βρίσκει*.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur : ut, *ἦεθα* pro *ἦς*, *eras* : *ἐτύπλετο* pro *ἐτυπλε*, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu : ut, *κλαδί* pro *κλάδω*, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli *ἀντίθεσις* vocant) est literæ commutatio : ut, *πέρσω* pro *πέρρω*, *procul* : *θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

Matathesis.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut, ἔρξω, *faciam*. pro ῥίξω ἔπραδον pro ἔπαρδον, ἀ πέρδω, *vasto*: ἰδρακον pro ἰδαρκον, ἀ δέρω, *video*: καρτιρὸς pro καρτερός, *fortis*: κάρη pro κράη, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut, τ' ἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*: τὸνομα pro τὸ ὄνομα: θοιμάτιον, pro τὸ ματίον, *vestimentum*: ᾧ τὰν pro ᾧ ἔταν, ab ἔτης, *O amice vel amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (*i. e.* reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio: ut, κικάμωσι pro κάμωσι ἀταξήρὸς pro ἀτηρὸς ἰλήτυμον pro ἔτυμον.

Profodia, sive de Carminum ratione.

QUID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus, tanquam nota ex Profodia Latina. Hic tantum ineminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ: & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Syncphonesis, Diæresis, & Cæfura.

Apostrophus est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ἦ γύναι, ἥ μάλα τὸτο ἔωθ' ημετέρις εἵπες.

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὲν οἱ ὄρια κίται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται.

Adjunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis, ut, ᾧ γὰρ, *O bone*, ᾧ ἰαξ, *O rex*, ᾧ ἰθρῶπι, *O homo*, pro ᾧ ἀγαθὶ, ᾧ ἀναξ, ᾧ ἀνδρῶπι.

Συνίξεις; { Synecphonesis est duarum syllabarum
 Σύνυξις; { in unam contrahio : ut Homerus,

Χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἰλίσσῃσι πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt
 duæ, ut παῖς pro παῖς εὐφρων pro εὐφρων.

Cæsura est, cum post pedem absolutum syllaba
 brevis in fine dictionis extenditur; eaque fit apud
 Græcos post primum, secundum, tertium, quar-
 tum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem
 modis cognoscitur :

Positione,	}	{	Derivatione,
Vocali ante vocalem,			Compositione,
Accentu,			Incremento,
Contractione,			Regulâ,
Dialecto,			Exemplo seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duras consonantes aut du-
 plicem in eadem dictione, aut in diversis, positi-
 one longa est.

σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione
 factâ : ut Arat.

Ὡς ἰσπερὶ κρῶς πολύφωνος κροῶν.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et non-
 nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ
 communis redditur, ut ante π, λ, μ, & nonnun-
 quam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Ἀνδρῶν δ' ἰλάρια τεύχε κύνεσσιν

Fecitque ipsos escas canibus.

Vocalis ante Vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt
 pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali
 aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum
 corripitur,

corripitur, nisi producat^{ur} licentiâ Poëtica. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut, *ῥῆσα* cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producit^{ur}, ut, *ἡ ὥρα*, *hora*: quando masculinum habet accentum in antepenultima in *πος* vel *ο* purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut, *ἄγιστο*, *ἀγία*.

Si anceps habet acutum in penultima, ultimâ brevi, brevis erit, ut, *φῶσις*, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, *πῦρ*, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut, *ἰβόας*, *ἰβόα*.

Dialectus.

A { Doricum natum ex *η* longum est.
Æolicum breve est, ut *ῥύμφα*, pro *ῥύμφη*.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, *τιτίφασαι* & in penultima Ionicorum præteritorum, ut, *γέγαα*.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in *ἀω*, longâ syllaba antecedente, producit^{ur}, ut etiam in tertiis personis Ionicis verborum in *μι*, ut, *τιδέας*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut, *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, *ὁ νικητής*, *victor*. Sed produciuntur *ὁ καὶ ἡ αἰδῶτο*, *aeternus*, & *ὁ καὶ ἡ αἰνάτο*, *perennis*, ab *αἰδῶ*, *semper*, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut, *ἡ τιμὴ*, *honor*, *ὁ καὶ ἡ ἀτιμος*, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut, *ἀτιμος*, *inhonorus*, *ἀγλῆς*, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀρι, ἐρι, θρι, δυς, in compositione re-
pertæ corripuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum
est, ut, Αἰνείας, Μεσάων.

A Incre- mentum quintæ de- clinationis breve est in	}	Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκταρ, nectar.
		Fæmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, niger; in no- minibus in ψ, ut, Ἄραψ, βος; & plu- rimis in ξ, ut πλόαξ, κος, adulator.
		Masculinis & Fæmininis in αρ & λς, ut ὁ μάχαρ, beatus, ἡ ἄλς, mare: excipe ψὰρ, ψαρός, sturnus.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accen-
tu, ut, Τῆλιν, τῆλιν, præter κάλαν & μέλαν.

Genitivus in α, a nominibus in αυς, brevis est,
ὕψαυς, navis, ναὺς; & nominibus quæ Syncopen
patiuntur, sic, παῖράσι, ἀνδράσι, μηράσι breviter
sunt.

I incrementum.

I incrementum	}	breve est in	Nominibus Neutrius Generis, ut, τὸ μέλι, μέλι.
			Fæmininis & Masculinis Barytonis in ι, ιδ, & ιι, ut, ἔρις, ἔρις.
			Fæmininis Acutitonis in ιδ, ut ἡ παῖς, παῖς.
	}	longum est in	Fæmininis & Masculinis quæ duas ha- bent terminationes in recto, ut διὰς & διὰν, διὰς & ἀκτίς & ἀκτίν, ἀκτίν.
Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ διν, διν, littus; ἡ ριν, nasus; ἡ ἰν vel ἱς, fibra; ὁ λς vel λν, Gen. λιὸς, leo; λς, λιντος, lin- teum; sed Δις, Διὸς, Jupiter, corripit- tur. Item ὄρνις, ὄρνις, avis, penul- timâ longâ, & ἐκνήμιδης passim apud Homerum.			

I Incrementum

I incrementum nominum in ιξ & ιψ in quamplurimis breve est, ut, ἡ θρίξ, τριχὸς, *capillus* : ὁ χέριψ, χέριψ, *pollubrum*

Υ incrementum.

Υ incre-
mentum
breve est
in

{ Nominibus monosyllabis in υς, ut, ὁ μῦς, *mus*, μύς.
Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυ, *genu*.
Paroxytonis, oxytonis & circumflexis
in υς & υρ, ut, ὁ νέκυς, νέκυς, *mor-*
tuus, ὁ μάρτυς, μάρτυς, *testis*.

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, produ-
cuntur, ut Φόρκυς & Φόρκυν, Φόρκυν, *Phorcys*.

Nomina in ξ & ψ ferè habent breve incremen-
tum, ut, ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis* ; χάλυψ, χάλυβ, *chalybs*.
Excipiuntur ἑνύψ, ἑνυπός, *gryps*, γνύψ, γυπός, *vulvur*.

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habe-
bit in imperfecto tam activo quam passivo omnium
modorum, etiam in participiis, quam habet in præ-
senti, ut κρίνω, *judico*, ἐκρινεν, κρίνομαι, ἐκρινόμεν, *crinómen*,
syllaba κρι ubique longa.

Verba in ένω producant penultimam in Præ-
senti & Imperfecto, ut, μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi for-
mentur a futuro, ut, αύξάνω ab αύξήσω.

Verba in ένω & ίω quodammodo in penultima
sunt communia.

Quantitas in futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex Verbo-
rum formatione satis constat. Nonnulli tamen
observant Aoristi primi in quarta conjugatione
penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cum sint
breves in futuro. Idem volunt in verbis in άω,
nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis

Si anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo pri-
mo

mo brevis quoq; est in præterito perfecto activo & passivo, & in aoristo, & in futuro primo passivo omnium modorum, ut, γιλάω, γιλάσω, γιγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut, Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν κῆρες δι' παρρηϊάσσι μέλαιναί.

Non bonum : Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aor. α in ασι longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria Reduplicatio verborum in μι, nisi obftet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur ubique, extra tertiam personam præsentis Indicativi, Subiunctivum, & Participia activæ vocis.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur, in duali & plurali ; & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut, κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξαι : Audi me, Apollo.

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut, σοφώτατος.

Nomina in αα acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut, Σοφία, Μαγία. Excipe ἀνία tristitia, κονία pulvis, καλία nidus, ὀρμία linea piscatoria.

Υ brevis est in { Diminutivis in ιον, ut, κοράσιον, puellulus.
Comparativis neutris, ut, ἥδιον, suavius.
Multis Abiectivis in α, ut, ἄξια, dignus.
Multis Substantivis, ut, βία, βίος, vita.
Nominibus possessivis & materialibus in ια, ut, ἀνθρώπινα, humanus, λίθινα, lapideus.
Illis item quæ tempus significant, ut, εἰαρινός, vernus, χειρινός, æstivus.

Υ in pronominibus producitur, ut, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis, in ὄν & ὕτης, υ corripitur, ut, γνῶσύνη, *gaudium*, βραδύτης, *tar-ditas*, γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu Auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu auctoritas, eademq; optima certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψαα, τίτυφα, ἴνα.

Nomina in εα, ut Δία, *spectaculum*, in δα & θα in ια, a verbis in εὖω, ut, προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότινα.

Pollysyllaba in αια, ut, σεληναία cum Adje-ctivis in εῖα.

Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.

Articuli scæminini numeri dualis, ut τά.

Vocativus nominum in ας primæ declina-tionis, ut ὦ Αἰνία.

Dualis primæ & secundæ declinationis.

Vocativi Poëtici, ut ὦ πολυδάμα.

A Doricum in genitivo, ut τῷ Αἰνίᾳ, pro Αἰνίῳ.

Αν finita corripuntur, ut ἱεράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τῖτᾶν; & adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.

Αν primæ, ut Αἰνίαν, & secundæ declina-tionis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripuntur, ut νίκταρ, ὄναρ, αὐλᾶρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllaba

Monosyllaba καρ, ψαρ producuntur.

As finita producuntur, ut, Αἰνίας, τὰς μέσας, ἢ Αἶας, τύψας.

Corripiuntur { Fœminina in ας, ut, λαμπὰς: masculina, ut, ὁ μέλας, μέγας: neutra, ut τὸ σῆλας, lumen.
Item adverbia, ut, ἐκὰς, ἀτρέμας.
Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut, Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμῖας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut, μέλι, ὄτι, βίσις.

Produ- { Adverbia & Pronomina aucta per Pa-
cuntur { ragogen, ut, νυνί, ὅτοσί.
Item ἰ ab Atticis ex ἰ factum, ut, ὀδῖ, pro ὀδῖ, ταυτῖ, pro ταυτᾶ.
Item κρῖ, & nomina literarum, ut, ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripuntur, ut, πρῖν, πάλιν, ἔριν, μῖν, νῖν, τῖν, τῖν, & syllabæ quibus ἰ additur, ut τύπλισιν, ἔσιν.

Nomina duarum terminationum, ut, ρῖν, λῖν, δελφῖν, ἀκτῖν, producuntur.

Ις finita corripuntur, ut, πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννῖς, τυραννίδος, δις, τρίς, cum ejusmodi adverbiiis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ρῖς, δελφῖς, ἔρις, κρημῖς, σφραγῖς, & κληῖς.
Item monosyllaba, præter τῖς indefinitum.

Υ finita corripuntur, ut, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Produ- { Τὺ, & adverbia fictitia ὦ & γρὺ.
cuntur { Nomina literarum, ut, μῦ, νῦ.
Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μ, in imperfecto & Aoristo secundo, ut, ἔδου ἔφου.

Υν finita corripuntur, ut, πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur

Producentur { Circumflexa, ut, *νῦν nunc*, *μῦν*, &c.
 Dicatalecta, quæ duas habent terminaciones in recto.
 Item quæ *υς* in Nom. habent longum, ut, *ἰλὺς*, *limus*, *ἰχθὺς*, *piscis*.
 Primæ personæ verborum in *μι*,
 ut, *ἔξουσιν*.

Υρ finita longa sunt, ut *ὁ ψῖδρυς*, *susurrus*: τὸ *πῦρ*, *ignis*, quod tamen in obliquis breve est.

In *υς* desinentia corripiuntur, ut, *βαδὺς*, *profundus*; *βαρὺς*, *gravis*; *γάρυς*, *galea*.

Producentur { *Κώμυς*, *κώμυθ*, *fasciculus*; *ἄρυς*,
ἄχλυσ, & monosyllaba, ut, *μῦς*.
 Participia in *υς*, ut, *ζεῦσῦς*.
 Quæ declinantur per *ο* purum, ut,
ἰλὺς; sed in *ἰχθὺς*, *υ* est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producent, metri necessitate coacti; aut cum tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, *ἀδάναι*, *πριαμίδης*, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producent & corripiunt: ut,

Ἄρης, *Ἄρης*, *βροδοιγὲ*, *μιαφόν*, *τειχισιωλῆτα*.

Mars, *Mars*, *homicida*, *sanguinarie*, *mænium subversor*.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur; ut,

Φαίηκων, *μηδ' ἔτα φίλον Διὶ πατρὶ γυνόιο*.

Ecstasis

Ectasis (id est, extensio) quæ syllabam brevem producit, ut,

Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πλομίπορον οἴκαδ' ἵκισθαι.

Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis (*i. e.* terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut, μάστιγι, σοφῶταί, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,

Ζεῦ· τὰ γὰρ ἴσαι. Pindar.

Hypercatalexis (*i. e.* superabundans terminatio) quâ syllaba, præter justam dispositionem, superabundat, ut, Ἐν ἀμείβῃ φανόν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus spondaïci vocantur, ut, Ἀμφότερον, βαδίζεις· τ' ἀγαθός, κρατερός· τ' αἰχμητής.

Dialysis (*i. e.* dissolutio) quâ diçlio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

Ὀὐδ' ἀπώθησιν· ἀλ-
λ' ἤρως ἰπ' ἀκταῖσιν ὄρωρ.

F I N I S.

Tabella Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectant, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat,

Attici

Attici mutant $\left\{ \begin{array}{l} \sigma \text{ in } \xi, \text{ ut, } \xi\upsilon\nu \text{ pro } \sigma\upsilon\nu \cdot \sigma \text{ in } \tau^1, \text{ ut } \theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\tau\iota\alpha \text{ pro } \theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha \cdot \sigma \text{ in } \varsigma, \text{ ut } \acute{\alpha}\rho\eta\eta\text{-} \\ \text{pro } \acute{\alpha}\rho\eta\eta, \text{ vir ; \& contractionibus in} \\ \text{primis gaudent.} \end{array} \right.$

Iones ponunt $\left\{ \begin{array}{l} \eta \text{ pro } \alpha, \text{ ut, } \phi\iota\lambda\acute{\iota}\eta \text{ pro } \phi\iota\lambda\acute{\iota}\alpha, \text{ amicitia.} \\ \epsilon \text{ pro } \alpha, \text{ ut, } \gamma\epsilon\lambda\acute{\iota}\omega \text{ pro } \gamma\epsilon\lambda\acute{\alpha}\omega, \text{ rideo.} \\ \& \text{ contra } \alpha \text{ pro } \epsilon, \text{ ut, } \tau\acute{\alpha}\mu\omega \text{ pro } \tau\acute{\epsilon}\mu\omega, \\ \text{seco.} \end{array} \right.$

Ex consonantibus κ pro π , ut $\kappa\acute{\omega}\varsigma$ pro $\pi\acute{\omega}\varsigma$ π pro ϕ , ut $\acute{\alpha}\pi\alpha\iota\epsilon\tilde{\upsilon}\mu\alpha\iota$ pro $\acute{\alpha}\phi\alpha\iota\epsilon\tilde{\upsilon}\mu\alpha\iota$ contractionibus prorsus abstinēt, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant $\left\{ \begin{array}{l} \alpha \left\{ \begin{array}{l} \text{pro } \eta, \text{ ut } \phi\acute{\alpha}\mu\alpha \text{ pro } \phi\acute{\eta}\mu\eta, \text{ fama.} \\ \text{pro } \epsilon, \text{ ut } \pi\acute{\alpha}\zeta\omega \text{ pro } \pi\acute{\epsilon}\zeta\omega, \text{ fremo : } \gamma\alpha \\ \text{pro } \eta\epsilon, \text{ ut } \acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\alpha \text{ pro } \acute{\epsilon}\gamma\omega\gamma\epsilon. \\ \text{pro } \omega, \text{ ut } \mu\epsilon\sigma\acute{\alpha}\nu \text{ pro } \mu\epsilon\sigma\acute{\omega}\nu, \text{ musarum :} \\ \text{πρᾶτῳ pro } \pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron, \text{ primus.} \\ \text{pro } \iota, \text{ ut } \kappa\lambda\acute{\epsilon}\delta\alpha\varsigma \text{ pro } \kappa\lambda\epsilon\acute{\iota}\delta\alpha\varsigma, \text{ claves.} \end{array} \right. \\ \eta \text{ pro } \alpha, \text{ ut } \zeta\eta\nu \text{ pro } \zeta\acute{\alpha}\nu \& \text{ pro } \epsilon\iota, \text{ ut } \kappa\omicron\sigma\mu\eta\nu \\ \text{pro } \kappa\omicron\sigma\mu\epsilon\acute{\iota}\nu. \\ \omega \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \mu\acute{\omega}\sigma\alpha \text{ pro } \mu\acute{\upsilon}\sigma\alpha, \text{ musa ; } \acute{\omega}\nu\epsilon\kappa \text{ pro } \\ \acute{\epsilon}\nu\epsilon\kappa, \text{ quare.} \\ \alpha\iota \text{ pro } \iota, \text{ ut } \alpha\acute{\iota}\theta\epsilon \text{ pro } \epsilon\acute{\iota}\theta\epsilon, \text{ utinam.} \\ \epsilon\upsilon \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \acute{\alpha}\lambda\epsilon\tilde{\upsilon}\mu\alpha\iota \text{ pro } \acute{\alpha}\lambda\tilde{\epsilon}\mu\alpha\iota, \text{ saliam.} \\ \omicron\iota \text{ pro } \upsilon, \text{ ut } \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\iota\sigma\alpha \text{ pro } \tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\upsilon\sigma\alpha. \end{array} \right.$

Ex consonantibus $\sigma\delta$ pro ζ , ut $\sigma\upsilon\rho\acute{\iota}\sigma\delta\omega$ pro $\sigma\upsilon\rho\acute{\iota}\zeta\omega$ σ pro θ , ut $\sigma\iota\delta\varsigma$ pro $\theta\iota\delta\varsigma$ κ pro τ , ut, $\pi\acute{\omicron}\kappa\alpha$, $\acute{\omicron}\kappa\alpha$, pro $\pi\acute{\omicron}\tau\epsilon$ & $\acute{\omicron}\tau\epsilon$, aliquanda : & contra τ pro κ , ut $\tau\eta\tilde{\iota}\omega$ pro $\kappa\eta\tilde{\iota}\omega$, ille.

Æoles utuntur $\left\{ \begin{array}{l} \omega \text{ pro } o, \text{ ut } \kappa\acute{\omega}\rho\omicron\varsigma \text{ pro } \kappa\acute{o}\rho\omicron\varsigma, \text{ puer.} \\ \& \text{ contra } o \text{ pro } \omega, \text{ ut } \acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma \text{ pro } \acute{\epsilon}\rho\omega\varsigma, \text{ amor.} \\ \epsilon \text{ pro } \alpha \text{ ut } \delta\acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma \text{ pro } \delta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma, \text{ audacia.} \\ \alpha\iota\varsigma \text{ pro } \alpha\varsigma, \text{ ut } \kappa\alpha\lambda\alpha\acute{\iota}\varsigma \text{ pro } \kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}\varsigma, \text{ bonas.} \end{array} \right.$

Ex consonantibus $\pi\omega$ pro $\mu\mu$, ut $\acute{\omega}\pi\alpha\acute{\iota}\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\mu\mu\alpha\tau\alpha$, oculi : & β ante ρ , ut $\beta\rho\acute{\alpha}\nu\omicron\varsigma$ pro $\beta\rho\acute{\alpha}\nu\omicron\varsigma$, cenio.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut $\kappa\acute{\alpha}\lambda\omega$, pro $\kappa\alpha\lambda\delta\varsigma$, & aspirationem rejiciunt, ut $\acute{\eta}\lambda\omega$ pro $\acute{\eta}\lambda\omega$.

ἡλιος, atque pro α consonantem sequentem geminant, ut σπειρόω, pro σπειρών, χέρρες pro χερσες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam dialectos commiscet. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripedes, Sophocles & Æschylus, in choris & cantilenis sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus

Articulus Præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Ac. || Nom. Gen. Voc. || Nom. Gen. Dat. Ac.
Com. ὁ, τῷ, τῷ. τὸν. || τῶ, τοῖν, τῶ. || οἱ, τῶν, τοῖς, τῶς.

τοῖο Ion. & Att. τοῖν I. τει, D. τοῖσι, I. A. P.
τῶ & τει, D. τῶς, D.
τίω, P.

Com. ἡ, τῆς. τῇ, τὴν || τὰ, ταῖν, τὰ. || αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.

ἂ, τᾶς, τᾶ, τὰν, D. ται, τᾶν, D.
τάων Æ. τῆς & τῇσι, I.
ταῖσι A. I. Æ.

Com. τὸ, τῷ, τῷ, τὸ, || τῶ, τοῖν, τῶ. || τὰ. τῶν, τοῖς, τὰ.

τοῖο, I. & A. τοῖν, I. τᾶων, Æ. τοῖσι, I. A. P.
τῶ & τει, D.
τίω, P.

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A. || N. G. || N. G. D. A.

Com. ὅς, ἔ, ῶ, ὅν. || ὦ, οἷν. || οἱ, ὦν, οἷς, ἔς.

ὅ, P. ὅτε, ὅτε, A. ὅτε, ὅτε, I.
ὅτε, D ὅτε, P.
ὅτε, I.
ὅτε, Æ.
τῷ, τῷ, τὸν, I. D.

Com. ἡ, ἥς, ἡ, ἡν. || αἶ, αἷν || αἱ, ὦν, αἷς, ἄς.

τῆς. τῇ. τὴν, I.
ἂ, τᾶς, τᾶ, τὰν, D.

Prima Declinatio.

N. G. D. A. V. N. G. N. G. D. A. V.			
Com. ας, υ, α, αν, α.	α, αν.	αι, ων, αις, ας, αι	
ης, υ, η, ην, η.			
ης, εω, η, ην, & εα.			εων, ης & ησι, εως, Ion.
ας, α, α, αν.			αν, αισι, Dor.
αο, ΑΕ.			αν. ΑΕ.
ω per Crafin ex εω, P.			

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V. N. G. N. G. D. A. V.			
Com. α, ης, η, αν, α.	α, αν	αι, ων, αις, ας, αι.	
η, ης, η, ην.			
α, ας, α, αν.			εων, ης & ησι, I. P.
			αν, αισι, D.
			αν, ΑΕ.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V. N. G. N. G. D. A. V.			
Com. ος, υ, ον, ε.	ω, οιν.	οι, ων, ονς, υς, οι.	
ον, ον.		α, α, α.	
οιο, I.	οϊν, P.	οισι, I.	
ω, D.		ως & ος, Dor.	

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V. N. G. N. G. D. A. V.			
Com. ως, ω, ον, ως.	ω, ον.	ον, ων, ονς, ως, ω.	
ων, ων.			
ωο & οο, P.			

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. N. G. N. G. D. A. V.			
Com. α, ι, υ,			
ω, υ, ε, ος, ι, α,	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες.	
σ, ξ, ψ,		α, ξι, α, α.	
			ψι,
			εσι & σι, P.
			αις in Masc. in ας, ΑΕ.
			Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.	
Com. ης, εος, ἑ, εα, ες.	εε, εοιν, εε.	εε; εων, εσι, ες; εες.	
ες.		ες; ων, ες; εις.	
ως, ει,	η, οιν, η.	εα, εα, εα.	
ος, ος, ος.		η, η, η.	

εως, Æ. & D. ην, A. ης, A.

εοσι, I. P.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.	
Com. ις, ιος, ἱ, ιν, ι.	ιι, ιοιν, ιι.	ιις, ιων, ισι, ιας, ιες.	
Neut. ι, ιος, ἱ, ι, ι.	ιι, ιοιν, ιι.	ια, ιων, ισι, ια, ια.	

ιος, ἱ, I. ιως, ι, A

ιος, ἱ, Poët.

ιι, ιοιν, ιι, ις,

η, η, ις,

εων, εσι,

ες, εις, A.

εας, ιις, I.

ες, ις, A.

ι, Att. ιως, ἱ

εε

ιι, εων, ιι, ια,

η, η, ι,

εα, εα, I.

ι, ι.

εα, εα, I.

η, η,

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.	
Com. εως, εος, ἑ, εα, ειν.	εε, εοιν, εε.	εες, εων, εῖσι, ες, εες.	
εῖ,		εῖς, εῖς, εῖς.	

εως Æ. εως, A. εος, A.

εῖ, ἑ, ἑα, ἑε,

εῖ, I,

εῖς, Dor. ἑ, Poët.

εῖ, & εῖ, I. εῖ, B.

εε, εοιν, ἑε, ἑες,

ἑε, ἑε, ἑε,

ἑε, ἑε, ἑε,

ἑε, ἑε, ἑε,

εων, εῖσι, ἑας, ἑες, I.

ἑε, I.

εσι, P.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.	
Com. ω, όος, όι, έα, οι.	ω, οιν, ω.	οι, ων, οις, εις, οι.	
ως, εις, οι, ω,			

ως, ων, Æol.

ειν, Ion.

ω, At.

εις, Metalp. apud Poët.

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.

N.A.G.D.V.

N. G. D. A. V.

Com. ας, οίος, αἰ, ας, ας

αἰς, ἄτοιιν, αἰς.

αἰα, ἄτων, ασι, θία, αἰα.

αος, αἰ,
ως, α,ας, ἄοιν, ας,
α, ὦν, α,αα, ἄων, ακ, ακ,
α, ὦν, α, α.

Dialekti Pronominum.

		Sing.				Dual.				Plural.			
		Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.		
Com.	ἐγώ per App.	ἐγώ ἐγώ	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοί μοί	ἐμέ μέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
Att.	ἐγώ	ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
Dor.	ἐγώ	ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
Æol.	ἐγώ	ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
Ion.		ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
Poet.		ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		
æet.	ἐγώ	ἐγώ	ἐμοῦ	ἐμοί	ἐμέ	ἐγώ	ἐγώ	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς		

		Sing.			Dual.			Plural.		
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accul.
		ῥ	οῖ	ῖ	σφι	σφιν	σφίς	σφιν	σφιν	σφίς
Dor.		εῦ		*μιν νιν			σφίς			σφε
Aol.		εῦ								
Ion.		εῖο		εἰ	σφεῖ		σφεῖς	σφεῖων		σφεῖς
Poët.		εἶο εἶθεν εἶοθεν			σφωῖ σφωῖ σφωῖ	σφωῖν		σφωῖων	σφῖ σφιν	σφῖ
				*μιν, pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, εἰ significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.						

Com. Mas. Fœm. Neut.	A Plurali, ἡμέτερον, ἡμέτερα, ἡμέτερον, D. ἡμῶν, ἡμῶν, Poët. ἡμῶν, ἡμῶν, ἡμῶν, feū ἡμῶν, ἡμῶν, pro ἡμέτερον, ἡμέτερα, ἡμέτερον. σφῶν, σφῶν, feū σφῶν, σφῶν, pro σφίτερον, σφίτερα, σφίτερον οὗτοι & οὗται, κείνον, κείνην, Ἄολ.		
Σδς σή σόν.			
Dor. τεδς τεῖ τεόν.			
Com. ὄς ῆ ὄν.			
Poët. ἐδς ἐή ἐόν.			
τῶν pro ἐκείνων, D.			

Attici, cū rem præsentem quasi digito indicant, addunt ε in fine, ut ἐπὶ, τετὶ, τετόνι; in neutro verò τετόνι, & sæpius τετὶ, in plurali pro ταῦτα, ταῦτι; sic ἐκείνῳ, ἐκείνῳ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut οὗτος, τετίς, τετίῳ, Dual. τετίῳ, τετίῳ, Gen. Plur. τετίων, τετίοισι, τετίης; sic αὐτή, ταυτίς; sic αὐτός, αὐτίς, αὐτίῳ. Et etiam in pronomibus compositis, ut ἐμαυτίς, ἐμαυτίῳ, & ἐμῶν, ἐμῶν, σεαυτίς, σεαυτίῳ, εἰαυτίῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, εσι.
	ης, η, Ἄολ.		ομες οντι, D.
	εις, ε		
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, εις, ε.	ειλον, ετην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπλον & τύπισκον, &c.		σκομεν, σκον, I. & P. οσαν, Bæot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur.	α, ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, εσι.
	ω, εις, ει.	ειτον, ειτον.	ιουμεν, ειτε, ιεσι. A.
à verbis in ἴζ plusquam dissyllabis.			
	ω, εις, ει, ειτον, ιτον, { ἔμε; } ειτε { ἔντι } D.		
			{ εὔμε; } { εὔντι. }
έω, έεις, έει, Ion. & Poët. in verbis quintæ conjug.			

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	αλον, άτην.	αμιν, ατε, αν.
	ασκον, ασκας, ασκει, I. P. Α. αμης, D. ασκον, I. ασκον, Bæot.		
	Sing.	Dual.	Plur.
Præter. α.	ας, ε.	αλον, αλον.	αμιν, ατε, ασι.
			αμης αντι, D. αν, B.
	αα, αας, αι.	άαλον, άαλον.	άαμιν, άατε, άασι, I. in quibusd.
	Sing.	Dual.	Plur.
Plusq. ειγ, εις, ει.		ειλον, ειτην.	ειμιν, ειτε, εισαν.
	ην, η, A. & D.		ειμης, D. ισαν, A. & I.
	εα, εα, I.		
	Sing.	Dual.	Plur.
Futur. β. ω, εις, ει.		ειτόν, ειτόν.	ειμεν, ειτε, εισι.
	έω, έεις, έει.	έειλον, έειλον.	ειμης ειντι, ειντι, D. ειμεν, έειτε, έεισι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præf. &	ι, έτω.	ειλον, έτων.	ειτε, έτωσαν.
Præt.			όντων, A.
Aorist. α.	ον, άτω.	αλον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, A.
Aorist. β.	ε, έτω.	ειλον, έτων.	ειτε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, A.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præf. Præt.	οιμι, οις, οι.	οιλον, οιτην.	οιμεν, οιτε, οισεν.
Aor. β. & Fut. α. & β.			οιμης, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιλον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, εις, εις,	είατον, είατεν.	είαμεν, είατε, είαν, Α. αιμης, Dor.

Modus

Institutio Græcæ

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plur.

ω, ης, η. || ηλον, ηλον. || αμεν, ητε, ωσι.

ησι, I. ωμεν, ωντι, D.

Modus Infinitivus.

Præf. Fut. α. εν. Perf. είναι. Aor. α αι. Aor. β. & Fut. β. εν.

ίμεν, I. έμεν, I. αίμεν, I. έιν, έμεν, I.

έμεναι, A.D. έμεναι, D.&A. έμεναι, A.D. άμεναι, A.D.

εν, D. εν, D.

έμμεναι, P.

Participia.

Præfens ων, υσα, ον.

Perf.. ώς, ύια, ός.

οΐσα, D. ών, ΑΕ. ut ειρηκων pro ειρηκώς.

ώς, ωσα, ώς, Α.

Aorist. α. ας, ασα, αν, Fut. β. ών, υσα εν, Α.

αίς, αισα, αν, ΑΕol. έων, έυσα, έον, I.

Aorist. β. ών, υσα, όν. Fut. α. ων, υσα, ον.

οΐσα, D. οΐσα, D.

Dialecti in Voce Passiva.

Præfens ομαι, η, εται || έμεθον, εσθον, εσθον, || έμεθα, εσθε, ονται.

εαι, I. & ει, Α. έμεσθα, D. & I.

έμεθεν, ΑΕ.

Imperf. έμην, υ, ειλο || έμεθον, εσθον, εσθην. || έμ θα, εσθε, οντο.

εο, I. έμεσθα, D.

ευ, D.

σκυ, σκίλο.

σκοντο, P. ΑΕ.

Aor. β. ην, ης, η. || ηλον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.

Fut. β. & εν, B.

Paulo p. F. ομαι, η, εται || έμεθον, εσθον, εσθον, || έμεθα, εσθε, ονται.

εαι, I. έμεσθα, D.

Præt. p. μαι, σαι, ται. || μεθον, θον, θον. || μεθα, θε, ται vel μῖνοι,

εισι. μεσθα, D. αἵται, I.

Plusq. μεν, σο, λο. || μεθον, θον, θην. || μεθα, θε, λο vel μῖνοι, ήσαν,

μεσθα, D. αἰλο, I.

Aorist. α. θην, θης, θη || θηλον, θήτην. || θημεν, θητε, θεσαν.

θεν, B.

Fut. α.

Fut. α. θήσομαι, ση, θήσεαι. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θη-
σόμεθα, εσθε, σθηται.
θήσεαι, Ion. μέσθα, D.

Imperativus.

Præsens ε, έσθω. || εσθον, έσθων || εσθε, έσθασαν.

εο, Ion.

έσθων, A.

ευ, D. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præf. Fut. Optativus. (οινοτο.

α & β. & οίμην, οιο, οίλο. || οισθον, οισθον, οίσθην. || οίμεθα, οισθε,

Paulo p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.

Aor. α. εἶην, εἴης, εἴη. || εἴηλον, ήτην. || εἴμεν, ήτε, ησαν.

& β. εἴμεν, εἴτε, εἴν, Sync.

εἴμεν, D.

Subjunctivus.

Præf. ωμαι, η, ήται || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωηται.

ηται, I.

ώμεσθα, D.

Aor. α. & β. ᾤ, ᾤς, ᾤ. || ᾤτον, ᾤτον. || ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.

ᾤμεν, D.

ᾤντι, D.

έω, έης, έη || έηλον, έηλον. || έωμεν, έητε, έωσι, I.

Infinitivus.

Aor. α & β. ηναι, ήμεναι, D. ήμεν, I.

Dialecti in Voce Media.

Aor. α. άμην, ᾤ, ᾤλο. || άμεθον, ασθον, άσθην. || άμεθα, ασθε, αηλο.

αο, Ion.

αμεσθα, D.

α, Dor.

Aor. β. όμην, ε, ελο || όμεθον, εσθον, εσθην. || όμεθα, εσθε, οηλο.

εο, I.

όμεσθα, D.

Fut. α. ομαι, η, ήται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, οηται.

ᾤμαι, η, εἴται, D.

εἴμαι, D. εαι, I.

Fut. β. υμαι, η, εἴται. || υμεθον, εἴσθον, εἴσθον. || υμεθα, εἴσθε, υἱται.

ηται, Ion.

Part. Fut. β. τυπόμενος, τυπόμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω, || ασθον, άσθων, || ασθε, άσθασαν.

άσθων, A.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti

Dialecti Verborum Contractorum.

- Præf. 1. *έω, ώ, ές, ει.* || *είτον, είτον.* || *ήμεν, είτε, έσι.*
 Conjug. *εὔμες, D. εὔτε & εὔτι, D. εὔτι, Α.*
 Præf. 2. *άω, ώ, άς, ά* || *άτον, άτον.* || *άμεν, άτε, άσι.*
ω, ης, η. || *ήτον, ήτον.* || *άμες, ητε, άτι, D.*
όω, άα; άα. || *όμεν, άατε, όωσι, P.*
έω, έει; έει, &c. Ion.
 Præf. 3. *όω, ώ, οίς, οί* || *ήτον, ήτον.* || *ήμεν, ήτε, ήσι.*
ήμες, ήτι, D.
 Imperf. 1. *εν, εις, ει.* || *είτον, είτην.* || *ήμεν, είτε, έν*
εσχον, εσκες; εσκε, P. I. || *έν, D.*
 Imperf. 2. *ων, ας, α.* || *άτον, άτην.* || *άμεν, άτε, ων.*
ης, η. || *ήτον, ήτην, Dor.*
ατην, &c. I.
αα, P.
 Imperf. 3. *εν, εις, ει.* || *ήτον, ήτην.* || *ήμεν, ήτε, έν.*
εσχον, σκες; σκε, Ion.

Imperativus.

- Præf. 1. *ει, είτω.* || *είτον, είτων.* || *είτε, είτωσαν.*
έντων, A.
 Præf. 2. *α, άτω.* || *άτον, άτων.* || *άτε, άτωσαν.*
αα, P. || *άντων, A.*
 Præf. 3. *ει, ήτω.* || *ήτον, ήτων.* || *ήτε, ήτωσαν.*

Optativus.

- Præf. 1. *οίμι, οίς, οι.* || *οίτον, οίτην.* || *οίμεν, οίτε, οίεν.*
οίην, οίης, οίη. || *οίηλον, οίήτην.* || *οίημεν, οίητε, οίησαν,*
ών, ώης, ώη, &c. Dor. || *A.*
 Præf. 2. *ώμι, ώς, ω.* || *ώτον, ώτην.* || *ώμεν, ώτε, ώεν.*
ώην, ώης, ώη. || *ώητον, ώήτην.* || *ώημεν, ώητε, ώησαν.*
 Præf. 3. *οίμι, οίς, οί.* || *οίτον, οίτην.* || *οίμεν, οίτε, οίεν.*
οίην, οίης, οίη. || *οίηλον, οίήτην.* || *οίημεν, οίητε, οίησαν,*
ήην, ήης, ήη, D. || *A.*

Subjunctivus.

- Præf. 1. *ω, ης, η.* || *ήτον, ήτον.* || *ώμεν, ήτε, ώσι.*
ήσι, I. || *ώτι, D.*

Præf.

Præf. 2. ᾧ, ᾧς, ᾧ. || ᾧτον, ᾧτον. || ᾧμεν, ᾧτε, ᾧσι.

ἧς, ἧ. || ἧτον, ἧτον. || ἧτε, ᾧντι, D.
Præf. 3. ᾧ, οἷς, οἷ. || ᾧτον, ᾧτον. || ᾧμεν, ᾧτε, ᾧσι.

Infinitivus.

Præf. 1. εἶν, εἶμεναι, A. εἶν, D. ἦν & εἰς, Æ. εἶμεναι, P.

Præf. 2. εἶν, αἶμεναι, A. ἦν, D. αἶς, Æ. αἶν, αἶμεναι, P.

Præf. 3. εἶν, ὀμεναι, A. οἷς & οἷν, Æ. εἶν, D. ὀμεναι, P.

Defunt Voces Passiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præf. 1. ἡμι, ἡς, ἡσι. || εἶον, εἶον. || εἶμεν, εἶτε, εἶσι.

Conjug. ἡτι, Dor. εἶαμεν, I. εἶντι, Dor.

εἶασι, I.

ἡῖον, ἡῖον. || ἡῖμεν, ἡῖτε, εἶντι, D.

Præf. 2. ἡμι, ἡς, ἡσι. || αἶον, αἶον. || αἶμεν, αἶτε, αἶσι.

αἶτι, D.

ἀντι, D.

εἶασι, I.

Præf. 3. ὠμι, ὠς, ὠσι. || ὀῖον, ὀῖον. || ὀῖμεν, ὀῖτε, ὀῖσι.

ὠτι, D.

ὀντι, D.

ὀασι, I.

Præf. 4. υῖμι, υῖς, υῖσι. || υῖον, υῖον. || υῖμεν, υῖτε, υῖσι.

υντι, D.

ύασι, I.

Imperf. & ἡν, ἡς, ἡ. || εἶον, εἶτην. || εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.

Aor. β. 1. εἶα, I. εἶε, I.

εν, Bæot.

εν, εἶς, εἶ, A.

σκεον, σκες, σκε, P. & I.

Imperf. & ἡν, ἡς, ἡ. || αἶον, αἶτην. || αἶμεν, αἶτε, αἶσαν.

Aor. β. 2. σκεον, σκες, σκε, P. & I.

αν, B.

ων, ας, α, A.

Imperf. & ὠν, ὠς, ὠ. || ὀῖον, ὀῖτην. || ὀῖμεν, ὀῖτε, ὀῖσαν.

Aor. β. 3. σκεον, σκες, σκε, P. & I.

ον, B.

εν, υς, υ, A.

Imperf. & υν, υς, υ. || υῖον, υῖτην. || υῖμεν, υῖτε, υῖσαν.

Aor. β. 4. υσκεον, &c. I.

M

Perf.

Perf. 2. ἔφακα, ἔφαα, I.

Aor. β. 2. ἔστην, ἔς, ἦ. || ἦτον, ἦτην. || ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἔαυτον, I.

Fut. α. 2. ἔησω, ἔασω, D.

ἔσαν, B.

Imperativus.

Præf. 1. εἴ, ἔτω. Aor. β. εἰς, ἔτω. || εἶλον, εἶων. || εἶτε, ἔτωσαν.
α, D.

η, Æ. P.

η, εἴτω, A.

Præf. 2. αἶ, ἄτω, || αἶλον, ἄτων. || αἶτε, ἄτωσαν.

η, A. α, D.

Præf. 3. οἶ, ὅτω. || Aor. 2. ὀδς, ὅτω. || οἶλον, ὅτων. || οἶτε, ὅτωσαν.

υ, A. contract. ωθι, P.

οι, D.

Præf. 4. υἱ, ὑτω. || υἱον, ὑτων. || υἱτε, ὑτωσαν.

Optativus.

Præf. 1. εἴην, εἴης, εἴη. || εἴηλον, εἴητην. || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

& per Sync. εἴμεν, εἴτε, εἴεν.

Præf. 2. αἶην, αἶης, αἶη. || αἶηλον, αἶητην. || αἶημεν, αἶητε, αἶησαν.

ἦην, ἦης, ἦη, P.

αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.

Præf. 3. οἶην, οἶης, οἶη.

ὤην, ὤης, ὤη, A.

οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præf. 1. ᾧ, ᾗς, ᾗ. || ᾗτον, ᾗτον. || ᾧμεν, ᾗτε, ᾧσι.

ἔω, ἔης, ἔησι, &c. Ion.

Præf. 2. ᾧ, ᾗς, ᾗ. || ᾧτον, ᾧτον. || ᾧμεν, ᾧτε, ᾧσι.

ἔω, ἔης, ἔησι, &c. Ion.

Præf. 3. ᾧ, ᾗς, ᾗ. || ᾧμεν, ᾧτε, ᾧσι.

ᾧσι, I.

ὅω, ὅης, ὅη, P.

Infinitivus.

Præf. 1. εἶναι.

ἔμεναι, D.

ἔμεν, Ion.

Aorist. 2. εἶναι.

ἔμεναι, D.

ἔμεν, I.

Præf. 2. ἀναι.

Aor. β. 2. ἦναι, ἦμεναι, D. ἦμεν, I.

ἀμεναι, D. ἀμεν, Ion.

Perf.

Perf. ἰσχυῖναι & ἰσάναι, per Sync. Ion.

Præf. 3. ὄναι. Aorist. 2. ἔναι.

όμεναι, A. & D.

όμεναι, A. & D.

όμεν, I.

όμεν, I.

Præf. 4. ὕναι

ύμεναι, A & D.

ύμεν, I.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præf. 1. εἶμαι, εἶσαι, εἶται.

Conjug. η, Att.

ει, Ion.

[αοδε, αηται.

Præf. 2. αῖραι, αῖσαι, αῖται || ἄμεθον, αοδον, αοδον. || ἄμεθα.

Conjug. η, A.

ει, I.

ιαιται, I.

Imperf. 1. ἔμην, εἶσο, εἶτο.

ήμην, &c. Æol. εο, I.

ευ, D.

υ, A.

Imperf. 2. ἄμην, ασο, ατο.

3 Plur. ἰσέατο, I.

αο, I.

ω, A.

Imperf. 3. ὀμην, οσο, οτο.

υ, A.

Imperativus.

Præf. in 1. εσο, ἔσθω.

Præf. in 2. ασο, ἄσθω.

υ, A.

ω, A.

εο, I.

ευ, D.

Præf. in 3. οσο, vel υ A. ὀσθω.

οι, D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. β. 1. ἔμην, εσο, ετο.

Aor. β. 3. ὀμην, οσο, οτο.

εο, I.

υ, A.

υ, A.

ευ, D.

Fut. α. 2. γήσομαι, γασευμαι, D.

M 2

Imperativus.

Imperativus.

Aorist. β. 1. ἴστω, ἴσθω.

Aor. β. 3. ὀστω, ὀσθω.

10, I.

8, A.

8, A.

10, D.

Dialecti Anomalorum in μι, suprâ suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti; scilicet, σθιν, & σθι pro θιν & θι, & contra in Adverbiis localibus; ut, ὀπισθεν, ὀπιθεν, *retra*; βαβαιὰξ, *paræ*, pro βαβαί; μόγις, *vix*, pro μόλις; δὴ pro δέ, Atticè; ἰθαῦτα pro ἰσταῦτα, *hic*; ἀληθείως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè, πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰς pro αἰεί, *semper*; ἐνδοῖ pro ἐνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκά pro εἰκεν, *si*; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν, ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ pro ἐν; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπό; παρὰ pro παρὰ; καὶαὶ pro καὶ; ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poëticè; ποτὶ pro πρὸς; παρ pro παρὰ, Doricè; ἀμπί pro ἀμφί; ζα pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari*, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cùm varietas non sit in terminatione) illa, πάμαλα pro ὑδαμῶς, *nequaquam*; ἀμηγέπη, *quodammodo*, quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut κάρτα, *admodum*, ἀνακῶς, *sedulo*, ἐπισρεφίως, *dolose*, ἐκτοσπείως, *absurdè*, sunt Ionum; ἥμος & τῆμος, *cum* ἔσ tum, Doricorum; τόφρα ὀφρα, *tamdiu, quamdiu*, ἄλλη, *alibi*, pro ἄλλαχῶ, ἄλλαχόσε; ἄντα, *contra*, pro ἐναντίον; ἀντην, *coram*, pro ἐνώπιον, πάρος, *ante* pro ἔμπροσθεν, ἀντικρὺ, *è regione*, pro ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀσηδεῖ.

Ne parva averferis, inest sua gratia parvis.

Δόξω μάνω τῷ Θεῷ.

D E-

DE NOMINIBUS.

Mensium Græcorum.

QUOD loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit Mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque forte est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omisiss, quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis auctoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit) nomina tantum duodecim Mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius, ex Gaza, aliis Oëtober; à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφιβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, cervus, cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μενυχιών, Martius, à Μενυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munchiæ sanum, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis δέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν, produxerat, Diis offerrentur.

Σκιροφοριών, Maius, quod eo mense Σκιροφορία, festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce
Athenis

De Nominibus Mensium Græcorum.

Athenis solenni pompâ deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἰουλιαν, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγιστιαν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metageitnio Athenienses sacrificabant.

Βονδρόμιαν, Augustus, propter Βονδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακταν, September, de nomine Jovis, qui Μαιμάκτης, i. e. furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, Μαιμακλήσια dicebantur.

Πυανσιαν, October, à festo, Πυανσιαν, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atq; conditis.

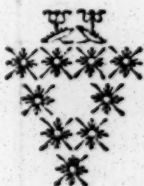
Αιδεστηαν, November, dictus qui αἰνδῶν στρεῖ τὴν γῆν, floribus spoliatur terram.

Ποσειδειαν, December, quasi Neptunius, quod esset Neptuno sacer, in eoque illi sacra fierent. In eodem quoque ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνες, Imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæ sunt nomina mensium Atticorum, quamquam de iis non satis convenit inter omnes auctores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσαμένος, sive ἀρχομένου: secundam μεσσηνίου μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι: tertiam φθινόρητου μηνὸς, sive καυομένου, aut ἀλλυγοῦτος, vel etiam ἐπὶ δεκάδι. Utuntur in diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, seu τετράς, πέμπτη, seu πεντάς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque mensis

De Nominibus Mensium Græcorum.

mensis dies vocetur *νημνία*, quoniam in eo erat novilunium, lunā menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur *μίατη*, quòd medium obtineat locum. Ultima *έση καὶ νία*. Hoc porro discriminis est, quòd in *ισαμηνος* & *μεσσητης* *μηνος* diebus numerandis recto ordine progrediuntur, *δευτέρα*, *τρίτη*, *ισαμηνος*, secunda, tertia; & *επάρη*, *δευτέρα μεσσητης*, undecima, duodecima, in *φθινωτης* autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini *δεκάτη*, *ινάτη φθινωτης*, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrobius. Lib. i. Saturn. c. 13.

Difficiliora

6339

၁၂	၁၂
၁၃	၁၃
၁၄	၁၄
၁၅	၁၅
၁၆	၁၆
၁၇	၁၇
၁၈	၁၈
၁၉	၁၉
၂၀	၂၀
၂၁	၂၁
၂၂	၂၂
၂၃	၂၃
၂၄	၂၄
၂၅	၂၅
၂၆	၂၆
၂၇	၂၇
၂၈	၂၈
၂၉	၂၉
၃၀	၃၀
၃၁	၃၁
၃၂	၃၂
၃၃	၃၃
၃၄	၃၄
၃၅	၃၅
၃၆	၃၆
၃၇	၃၇
၃၈	၃၈
၃၉	၃၉
၄၀	၄၀
၄၁	၄၁
၄၂	၄၂
၄၃	၄၃
၄၄	၄၄
၄၅	၄၅
၄၆	၄၆
၄၇	၄၇
၄၈	၄၈
၄၉	၄၉
၅၀	၅၀
၅၁	၅၁
၅၂	၅၂
၅၃	၅၃
၅၄	၅၄
၅၅	၅၅
၅၆	၅၆
၅၇	၅၇
၅၈	၅၈
၅၉	၅၉
၆၀	၆၀
၆၁	၆၁
၆၂	၆၂
၆၃	၆၃
၆၄	၆၄
၆၅	၆၅
၆၆	၆၆
၆၇	၆၇
၆၈	၆၈
၆၉	၆၉
၇၀	၇၀
၇၁	၇၁
၇၂	၇၂
၇၃	၇၃
၇၄	၇၄
၇၅	၇၅
၇၆	၇၆
၇၇	၇၇
၇၈	၇၈
၇၉	၇၉
၈၀	၈၀
၈၁	၈၁
၈၂	၈၂
၈၃	၈၃
၈၄	၈၄
၈၅	၈၅
၈၆	၈၆
၈၇	၈၇
၈၈	၈၈
၈၉	၈၉
၉၀	၉၀
၉၁	၉၁
၉၂	၉၂
၉၃	၉၃
၉၄	၉၄
၉၅	၉၅
၉၆	၉၆
၉၇	၉၇
၉၈	၉၈
၉၉	၉၉
၁၀၀	၁၀၀

[illegible]

